

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · quart període · sèrie P · número 77

Ple del Parlament

Sessió 38, segona reunió, dimecres 5 d'octubre de 2022

Vicepresidència primera en funcions de presidenta,
H. Sra. Alba Vergés i Bosch

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Pregunta al Govern sobre l'atenció i els ajuts a les persones amb discapacitat 310-00352/13	4
Pregunta al Govern sobre la situació del transport públic a l'Anoia 310-00353/13	6
Pregunta al Govern sobre l'estabilització d'interins 310-00354/13	7
Pregunta al Govern sobre l'obertura d'una delegació del Govern a Israel 310-00358/13	8
Pregunta al Govern sobre l'aigua en alta de la xarxa Ter-Llobregat 310-00363/13	10
Pregunta al Govern sobre la sinistralitat a les carreteres 310-00364/13	11
Pregunta al Govern sobre el català a les plataformes 310-00365/13	13
Pregunta al Govern sobre les darreres actuacions en salut mental 310-00359/13	14
Pregunta al Govern sobre les noves mesures per a incentivar l'emancipació dels joves 310-00360/13	16
Pregunta al Govern sobre la política de recerca 310-00361/13	17
Pregunta al Govern sobre el seu assenyalament a les entitats no afins a l'independentisme 310-00356/13	19
Pregunta al Govern sobre les mesures previstes davant el nombre d'assassinats dels darrers dies 310-00357/13	20
Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns en el llibre sisè del Codi civil 310-00362/13	22
Pregunta al Govern sobre el tracte de la Generalitat envers altres institucions 310-00355/13	24

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'inconvenient que la decisió dels afiliats de Junts per Catalunya respecte a la continuïtat d'aquesta formació en el Govern condicioni el futur de Catalunya	25
317-00203/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la seguretat que es puguin aprovar els propers pressupostos atesa la crisi del Govern	27
317-00202/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre el pla per a evitar l'agreujament de la crisi del Govern i garantir que la decisió de Junts per Catalunya respecte a continuar formant-ne part no n'impossibiliti l'acció	29
317-00205/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures estructurals del Govern per a donar resposta a les necessitats de la majoria dels ciutadans	30
317-00207/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la degradació de les institucions provocada per l'exercici de la seva presidència	32
317-00204/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la responsabilitat i la generositat necessàries perquè el Govern compleixi l'encàrrec dels ciutadans	33
317-00206/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures del Govern per a afrontar l'emergència social	35
317-00208/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la data en què convocarà la taula de partits catalans	37
317-00201/13	
Decret llei 11/2022, del 30 d'agost, d'autorització d'atribucions extraordinàries de recursos per fer front a l'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercicis 2022 i 2023	38
203-00029/13	
Procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent al 2019	48
257-00001/13	
Proposició de llei del tercer sector (debat de totalitat)	70
202-00045/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 38.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les onze del matí i dos minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert, el conseller d'Educació, la consellera de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Salut, el conseller d'Interior, la consellera de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bon dia a totes i a tots.

Abans de donar inici a la sessió plenària d'avui, vull fer avinent que aquest matí ha començat el judici contra els exmembres de la Mesa del Parlament, el molt honorable president Torrent, el senyor Josep Costa, el senyor Eusebi Campdepadrós i la senyora Adriana Delgado, per haver permès el lliure debat parlamentari en aquest hemicycle. La llibertat d'expressió és un dret fonamental i el Parlament de Catalunya n'ha de ser garant, com va fer precisament la Mesa del Parlament. El debat parlamentari només té un marc que ens hem d'autoexigir nosaltres, que és el respecte als drets fonamentals i als drets humans.

Els límits del debat parlamentari no poden ser una imposició dels tribunals cap al Parlament. I per això hem de defensar la sobirania d'aquest Parlament. La política no s'ha de fer des dels tribunals, ha de retornar on no hauria d'haver sortit mai, que és el Parlament de Catalunya. Avui veiem una mostra més de la judicialització de la política i un nou atac als drets polítics de tots i totes vostès; i també de la sobirania del poble català, representada democràticament pels diferents grups parlamentaris d'aquesta cambra. I és per això que volem mostrar el nostre rebuig a aquest nou atac repressiu de l'Estat espanyol i des d'aquí els enviem tot el nostre suport i solidaritat antirepressiva.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

Senyor Nacho Martín Blanco, per què em demana la paraula?

Ignacio Martín Blanco

Presidenta, d'acord amb l'article 90 del Reglament del Parlament de Catalunya, vostè s'ha extralimitat totalment amb aquesta valoració que ha fet a l'inici del Ple. Quan parlem del reconeixement dels nostres drets i llibertats, del respecte als nostres drets i llibertats, precisament del que podríem parlar és de la sentència del Tribunal Constitucional que ens dona la raó al Grup Parlamentari de Ciutadans per l'acceptació del vot delegat del senyor Lluís Puig. Això són vulneracions del dret a la participació del conjunt dels ciutadans de Catalunya. I fer valoracions sobre el que és un estat de dret criticant precisament el fet que els parlaments, també el Parlament de Catalunya, estiguin sotmesos al principi de legalitat en un estat democràtic de dret, és absolutament una extralimitació en les seves funcions com a presidenta d'aquesta cambra, encara que sigui en funcions.

Jo crec que realment hem de respectar el que és un estat de dret. I l'estat de dret diu que les resolucions i les actuacions que es facin en un parlament han d'estar subjectes al principi de legalitat. Senzillament, una cosa tan bàsica i fonamental en qualsevol estat de dret del món com aquesta. Senyora presidenta, li agrairia que observés el Reglament del Parlament de Catalunya, l'Estatut d'autonomia i la Constitució espanyola.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. El Reglament està perfectament observat i, per tant, s'ha d'evenciar també des del Parlament una situació anòmala i que, a més a més, és un atac frontal al que és la funció parlamentària i de la Mesa del Parlament, que va ser la passada legislatura. I per això s'ha fet avinent a l'inici del Ple.

Gràcies. Si ningú més demana la paraula, doncs reprenem la sessió... *(Pausa.)* Sí, diputat Joan Garriga, per què em demana la paraula?

Joan Garriga Doménech

Senyora presidenta, igualment per l'article 90, observança del Reglament. Vostè ha dit una falsedat perquè els membres de la Mesa no són jutjats per permetre un debat, perquè aquí avui farem molts debats, sinó per incomplir i desobeir una sentència del Tribunal Constitucional. Perquè els polítics són iguals que els ciutadans i han de complir igualment la llei i les sentències, perquè no estan per damunt. Perquè, si no, no són polítics d'una democràcia, són dictadors.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Com he fet avinent, el Reglament està observat i també l'anomalia, i per això es fa avinent a l'inici del Ple.

Reprenem la sessió amb el primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre l'atenció i els ajuts a les persones amb discapacitat

310-00352/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'atenció i els ajuts a les persones amb discapacitat. Formula la pregunta el senyor Raúl Moreno Montaña, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Consellera Cervera, fa un any el seu departament va posar en marxa les ajudes d'atenció social a les persones amb discapacitat, les anomenades PUA. Són ajudes que les persones amb discapacitat demanen per comprar un audiòfon, per adaptar el seu vehicle, per comprar un llit adaptat. Persones sordes que necessiten un intèrpret o que necessiten una salvaescales per a casa seva. Les persones compren aquests recursos i després demanen les ajudes. Doncs bé, un any després, no només no han vist ni un euro, sinó que no saben si la seva sol·licitud ha estat acceptada. I el que és pitjor, aquest any 2022 encara no han sortit les bases per convocar aquestes ajudes per a aquestes mateixes persones.

Senyora consellera, què li diria a les més de sis mil persones que van demanar aquesta prestació per què no cobren, quan cobraran i per què el seu departament ha estat incapaç de resoldre aquesta convocatòria en un any.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Violant Cervera Gòdia, consellera de Drets Socials.

La consellera de Drets Socials (Violant Cervera i Gòdia)

Moltes gràcies, vicepresidenta. I ara li respondria allò que m'alegro molt que em faci aquesta pregunta perquè així, doncs, podem donar les explicacions del que passa amb una ajuda. No és de l'any passat, és una ajuda que té molts anys d'història. Concretament, és la prestació d'atenció social a les persones amb discapacitat. Una ajuda que, com vostè diu, és molt ben valorada pels ciutadans perquè el que fa és ajudar-los a poder tenir més autonomia personal i poder tenir una vida comunitària i més plena. Per tant, a la resposta de la pregunta li explicaré quins són els motius del retard.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per preguntar, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, consellera. Miri, segons informacions del seu departament, el mes de juliol encara quedaven expedients per resoldre; expedients que havien d'estar resolts al mes de desembre de l'any 2021. A més a més, les famílies estan preocupades, perquè quan no hi ha una resolució al respecte consideren que hi ha silenci administratiu i, per tant, aquesta sol·licitud ha quedat denegada. Sembla que després això canviarà, que vostès estan disposats fins a tot a tenir-les en compte, però es pot imaginar vostè el desconcert de les famílies davant d'aquest guirigall.

Sigui com sigui, aquest any no cobraran, cobraran més tard la prestació de l'any 2021 i no cobraran la prestació de l'any 2022. I tot perquè vostès han decidit canviar la manera de resoldre els expedients. No és normal que les bases d'unes prestacions per a l'any 2022, com aquest, puguin sortir a finals de l'any 2022 per cobrar-les l'any 2023, i més encara en la situació en la que es troben les famílies, amb l'increment de preus, i més encara amb la situació econòmica de les famílies que tenen una persona amb discapacitat. Miri, el preu mitjà d'un llit articulat pot estar al voltant d'uns mil euros; d'un audiòfon, al voltant dels 2.500 euros; una salvaescales pot costar perfectament nou mil euros. Són elements essencials per a les més de sis mil persones que han demanat aquesta prestació.

Torno a demanar-li, consellera, que posi ordre en el seu departament. Catalunya és un país en permanent llista d'espera. L'hi vaig dir, un any per rebre un grau de discapacitat, un any per rebre una pensió no contributiva. Ara, també un any per rebre una PUA. Autoexigència, consellera Cervera. El seu Govern no pot estar permanentment reclamant més competències quan no és capaç de gestionar bé les que ja té.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de drets socials.

La consellera de Drets Socials

Moltes gràcies, vicepresidenta. Doncs sí, a veure, dades que tenim perquè tenim resoltes les convocatòries. Les sol·licituds de l'any 2020 van ser 2.700 sol·licituds, amb 4.200 prestacions. I en aquells moments es van poder resoldre la meitat d'aquestes prestacions. Els motius pels quals es van poder resoldre aquestes només són dos, bàsicament. Un, falta de pressupost. I dos, els requisits per poder accedir a aquestes prestacions. Vostè sap que som un departament que gestionem moltíssimes ajudes, moltíssimes subvencions. Més de 146.000 expedients de subvencions. I sap, perquè ho hem comentat moltes vegades, que un dels reptes del departament és justament aquesta transformació digital que ens ha de permetre agilitzar.

Amb aquesta idea el que fem justament amb aquesta ajuda no només és implementar un canvi per poder agilitzar aquestes prestacions, sinó, a més a més, –i si Déu vol– el dia 25 d'octubre passa per Govern una modificació que permetrà que més persones puguin gaudir d'aquestes ajudes. Més persones perquè, fins ara, per poder-ne gaudir miraven la teva renda i també la del teu entorn familiar. I, en canvi, a partir d'ara només miraran la teva pròpia situació personal. Per tant, hi podran entrar més prestadors. I, a més a més, hi podran entrar més persones perquè la previsió és poder augmentar en un milió d'euros més les ajudes al PUA.

Per tant, li agraeixo moltíssim aquesta pregunta que em fa, perquè segur que podrem, doncs, alleugerir la incògnita de molts ciutadans. I dir-li que la convocatòria de l'any 23, que començarà al juny, excepcionalment podran presentar-se aquelles sol·licituds o aquelles despeses de l'any 22, i estem treballant també per al 21. Per tant, els ciutadans poden estar tranquils que a començaments d'any rebran aquesta ajuda.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple.

Pregunta al Govern sobre la situació del transport públic a l'Anoia

310-00353/13

Sobre la situació del transport públic a l'Anoia. Formula la pregunta el senyor Jordi Riba Colom, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Jordi Riba Colom

Gràcies, vicepresidenta. Aquesta pregunta s'havia de dirigir al vicepresident Puigneró, que va ser destituït la setmana passada. De fet, mentre vostès dediquen tot el seu temps i esforços als problemes del Govern, els problemes de la gent no esperen. Mentre Catalunya espera que sis mil persones decideixin el futur del Govern, desenes dels divuit mil igualadins i anoencs que s'han de moure diàriament per treballar o estudiar esperen l'autobús.

«L'inici de les universitats torna a col·lapsar el servei de bus d'Igualada a Barcelona.» Aquest titular encapçalava en un mitjà de comunicació local el 13 de setembre la notícia sobre el transport públic a l'Anoia. Des d'Igualada i la comarca de l'Anoia surten diàriament més de setze mil persones per mobilitat obligada per motius laborals, segons dades de 2021 de la Cambra de Comerç. I més de dos mil estudiants universitaris ho fan també per mobilitat obligada per raó d'estudis, segons dades de l'Idescat. Molts d'aquests treballadors i treballadores i estudiants recorren al transport públic per desplaçar-se, en la majoria de casos fins a Barcelona i l'Àrea Metropolitana o, si més no, voldrien fer-ho. L'única opció viable per fer-ho és l'autobús, en especial el servei exprés. El tren entre Igualada i Barcelona de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya no és una opció viable, en tant que triga noranta-quatre minuts en fer el trajecte de poc més de cinquanta quilòmetres. El mateix temps que quan es va posar en funcionament el 1893.

En la mesura que l'autobús és l'única opció, és especialment crític el correcte funcionament d'aquest servei i, com deia el titular, sovint queda col·lapsat. Desenes de persones queden a terra diàriament, arribant tard a les seves feines o a les classes de la universitat perquè els autobusos queden plens. O, dit d'altra manera, no hi ha prou autobusos per donar un servei correcte. Constatem, doncs, que el servei establert a l'addenda que regula aquest servei d'autobusos és insuficient per garantir un digne servei, com és no deixar treballadors i estudiants a terra o suprimir el servei a l'agost i per Nadal.

Constatem, així mateix, que el Govern té els instruments per resoldre el problema mitjançant l'article 62.4 del Reglament de transport de viatgers, que preveu que l'Administració podrà introduir modificacions obligatòries al calendari i les freqüències del contracte. Cal fer-ho amb la màxima celeritat. No esperem una resposta a aquesta pregunta, ateses les circumstàncies del Govern, sinó que resolguin el problema amb la màxima celeritat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Gemma Geis Carreras, consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Gemma Geis Carreras)

Vicepresidenta, em sembla que havíem quedat que no responia aquesta pregunta. No hi ha vicepresident i, per tant, a mi no em pertoca respondre avui aquesta pregunta.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Consellera, evidentment, no tenia aquesta informació, aquesta instrucció. I, per tant, això és el que teníem en el guió del Ple del Parlament.

Pregunta al Govern sobre l'estabilització d'interins

310-00354/13

Continuem amb la pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'estabilització d'interins. Formula la pregunta la senyora Marta Moreta Rovira, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Marta Moreta Rovira

Bon dia, consellera. Com bé sap, el nostre grup parlamentari va presentar una esmena a la totalitat amb un text alternatiu de la llei de la CUP sobre el procés d'estabilització de treballadors del sector públic. El text alternatiu seguia escrupolosament el reial decret que havia aprovat el Govern d'Espanya i que uns mesos més tard va culminar amb la llei de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat de l'ocupació pública.

Per cert, consellera, deixi'm-li recordar que Esquerra, Junts per Catalunya i Podemos van votar a favor d'aquella llei. Ho dic perquè la nostra proposta seguia de forma fidedigna la que es va aprovar en el Congrés, però incomprendiblement vostès la van rebutjar per poder donar suport a una proposició de la CUP que ha demostrat ser un fracàs.

Però, consellera, des que es va iniciar el procés d'estabilització a Catalunya s'han detectat alguns entrebancs importants. Sense anar més lluny, el mes d'agost es van produir milers d'errors en el funcionament del programa informàtic de la Generalitat per tramitar la documentació de l'estabilització. Funció Pública va al·legar que havia estat un problema de les persones que feien la inscripció.

Però, consellera, no considera que quatre mil persones són moltes per equivocar-se? No podria ser que el programa informàtic fos confús i poc clar? Em podria explicar com va solucionar el problema?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de Presidència.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Gràcies, vicepresidenta. Bé, diputada, m'alegro que em faci aquesta pregunta. A mi també m'agrada que me la faci, perquè, de fet, podré explicar on està, en quin moment ens trobem en aquest procés d'estabilització, que és el més gran que s'ha fet a la història de l'Administració catalana i que afectava un univers de 59.000 persones; per tant, estem parlant d'una xifra molt i molt important, amb casuístiques molt diferents, amb un temps molt acotat i, per altra banda, l'hem fet..., hem estat el territori que l'hem fet amb més agilitat.

En tot cas, i per la voluntat que teníem de pactar amb els sindicats, hem pres totes les decisions importants dins la mesa de la funció pública, i, per tant, ha estat un procés absolutament acordat. I, per altra banda, volíem aconseguir que aquest volum tan important de personal, doncs, que es trobava en aquesta situació quedés consolidat.

És evident que ha creat inquietud, que ha creat expectatives, però sí que també és evident que és la llum al final del túnel de totes aquestes persones –un trenta-cinc per cent de persones– que en aquests moments es troben amb temporalitat. I ho hem fet amb un concurs de mèrits, que, de fet, a final de mes..., probablement entre finals d'octubre i principis de novembre ja tindrem, doncs, les llistes publicades. Per tant, ho hem fet amb un temps prou raonable.

I, per altra banda, podem fer el concurs oposició d'estabilització i també les oposicions anuals, que seran importants, perquè facilitaran que moltes persones que en aquests moments, doncs, estan fora de l'Administració puguin entrar-hi; per tant, que es rejuveneixin aquestes plantilles de personal. L'objectiu: no tornar més en aquest marc que ens trobem actualment de tanta temporalitat. I, finalment, també concurs de mobilitat per al personal funcionari i per a la resta.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per preguntar, té la paraula la senyora Marta Moreta Rovira.

Marta Moreta Rovira

Miri, consellera, són capaços d'enviar una nanosatèl·lit a l'espai, però, en canvi, són incapaços d'adaptar-se a l'era de la informació i la digitalització de forma fàcil, entenedora i que no provoqui confusions.

Un altre exemple d'aquest caos es va viure a finals d'agost amb les TEI. Les llistes no estaven actualitzades, les persones que havien aprovat les oposicions es quedaven al darrer lloc dels nomenaments. I em pregunto: és tan difícil actualitzar les llistes i portar un control rigorós?

Per anar acabant, i relacionat amb la provisió de places de funcionaris del cos subaltern reservat a les persones amb discapacitat intel·lectual, han publicat els models d'exemples de casos pràctics per tal que les entitats, famílies i aspirants puguin tenir pautes per preparar el supòsit pràctic? Quins són els procediments que garanteixen el bon funcionament de les proves? Han pensat en la durada de les proves perquè no siguin excessivament llargues i puguin fer-se les pauses necessàries que requereix aquest col·lectiu?

Miri, amb tot això, consellera, crec que tenen molt marge de millora.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Presidència.

La consellera de la Presidència

Sí; gràcies, vicepresidenta. Bé, evidentment, parlem amb els representants del sector i ho facilitarem absolutament tot per als col·lectius més vulnerables. Però, en qualsevol cas, aquest és un procés que no és només un bolet; aquest procés d'estabilització forma part, doncs, d'un camí de millora, de millora de les prestacions, de les capacitats, de l'adaptació que la Generalitat ha de posar sobre la taula per fer front als reptes actuals i futurs. I ho fem amb els mitjans més importants, més apreciats que té la Generalitat, que no són altres que els treballadors i treballadores de la Generalitat.

Per tant, el que farem és: en context, tirar endavant la llei d'ocupació pública, que el que pretén és modernitzar l'Administració; també a través de la llei de l'Escola d'Administració Pública per fer un procés de selecció menys memorístic, més competencial, que és el que toca. I ho farem amb un equip, l'equip de Funció Pública, que ens agrada modernitzar la maquinària de l'Administració, amb visió de servei públic, i que ho fem perquè ens apassiona l'Administració i ens apassiona... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre l'obertura d'una delegació del Govern a Israel

310-00358/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'obertura d'una delegació del Govern a Israel. Formula la pregunta la senyora Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, deu comprendre que resulta una mica complicat fer-li preguntes de les intencions futures del seu departament, donada la situació actual. Però he vist que vostè fa com una campanya molt activa per poder-se quedar al Govern. Farem la pregunta com si vostè la setmana vinent encara fos consellera.

La primera pregunta és molt senzilla: té la intenció la seva conselleria d'obrir una delegació del Govern a Israel? La segona és, si és així, aquesta intenció, té el suport del president de la Generalitat de Catalunya? I la tercera és com justifica vostè les declaracions que va fer, en les quals menysté les resolucions que aprova aquest Parlament dient que el Govern no pensa fer-ne cas i que no són representatives de la voluntat del poble de Catalunya?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Victòria Alsina Burgués, consellera d'Acció Exterior i Govern Obert.

La consellera d'Acció Exterior i Govern Obert (Victòria Alsina Burgués)

Vicepresidenta, diputats, diputades..., diputada Segovia, tenim competències en acció exterior i les exercim sense complexos. Aquest era un viatge de prospectiva, Israel i Palestina, per veure com continuem les relacions amb la regió.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Miri que eren clares, les tres preguntes, i no n'ha resposta cap. Suposo que em dirà que a la segona rèplica ho farà.

Consellera, jo considero que vostè no respecta les institucions de Catalunya. Potser respecta el Consell de la República, no ho sé, però el que són el Govern de la Generalitat de Catalunya i el Parlament, sembla ser que no. No respecta el Govern quan diu que s'hi vol quedar, dintre, per fer oposició des de dintre. I no respecta el Parlament de Catalunya quan diu que una resolució aprovada amb el seixanta per cent del suport d'aquest Parlament no recull el que és el sentir del poble de Catalunya. Una resolució que declara que a Israel hi ha un règim d'apartheid i que es vulneren els drets humans en funció del que diuen informes d'Amnistia Internacional i Human Rights Watch. Per tant, vostè ignora i humilia el que declara el Parlament.

Però és que, a més a més, és una mica vergonyosa la seva hipocresia pel que fa als temes de vulneracions dels drets humans, perquè si Nacions Unides i Human Rights Watch, o Amnistia Internacional, fan informes sobre la vulneració dels drets humans amb relació al conflicte català i amb relació a l'Estat espanyol, el seu partit i vostè en fan bandera; en presumeixen i ho utilitzen. Ara, si aquestes mateixes organitzacions ho fan sobre la vulneració dels drets humans a Palestina, vostè ho ignora, ho desacredita i es permet anar-se'n a passejar a Israel a parlar de les relacions d'amistat entre Catalunya i Israel i que comparteixen la voluntat de ser. Voluntat de ser un estat que reprimeix i que massacra el poble palestí? Jo no sé vostè, consellera, però aquesta no és la Catalunya que jo vull. És una vergonya que vostè hagi anat a Israel a fer-se perdonar que el Parlament hagi tingut la dignitat de denunciar el règim d'apartheid i la vulneració de drets del poble palestí.

I el que voldríem saber és si efectivament això és una posició del Govern; no m'ho ha contestat a la primera i ho volem saber ara. Voldríem saber si el president de la Generalitat de Catalunya està d'acord amb vostè en ignorar el Parlament i en obrir aquesta delegació. Si la resolució que es va aprovar i es va signar per Esquerra Republicana també és paper mullat per al president de la Generalitat de Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert.

La consellera d'Acció Exterior i Govern Obert

Moltes gràcies. Miri si tinc respecte per les institucions d'aquest país i pel Parlament que no utilitzaré aquests dos minuts i mig per parlar de temes de partit, sinó que li contestaré exclusivament com a consellera d'Acció Exterior.

Mirin, aquesta resolució que va aprovar el Parlament està fora de lloc. Està fora de lloc. El Parlament de Catalunya és l'única cambra en tot Europa que ha aprovat una resolució d'aquest tipus, i això ja ens pot donar una senyal o ens pot apuntar, doncs, que aquí ens hem quedat sols. I li demanaria, si us plau, que no tingui la indecència de votar al Parlament de Catalunya el que no defensa al Gobierno i al Congreso a Madrid. Perquè no serà vostè qui em negui que allà fan campanya perquè el Govern d'Espanya tanqui la campanya Israel. Els països es relacionen amb Israel, nosaltres tenim mentalitat d'estat i també ens hi volem relacionar.

La resolució del Parlament no reflexa, des del meu punt de vista, amb rigor un conflicte, un conflicte que existeix, un conflicte que mai hem negat. El viatge a Israel era un viatge de prospectiva, era un viatge que tenia una part d'agenda organitzada a Israel, una altra part a Palestina –vam intentar anar a Nablus, no hi vam poder anar per un motiu de seguretat; vam acabar anant a Ramallah–, i tenia el doble objectiu de reforçar les relacions amb Israel, el nostre aliat, un aliat clau a l'altra banda del Mediterrani, i també de reafirmar el compromís amb el poble palestí a través de tots els bons programes de cooperació, a través també de multilaterals que des de fa molts anys s'hi estan portant a terme i, de fet, la cooperació catalana és molt respectada.

El que passa és que molts voldrien que no tinguéssim una veu al món o que, en qualsevol cas, no poguéssim actuar amb mentalitat d'estat. I, miri, mentre jo estigui liderant aquesta conselleria, el que li puc assegurar és que s'actuarà amb mentalitat d'estat. En els viatges que fem, en la prospectiva que fem, en la manera com ho coordinem amb tot el Govern, amb les delegacions que obrim, amb el *hub* consular, amb les relacions a Europa i també, doncs, amb el nostre posicionament en conflictes internacionals com pugui ser Ucraïna. De fet, Junts és garantia que es defensin els interessos de Catalunya arreu del món.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'aigua en alta de la xarxa Ter-Llobregat.

Pregunta al Govern sobre l'aigua en alta de la xarxa Ter-Llobregat

310-00363/13

Formula la pregunta la senyora Anna Torrentà Costa, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Anna Torrentà Costa

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, consellera Jordà. La pregunta que avui li plantejem des del nostre grup parlamentari parla d'aigua, aquest bé natural i essencial per viure que comença a ser un bé escàs i de recursos limitats i que, malgrat ser un bé essencial, des de la captació en alta fins a la distribució en baixa té unes despeses associades que s'han incrementat considerablement degut a l'augment de l'energia, a l'encariment dels materials de canalització o reparació, i dels productes de cloració i tractament.

Des del món municipal tenim el deure i la obligació de garantir els serveis i els subministraments bàsics a la ciutadania, serveis que ara mateix tenen uns sobrecostos associats que, en lloc de poder-los controlar, es disparen i fan trontollar els pressupostos d'ajuntaments grans i petits. I, encara pitjor, fan trontollar directament l'economia de les famílies, unes economies que en molts casos ja han estat al límit en aquests anys complicats que hem viscut.

En el debat de política general es va parlar del pla de xoc del Govern republicà per destinar recursos per assegurar accions que pugin fer front a un augment del cost de la vida. És en aquests moments que la ciutadania i el municipalisme necessiten un govern ferm, amb accions encaminades a assegurar el benestar de les famílies catalanes. Des del seu Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Ru-

ral, i respecte al servei d'aigua, quines mesures creu que poden acompanyar aquest suport a la ciutadania en aquests moments?

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (Teresa Jordà i Roura)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Torrentà –molt bon dia a totes i a tots–, vostè ho ha explicat perfectament, en els darrers anys hem viscut períodes extremadament convulsos. Venim d'una pandèmia, una crisi humanitària de primer ordre, amb unes derivades socials i econòmiques extremes. Venim, evidentment també, doncs, d'aquests preus de l'energia, de l'augment dels costos en general, i evidentment també d'una inflació absolutament desbocada.

En un context així, doncs, aquest Govern no pot fer altra cosa que estar al costat de les persones, estar al costat de la ciutadania; de fet, posar les persones al centre i anar en la mateixa direcció, si em permet –també hi ha fet referència–, del debat de política general, quan el propi president de la Generalitat va anunciar aquest escut social de 300 milions d'euros.

És per tot això, doncs, que avui, si em permet, els anuncio que el Govern ha decidit, com no pot ser d'altra manera, congelar la tarifa de l'aigua en alta per la xarxa Ter-Llobregat per l'any 2023. No podem apujar, evidentment, la pressió fiscal als ciutadans i ciutadanes d'aquest país en aquest context, evidentment, i de fet, la tarifa de l'aigua en alta està congelada des del 2017, és a dir, ja portem més d'alguns anys..., congelada, perquè també han estat anys d'extrema dificultat.

Hem de tenir en compte, però, i també n'ha parlat, que des d'ATL hem de poder seguir millorant sense parar la qualitat de l'abastament, i alhora també la garantia d'aigua que és necessària, i hem d'afrontar també aquests increments de despesa, que també ens afecten i són, com molt bé deia vostè, molts.

Així doncs, els sobre costos previstos per l'any vinent els assumirem de la següent manera des del Govern: 13 milions d'euros els assumirà l'Agència Catalana de l'Aigua i 17 els assumirà la pròpia ATL. D'aquesta manera aconseguim dues coses alhora: la primera és no generar endeutament a l'empresa ATL, que, és veritat, i val la pena dir-ho, això ha estat un error del passat, perquè el que hem aconseguit fent això, doncs, és endeutar més ATL, d'aquesta manera no ho fem; i, segona, no repercutim aquest encariment, evidentment, dels preus als ciutadans en un moment com el que vivim, en un moment de tanta extrema dificultat.

No és el moment, doncs, d'incrementar aquests preus, però ni tampoc que això ho hagi de pagar, òbviament, la ciutadania. És a dir que, com sempre, la ciutadania, al centre de totes les nostres polítiques.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la sinistralitat a les carreteres

310-00364/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la sinistralitat a les carreteres. Formula la pregunta el senyor José Rodríguez Fernández, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, el seu departament va anunciar la posada en marxa d'algunes mesures per reduir la sinistralitat a les carreteres. Les mesures in-

cloïen l'increment de controls a les vies de més accidentalitat, incloïen també la implementació de controls d'excés de velocitat, especialment per transport de mercaderies i motoristes, i una major visualització i presència de les patrulles de Mossos de Trànsit a les vies de més accidentalitat.

El primer trimestre del 2022 hi havia hagut un increment d'accidents mortals respecte al 2019, el darrer any amb una mobilitat comparable, i aquestes mesures sembla que han donat fruits: hem tingut un segon i un tercer trimestre on s'han reduït els morts, i especialment també els ferits greus, a les nostres carreteres. La feina del Servei Català de Trànsit i la feina de Mossos de Trànsit han salvat vides.

Ara bé, és molt preocupant la situació dels usuaris de les vies més vulnerables, per exemple, els vianants, on hi ha unes xifres que són molt alarmants d'atropellaments. O també accidents –per no dir «homicidis»– com el que es va produir ara fa un mes i escaig, per part d'un conductor temerari, a Martorell, d'uns ciclistes. Això indica que la situació de vulnerabilitat de certs usuaris, com són els vianants, els ciclistes i els motoristes..., encara estan en una situació de bastant perill.

Al món, els accidents de trànsit representen –i siguin conscients d'això– com si cada hora, durant tots els dies de l'any, durant tots els anys, s'estavellés un avió. És una xifra molt alarmant. A Catalunya hem aconseguit que aquest any setanta persones menys hagin patit un accident greu i quinze persones menys hagin mort. Però encara hi ha més de sis-centes vides estroncades a les nostres carreteres, entre morts i accidents greus. I tenim encara molt per millorar.

Per aquest motiu li vull preguntar, senyor conseller, quines mesures continuaran aplicant i quines estratègies seguiran implementant des del Servei Català de Trànsit i des de Mossos de Trànsit per arribar a l'objectiu de morts zero a la carretera.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena Garcia, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, diputat. Efectivament, els accidents de trànsit i les seves conseqüències en ferits i en mortalitat és una tragèdia mundial i és una tragèdia al nostre país. I mentre hi hagi una víctima, doncs, hi ha un entorn destrossat, una persona que ha perdut la vida i una família destrossada, com els deia. I malauradament, doncs, això ha passat i passa, i és present en moltíssimes famílies del nostre país.

Tenim un objectiu, un objectiu que és un objectiu europeu, de reduir el 15 per cent la mortalitat l'any 23 i el 50 l'any 30. I anem treballant en aquesta direcció. És esgarrifós parlar en aquests termes, perquè, efectivament, estem parlant de que seguiran havent-hi víctimes. Però també és evident, pel principi de realitat, que el que hem de fer és anar-les disminuint fins arribar a aquest objectiu de l'any 50, que s'ha marcat la Unió Europea, de zero morts.

Efectivament, després de la pandèmia, el retorn a la normalitat va provocar un increment al primer trimestre, de molta mortalitat, de molta accidentalitat, que s'ha anat reduint, i en aquests moments tenim una reducció del 14,4 per cent de la mortalitat. I això l'únic que ens ha de fer és esperonar; esperonar a seguir treballant en aquesta línia de més controls, de més informació, de més carrils addicionals en les vies especialment concorregudes, de més senyalització, de més sensibilització, més campanyes de sensibilització, de més mossos, més mossos i més mossos presents a les nostres carreteres, i campanyes específiques a col·lectius especialment vulnerables –com deia, ciclistes, vianants i motoristes. I, en aquest sentit, les motos espiells, que estan treballant al conjunt de les nostres carreteres, especialment als llocs més sensibles, hi estan ajudant.

I també les mesures de mobilitat, de control i de reducció de la velocitat en determinades zones i en determinades vies, i en particular la mobilitat variable que estem gestionant, la velocitat variable que estem gestionant, en algunes carreteres, i seguim emplaçant, doncs, a aquest debat i reflexió sobre la necessitat, en alguns

trams d'algunes carreteres, de reduir la velocitat, perquè la reducció de la velocitat en determinats trams... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon al conseller i aquest continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Se li ha acabat el temps, conseller.

Pregunta al Govern sobre el català a les plataformes

310-00365/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el català a les plataformes. Formula la pregunta la senyora Raquel Sans Guerra, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, vicepresidenta. Consellera de Cultura... Voldria començar la meua intervenció aprofitant per felicitar els Castellers de Vilafranca per la victòria en la vint-i-vuitena edició del concurs de castells de Tarragona i també a les quaranta-una colles participants per l'altíssim nivell.

Avui, consellera, volem parlar de llengua, perquè les darreres setmanes hem tingut diverses informacions de tota la feina que està fent el departament, i, de fet, tot el Govern, en aquest àmbit.

En primer lloc, destacar que cada cop són més els títols doblats al català que es poden trobar a les grans plataformes. Així, hem vist com l'increment de títols en català del desembre a ara ha sigut remarcable en set de les principals plataformes, com per exemple: a Netflix s'ha passat de quinze a trenta-quatre; a Disney+ s'ha passat de trenta-nou a setanta-dos; a Amazon Prime el salt ha estat de setanta-tres a 294 títols, és a dir, 221 més, per no deixar de banda els 167 títols que se sumen a Filmin, fins als 962, o els cent onze a Rakuten, que s'enfilen fins a 279.

Ens consta que s'està fent molta feina d'interlocució amb aquestes plataformes, i voldríem saber com està anant. A la vista dels resultats, doncs, entenem que estan sent positives.

Una feina, aquesta d'interlocució, que, per cert, lliga també amb la presentació d'ara fa uns dies del Catalunya Media City, que serà sens dubte un dels grans projectes de país per als propers anys. Des d'Esquerra Republicana ho celebrem.

Com també celebrem, i molt, el relançament del nou Super3, adreçat al públic infantil i juvenil; un públic que, com ja hem dit també en reiterades ocasions, és imprescindible per al futur de la nostra llengua. Malgrat que alguns afirmaven que no era possible, doncs sí, s'ha demostrat que sí que era possible fer-ho. El pròxim 10 d'octubre estarem ben atentes a totes les novetats que se'ns puguin presentar.

Però la feina en l'àmbit de la llengua no queda aquí, perquè des de fa mesos s'ha treballat en el pacte nacional per la llengua, que el passat 30 de setembre, si no m'equivoco, va finalitzar el procés de participació ciutadana arreu del territori. I també voldríem aprofitar aquesta ocasió per tenir més detalls de com ha anat tot aquest procés participatiu, que sembla que ha mobilitzat, i molt, la ciutadania.

Per tant, consellera, preguntes diverses en l'àmbit del treball que s'està fent per la llengua catalana.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Natàlia Garriga Ibáñez, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Natàlia Garriga Ibáñez)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Sans, jo també vull aprofitar per felicitar, la veritat, totes les colles castelleres, perquè van arribar amb un nivell espectacular en el darrer concurs. Fer-ho, evidentment, als Castellers de Vilafranca per la victòria,

però també a la Colla Jove de Valls i a la Colla Vella de Valls, pel segon i tercer lloc. La veritat és que sé que molts de vosaltres sou aficionats, i ens trobem a les places; per tant, tots sentim aquesta emoció molts dies.

En relació amb les plataformes, segueix sent, evidentment, una de les nostres tasques prioritàries: hi estem treballant, picant, repicant, tornant a fer-ho. I la veritat és que estem treballant amb ells en les mateixes coses que estem dient des del principi: volem que aprofitin els doblatges de TV3 i les subtítulacions, i això és el que ja estem començant a veure; que ells doblin i subtulin. I la veritat són aquestes dades que ara vostè ens indicava, i estem millorant força. I la veritat, n'estem contents. I que entrin en producció, que entrin en producció en les nostres productores, i això també ho estan fent a poc a poc. I estem fent una formació per tal de que les plataformes expliquin a les productores catalanes quines són les seves necessitats i què és el que voldrien que els enviïn com a propostes. Nosaltres estem convençuts que d'això n'anirem anant donant molt bones notícies amb molt poc temps.

En relació amb el pacte nacional per la llengua, sabeu que parteix d'una resolució del Parlament de Catalunya del 30 de setembre de l'any passat, una resolució votada gairebé pel vuitanta-cinc per cent dels parlamentaris; per tant, diputats i diputades, amb un ampli suport. Ens vam demanar que promoguéssim el pacte nacional per la llengua i encarreguéssim un informe acadèmic sobre l'estat de la llengua. Això és el que hem estat fent. I a partir del febrer i fins ara, la setmana passada, el divendres, vam estar fent tota la fase participativa.

En aquesta fase participativa, s'han fet cinquanta activitats, amb més de 2.500 participants; han resultat 311 aportacions, amb més de tres mil propostes concretes. Ens diuen que es tracta del procés participatiu en què la Generalitat ha rebut més aportacions. I, per tant, ha estat tot un èxit.

Però, ara què farem? Doncs, ara, les sintetitzarem, les sistematitzarem, les passarem al Consell Social de la Llengua, que ens ha de fer unes recomanacions, i aleshores les començarem a tractar amb els partits per tal de consensuar-ho, per arribar entre gener i març de l'any que ve. a que puguem signar aquest pacte.

La veritat, és el que diem sempre nosaltres: del català, parlem-ne avui per parlar-lo demà.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les darreres actuacions en salut mental

310-00359/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les darreres actuacions en salut mental. Formula la pregunta la senyora Titon Laïlla Jou, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, vicepresidenta. Presidenta... Conseller Argimon, el proper dia 10, com cada any fem, commemorem el Dia de la Salut Mental. Però s'ha de dir també que en aquesta legislatura hem posat tots plegats la salut mental al centre del debat polític segurament amb molta més intensitat que en altres moments. Aquí al Parlament, sense anar més lluny, fa tot just un any vam celebrar un ple monogràfic precisament sobre aquest àmbit, i també hem constituït la Comissió d'Estudis sobre Salut Mental i Addiccions, que espero que tregui, doncs, resultats i dades operatives i objectives per millorar en aquest àmbit.

Però també ho hem de dir des del Govern, i amb accions concretes que passen no només per un increment pressupostari, que també, sinó també amb accions concretes com per exemple el pla de prevenció del suïcidi o l'atenció telefònica més in-

tensiva del 061 Salut Respon, que es dedica a la persona que truca amb un malestar emocional que necessita aquesta ajuda més intensiva, però també a les famílies, també als supervivents. O podem parlar també d'aquest pla de suport a la primària, de suport en benestar emocional. I també, doncs, per exemple, la creació d'aquests equips guia més dirigits a una atenció intensiva a aquells infants, adolescents, joves que pateixen un problema de salut mental més sever.

Però si parlem també d'ordenació de l'atenció hospitalària, també hem posat fil a l'agulla a la reconversió de la mitjana i la llarga estada psiquiàtrica; una reconversió llargament planificada, llargament volguda i treballada pel sector, que el que vol és precisament reconvertir al voltant d'uns mil cent llits d'hospitalització psiquiàtrica en llits més de rehabilitació i més d'enfocament comunitari.

Per tant, necessitem un model d'atenció a la salut mental que tingui aquestes dues vessants, que, per una banda, treballi la rehabilitació, la recuperació, però que no obli els drets de les persones que pateixen algun trastorn mental, i també la cura a les seves famílies. I, òbviament, com sempre, doncs, treballar constantment en la lluita contra l'estigma, que, malauradament, ens costa, a vegades, no?, avançar en aquest àmbit.

És evident que la salut mental s'ha d'atendre des d'una perspectiva transversal, des d'una perspectiva interdepartamental, però no podem obviar el paper tractor que té el Departament de Salut en aquest àmbit. I és per això, conseller, que ens agradaria conèixer quines accions, des de quina perspectiva, què treballen des del Departament de Salut en aquest àmbit concret.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula el senyor Josep Maria Argimon Pallàs, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Josep Maria Argimon Pallàs)

Gràcies, vicepresidenta. Diputada Laïlla, jo crec que vostè ja ha fet un repàs bastant exhaustiu; per tant, jo només donaré alguns matisos sobre això. Vostè parlava de l'acció transversal, i aquí també haig de recordar –a part del monogràfic que vam tenir el mes de desembre– la posada en marxa del pla nacional, i aquí hem de recordar sempre que tenim un paper tractor des del punt de vista del món de la salut, i del Departament de Salut, però és molt important..., quan parlem de salut mental –i vostè ho sap molt millor que jo perquè ho coneix molt millor i ha treballat específicament en aquest àmbit– hem de parlar d'habitatge, hem de parlar de treball, hem de parlar de justícia, hem de parlar d'educació, hem de parlar de drets. Per tant, des d'aquest punt de vista, només parlar de la salut mental enfocant-ho en el món de la salut és una visió massa, massa, massa reduïda; és una reflexió que tots hem de tenir present.

Des del punt de vista també de què hem fet, o amb quina orientació hem anat des del Departament de Salut, és el fet d'intentar ser, d'alguna manera, més proactius, també més resolutius, i quan parlo de més proactius i propers estic parlant, sobretot, d'enfortir l'atenció comunitària, aquest és un element important. Dos, sempre has de prioritzar, i aquí nosaltres hem prioritzat l'atenció als infants i adolescents, no? I per tant, alguna de les actuacions que també comentaré.

I a la vegada hem intentat separar clarament el que és benestar o malestar emocional del que és pròpiament malaltia i problema de salut mental. I quan dic separar-ho vull dir que hem posat en marxa aquest programa de benestar, que vostè ja ha citat, i atenció comunitària, precisament, en l'entorn de l'atenció primària i per treballar comunitàriament. I ara farà aproximadament un any que el vam posar en marxa, i fa poc vam tenir ocasió, amb el president, de tenir també una trobada amb aquests referents, amb alguns dels referents de benestar, perquè són 384 els que hem posat en el territori, on en aquests moments ja hem fet 25.000 atencions grupals, cinquanta-cinc per cent de les accions fetes amb altres agents comunitaris del territori,

aquest és un element molt i molt important, i per tant, aquí hem començat a desplegar aquesta idea de treballar el benestar o el malestar emocional, que després, també, certament, de la covid, doncs, ha tingut una eclosió, una explosió, i per tant, repeiteixo, separar-ho del que és el problema de la malaltia mental.

I jo crec que aquestes són les fites, vostè les ha repassat, per tant, jo ja... A més, se m'acaba el temps, em sembla? (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Per tant, ja està.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en Ple sobre les noves mesures per a incentivar l'emancipació dels joves.

Pregunta al Govern sobre les noves mesures per a incentivar l'emancipació dels joves

310-00360/13

Formula la pregunta el senyor David Saldoni i de Tena del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

David Saldoni i de Tena

Gràcies, vicepresidenta, presidenta. Honorable consellera Cervera, Catalunya es situa entre els països que mostren un dels nivells més baixos d'emancipació juvenil. Només al voltant d'un vint per cent dels joves es poden emancipar abans dels trenta, ja que són les condicions econòmiques el principal fre a aquesta emancipació. Només un vint per cent ho poden fer sols, i menys d'un trenta en parella. Sense anar més lluny, la taxa d'emancipació juvenil a Espanya..., a Catalunya, perdó, es situa en els 29,5 anys, molt lluny dels vint-i-un de Dinamarca o dels vint-i-tres i escaig d'Alemanya o França.

Tal com ha manifestat vostè en diverses ocasions, en els darrers quinze anys hem patit dues grans crisis econòmiques i socials que han sacsejat les expectatives de molts joves referent als tres pilars en els quals treballa el seu departament: feina, casa i futur, temes dels quals de segur que n'haurem de parlar en els propers plens.

En el debat de política general, algunes de les propostes aprovades pivoten a l'entorn d'aquests temes, com la creació de nou habitatge de lloguer, promogut per la Generalitat, destinant com a mínim un vint-i-cinc per cent als joves, definir una estratègia per a l'emancipació amb la mirada posada als anys vint, trenta, o la modificació de la llei de polítiques de joventut, o la perspectiva juvenil que hem de donar també en els pressupostos de la Generalitat.

Darrerament, també hem conegut les accions vinculades a assolir aquest repte com són accions, en aquest cas, en el pla territorial sectorial de l'habitatge, o així mateix a Catalunya es compta també amb la xarxa nacional d'emancipació juvenil, una xarxa de xarxes que ha de permetre posar tots els serveis d'emancipació a l'abast de les persones joves, i d'aquesta manera, millorar-ne la coordinació, la derivació i el treball en xarxa de tots els professionals, independentment de l'administració en la qual treballin.

L'Estat va presentar el Bono Joven, però no va ser allò que en podríem dir un pla gaire exitós en el nostre país, on la gent, fent cua a Internet, patint per ser els primers, va deixar gairebé trenta mil persones fora.

El departament que vostè lidera té l'emancipació juvenil com una de les principals línies de treball. Ara, s'ha engegat una línia d'ajut al lloguer per als joves, un molt bon programa que ha de servir perquè molts dels joves que no van tenir accés a aquell Bono Joven puguin tenir una oportunitat. En aquest sentit, consellera, ens agradaria que ens expliqués quines són les principals característiques d'aquest pla aprovat pel seu departament.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula la senyora Violant Cervera i Gòdia, consellera de Drets socials.

La consellera de Drets Socials

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputat Saldoni, també moltíssimes gràcies per la pregunta. Vostè mateix ho ha dit, una de les prioritats, però no només del meu departament, jo crec que la compartim de tot el Govern, és justament la preocupació per aquesta taxa d'emancipació tan alta, vint-i-nou, trenta anys són molts anys, i això no només repercuteix en la vida adulta d'aquests joves, sinó que també repercuteix, indirectament, en els baixos nivells i índexs de natalitat del nostre país. Per tant, és una prioritat de tot el Govern de la Generalitat poder ajudar aquests joves a que es puguin emancipar, i s'està treballant també, de fet, entre tots els departaments i coordinat des de la Direcció General de Joventut.

Justament en aquesta línia, com vostè deia, hem aprovat una proposta de resolució que el que vol és treballar per a l'emancipació juvenil. Per tant, volem crear una estratègia juvenil, una estratègia juvenil per a l'emancipació, que ha de formar part de tots els departaments. Vostè em parlava d'uns dels aspectes que afecten el meu departament perquè tenim les polítiques d'habitatge, però tots sabem que amb les polítiques d'habitatge només, doncs, no acabarem solucionant aquest problema, sinó que hem de treballar de la mà del Departament d'Educació, amb la formació professional, el Departament d'Empresa, el Departament d'Universitats..., de tots els departaments. Per tant, és una prioritat. I referent al que ens pot afectar de les competències que tenim al departament, com dèiem, de les matèries d'habitatge, quan el Govern de l'Estat va plantejar, doncs, el Bono Joven, nosaltres, evidentment, en vam estar satisfets, perquè és una ajuda de la qual n'han pogut gaudir, doncs, moltes persones joves del nostre país. Però ja en aquell moment vam criticar la mesura, primera, perquè consideràvem que era insuficient, i, de fet, el primer dia, doncs, ja es van presentar disset mil sol·licituds, per tant, s'ha pogut arribar a uns 9.800 joves, doncs, ja el primer dia va quedar molta gent fora, i a la totalitat es van presentar unes trenta mil sol·licituds. Nosaltres vam criticar la mesura, en certa manera, perquè el que consideràvem és que no estava ben dimensionada, per la falta de recursos, i hi afegim ara 29 milions més per fer un altre pla de lloguer d'habitatge per a joves. Però, a més a més, perquè consideràvem que aquest havia d'estar territorialitzat –no val el mateix un pis a l'àrea metropolitana que a qualsevol poble, doncs, de Catalunya– i, a més a més, també tenint en compte la renda, doncs, d'aquestes persones joves. Per tant... I no córrer el primer dia, que el primer dia puguis entrar dintre de la sol·licitud, sinó que sigui concurrència competitiva.

Moltíssimes gràcies. No és una mesura que acabarem amb la problemàtica dels joves, però volem... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern respondre oralment en el Ple sobre la política de recerca.

Pregunta al Govern sobre la política de recerca

310-00361/13

Formula la pregunta la senyora Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mònica Sales de la Cruz

Moltes gràcies. Presidenta Borràs, membres de la Mesa, president, consellers, diputats... Consellera Geis, vostè està al capdavant d'un departament específic, amb competències en recerca i universitats, i vostè, des de l'inici, va bastir una aliança dels diferents agents del sistema universitari i de recerca per posar el coneixement al

centre de l'agenda política. Podem dir, consellera, que avui tenim un sistema de coneixement més unit, i la societat catalana és més conscient de la necessitat que haja fet una aposta per les universitats i la recerca, amb un lideratge polític fort, que es posés al capdavant, que lluités per aconseguir un bon pressupost per fer front a totes les accions que calia per enfortir el sistema. Veníem d'uns mesos durs, encara amb una pandèmia fent estralls, i vostè ens insistia en la importància clau de la recerca per fer front no només a la pandèmia, sinó a tots els reptes globals als quals fem i haurem de fer front com a societat.

El nostre sistema de coneixement té marge de millora; això ho hem defensat sempre des de Junts i ho ha defensat vostè mateixa també des del Departament de Recerca i Universitats, però cal reconèixer que s'ha fet i s'està fent una molt bona faena en aquest àmbit. Avui, les universitats estan més ben finançades gràcies a l'increment de pressupost; avui, l'accés a la universitat està més assegurat gràcies a la baixada de les taxes; avui, la recerca és més feminista i té més visió de país, gràcies a la introducció de nous criteris a la convocatòria de suport a grups a la recerca; avui, la llengua catalana és més forta al sistema universitari de recerca gràcies a l'aprovació del pla d'enfortiment del català.

Ara estem en un moment clau perquè el Parlament de Catalunya està a prop d'aprovar la llei de la ciència de Catalunya, la primera que s'aprovarà en aquest àmbit i que completarà el mapa legislatiu del coneixement, juntament amb la llei d'educació i la llei d'universitats. Aquesta llei és important, ja que per primera vegada hi haurà un reconeixement i una ordenació del sistema. I, a més, ha començat un nou curs amb grans reptes i mesures ambicioses, i una vegada més les universitats del país i el sistema de recerca n'han de ser protagonistes. També sabem que estem en situació d'alerta per allò que puga legislar l'Estat i puga tenir un impacte negatiu en el nostre sistema.

Per això, avui, consellera, des de Junts, li demanem quines mesures té engegades actualment des del departament.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Gemma Geis Carreras, consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats

Bon dia, vicepresidenta. President, consellers, presidenta, diputats, diputades... Diputada Sales, efectivament, eh?, quan vam començar la legislatura un dels meus objectius era teixir, doncs, aquesta estratègia, aquesta aliança amb tot el sistema de coneixement i de recerca al país per tal que Catalunya continués sent un país pioner en recerca. Avui, de fet, el Grup Horitzó continua treballant –és el nostre *dream team*–, avui tenen reunió perquè la recerca no s'atura. La llei de la ciència està en el predictamen i, per tant, els propers dies es podrà aprovar la llei de la ciència, que és una llei amb sentit d'estat i una llei amb estructura d'estat.

Tenim una llei que també ens permetrà abordar una estratègia de transparència. I, en aquest sentit, vull explicar que la setmana passada vaig poder estar a Escòcia visitant el Fraunhofer Escòcia, amb el president i els directors del Fraunhofer d'Alemanya. El Fraunhofer és un centre de recerca en transferència i innovació, i tenen la voluntat de venir a Catalunya, i, per tant, que Catalunya pugui tenir un Fraunhofer Catalunya. Això és una autèntica revolució en la innovació de Catalunya –una autèntica revolució en la innovació de Catalunya.

Però, com deia, la principal transformació o amenaça que té és la LOSU, és la llei del sistema universitari de Catalunya. Aquesta llei és una llei que necessitem defensar-la a Madrid amb unitat, amb complicitat, amb la mateixa unitat i complicitat que té el sistema universitari de Catalunya. Jo, com a consellera de Recerca i Universitats, si no complim els pactes de govern i no puc assegurar que a Madrid anem

amb la força per defensar el sistema universitari català com el propi sistema universitari català està treballant amb complicitat, no em veig capaç de continuar desenvolupant les meves tasques com a consellera de Recerca i Universitats.

Perquè crec –perquè crec– que hi ha una altra manera de viure i una altra manera de fer política, i, per tant, no he parat d'estendre ponts. I no podré fer bé la meva feina si aquesta complicitat a Madrid no la treballem des d'aquí. I aquests ponts continuen estesos, però amb la lleialtat que he treballat i amb la força necessito la màxima complicitat a Madrid per continuar sent una consellera de Recerca i Universitats rigorosa i amb el lideratge que aquest país mereix en l'àmbit de recerca i universitats.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el seu assenyalament a les entitats no afins a l'independentisme.

Pregunta al Govern sobre el seu assenyalament a les entitats no afins a l'independentisme

310-00356/13

Formula la pregunta la senyora Lorena Roldán Suárez, del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, vicepresidenta. Me gustaría saber qué entienden en el Govern por «neutralidad».

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Gemma Geis Carreras, consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats

Bon dia. Senyora Roldán, vostè només em pregunta –on està?– pel català, per la neutralitat... Miri, sap què passa? Que jo condemnaré sempre la violència de l'U d'Octubre, com la condemnen totes les democràcies occidentals. I vostè del que s'hauria de preocupar és de per què vostè no condemna la violència de l'U d'Octubre i exigeix neutralitat a les universitats quan la resta d'universitats no la practiquen.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí, muchas gracias. Mire, *consellera*, según la RAE, es neutral aquel que no participa de ninguna de las opciones en conflicto. Se hace difícil pensar que en su gobierno haya alguien que goce de esta cualidad, puesto que ustedes son los promotores de ese conflicto.

Mire, que la intolerancia es intrínseca a cualquier movimiento nacionalista, pues, no es nada nuevo, pero es verdad que ustedes han ido un paso más allá. Atrás quedan ya los tiempos donde ustedes disimulaban fingiendo gobernar para todos los catalanes. Ahora no, ahora sale el *president* a hablar de «*un sol poble*», como si solamente existiera una parte de Cataluña, en línea, por ejemplo, con lo que ya nos decía la actualmente *botiflera* Carme Forcadell, que, para ella, ni siquiera algunos éramos pueblo de Cataluña.

Frecuentes son también las ruedas de prensa donde ustedes exhiben a bombo y platillo su sectarismo, como las protagonizadas por su consejero de Educación. Por no hablar de las redes sociales, donde algunos dan rienda suelta a sus instintos más primarios, creyendo que Twitter, pues, es el bar de la esquina.

La última en hacerlo ha sido usted, *consellera* Geis. Si hace unos meses nos decía en TV3 que la Asociación por una Escuela Bilingüe era fascista por defender el

castellano –traducció: «llamo “facha” a todo el que no piense como yo»–, ahora le ha tocado el turno a S'Ha Acabat!, que es una asociación estudiantil que defiende la neutralidad en las universidades.

Mire, todos hemos visto el acoso y la violencia ejercida contra estos jóvenes por estudiantes afines al separatismo más radical. Si ustedes fueran tan demócratas, como tanto presumen, no tardarían ni un segundo en condenar esos actos. Sin embargo, no solo no lo hacen, sino que usted, la *consellera* de Universidades alienta la violencia con un tuit vergonzoso diciéndoles: «Adelante.» ¿A usted le parece digno de un *govern* señalar a estudiantes? ¿Le parece digno amparar y jalea la violencia? Además, usted ha puesto también la guinda con otro tuit, donde les dice a estos jóvenes que no les tiene miedo. No, si es que la que da miedo es usted, señora Geis, por su fanatismo.

Mire, este Govern premia las cruzadas contra la libertad, y así es como usted se ha ganado una vicepresidencia temporal. Pero vaya con ojo, no vaya a ser un regalo envenenado y acabe siendo otro satélite fuera del Govern, como su ya excompañero Jordi Puigneró.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats

Escolti, si S'Ha Acabat! fa un tuit i dona gràcies a la Policia Nacional amb una urna de l'U d'Octubre, tornaré a dir el mateix. Condemno la violència de l'U d'Octubre. Com vostè demana neutralitat, jo, si vol, un dia, escolti, sortim i anem a llegir els estatuts de les universitats, què diuen; no es posicionen respecte a la independència, es posicionen respecte dels drets i les llibertats fonamentals, respecte a la democràcia. I vostè demana neutralitat, i si vol, l'hi explico.

Miri, vostè demana neutralitat a la Universitat d'Oxford, que es posiciona contra la guerra de Rússia contra Ucraïna? Es posiciona amb la neutralitat amb la Universitat de Cambridge, que es posiciona respecte els efectes del Brexit? Es posiciona sobre la neutralitat de la Universitat de Sorbonne, que es posiciona en contra de la violència masculista? Vostè no vol neutralitat, vostè no vol que pensem en llibertat i que defendem un país amb democràcia, on les urnes no ens facin por, i puguem condemnar la violència.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures previstes davant el nombre d'assassinats dels darrers dies.

Pregunta al Govern sobre les mesures previstes davant el nombre d'assassinats dels darrers dies

310-00357/13

Formula la pregunta el senyor Joan Garriga Doménech, del Grup Parlamentari de VOX.

Joan Garriga Doménech

Sí, señor *conseller*, ¿qué medidas piensa tomar tras sufrir Cataluña siete asesinatos en siete días?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena i Garcia, el conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Doncs –vicepresidenta, diputat– el que hem estat fent, que és treballar i treballar, i, sobretot, no mentir, com fan vostès com a pràctica política.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per preguntar, té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Sí. Gràcies, senyor conseller. No pueden dar la espalda a la realidad. Cataluña está sumida en el descontrol causado por la inseguridad ciudadana. Violaciones constantes, que atemorizan a nuestras mujeres; asesinatos con pistolas en plena calle; atracos a plena luz del día a nuestros mayores; asalto e incivismo provocados por extranjeros en el campo de futbol de nuestro querido Espanyol; discriminaciones a mujeres y matrimonios forzosos por el avance del islamismo, y ocupaciones récords en Cataluña.

Y ustedes son los culpables, por su efecto llamada a la inmigración ilegal. En especial, los menores que vienen solos, que ustedes maleducan, y, según la Guardia Urbana de Barcelona, causan la mayoría de los delitos en la ciudad. Y son culpables también por su modelo educativo de falta de respeto a la autoridad. Ha salido un informe que afirma...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputat, li crido a l'ordre una altra vegada.

Joan Garriga Doménech

...que el veinte por ciento de los jóvenes considera...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Li he parat el temps. De la mateixa manera, està tornant a vincular immigració amb delinqüència, per tant, primera crida a l'ordre. *(Aplaudiments.)*

Joan Garriga Doménech

Y son culpables ta... *(Persisteixen els aplaudiments. Pausa.)* Sí, señora presidenta, esto dígaselo a la Guardia Urbana de Barcelona.

Y son culpables también por su modelo educativo de falta de respeto a la autoridad. El veinte por ciento de los jóvenes considera legítimo agredir a la policía. Y, por supuesto, por el menosprecio que ustedes tienen con la policía, que nosotros siempre respetamos.

Para combatir la inseguridad, necesitamos controlar la inmigración, reforzar la policía con medios humanos y materiales, y endurecer las penas en el Código penal. Y ustedes, ni una cosa ni la otra. Y, en medio de esta oleada de delitos e inseguridad ciudadana, la policía en Cataluña está en manos de un gobierno que la manipula y no la deja actuar. Peleas en la cúpula de Mossos entre el número uno y el número dos; demandas de presiones políticas en casos sujetos a investigación judicial por temas de corrupción; convocatoria de Mossos manipuladas, y denuncias de que no se están investigando los crímenes.

Dejen de pelearse los partidos de gobierno, dejen de perjudicar al conjunto de catalanes, y devuelvan el mando de la policía al Ministerio del Interior.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Realment m'ha semblat fantàstic el final, la seva manera de defensar els Mossos d'Esquadra. El felicito. Moltes gràcies. Moltes gràcies per ser tan rematadament transparents. *(Veus de fons.)* Miri, sí, sí. Seguirem treballant pel que ens preocupa, que és la seguretat dels catalans i les catalanes. I farem una política de seguretat ferma i contundent, és a dir, més polítiques socials; és a dir, més educació; és a dir, més mestres; és a dir, més suport a la diferència; més polítiques actives d'ocupació; més suport als més vulnerables; més polítiques d'habitatge, perquè això també és seguretat. Sap què és, la seguretat? A més igualtat, més seguretat. A més testosterona i més «matxilisme», menys seguretat, senyor diputat. *(Aplaudiments.)*

I sí –i sí–, posarem més mossos als carrers per fer de policia comunitària. I sí, donarem més mitjans –i ho estem fent– a Mossos d'Esquadra, perquè treballin en la investigació i la informació. I més tecnologia al servei de combatre el delictes, i més col·laboració amb les policies locals. I més presència als barris, que ha permès que hagi disminuït el dotze per cent la delinqüència a la ciutat de Barcelona aquest estiu. Per descomptat.

I la reducció que hi ha hagut –de quaranta-tres a trenta-cinc assassinats els últims anys– d'homicidis, al nostre país. Seguirem posant mitjans perquè vaig disminuint, disminuint, disminuint fins a la seva desaparició. I vull felicitar el Cos de Mossos d'Esquadra perquè tots aquests homicidis..., un setanta-cinc per cent han estat resolts i els responsables posats en mans dels jutjats.

I vull acabar amb una informació que desmenteix tot el que diu. A la darrera enquesta Òmnibus en aquest país, un 6,6 de nota posaven en la seguretat dels barris i ciutats del nostre país els ciutadans i ciutadanes, i un set als Mossos d'Esquadra.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'avantprojecte de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns en el llibre sisè del Codi civil.

Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns en el llibre sisè del Codi civil

310-00362/13

Formula la pregunta la senyora Montserrat Vinyets Pagès, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies. Bon dia. Just ahir a la tarda, consellera Ciuró, feia una defensa de la necessitat de tenir un dret civil català modern, que s'adeqüi a la societat catalana. Li agafó les seves paraules. El cert és que aquesta societat catalana, després de la crisi immobiliària del 2007, ha vist un augment molt gran de la demanda de lloguer d'habitatges, sobretot entre el col·lectiu dels joves, que amb feines precàries ni se'ls passa pel cap comprar absolutament res.

Fa un mes coneixíem, perquè es posava en exposició pública, no perquè el seu Govern ens ho fes pas arribar, l'esperat avantprojecte de llei d'incorporació dels contractes d'arrendament de béns al llibre sisè del Codi civil de Catalunya, que també s'encarrega de la regulació dels contractes d'habitatge. Però aquest avantprojecte no fa que els lloguers siguin ni assequibles ni estables, perquè no proposa res de nou per allargar la durada dels contractes ni tampoc per evitar rendes i actualitzacions de renda desorbitades. Avui, a molts llocs, un mes de lloguer està per sobre del salari mínim. I com pot ser possible que ens plantejem qualsevol política d'emancipació juvenil en aquest escenari?

Consellera, l'hi pregunto, de veritat creu vostè que aquest avantprojecte del Govern s'adequa a les demandes de la societat catalana d'avui? L'entén com a dret civil propi o l'entén com una còpia de la *ley de arrendamientos urbanos*?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Lourdes Ciuró Buldó, consellera de Justícia.

La consellera de Justícia (Lourdes Ciuró i Buldó)

Moltes gràcies. Gràcies, diputada. Efectivament, no és la primera vegada que defenso el dret civil català com un dret civil modern, propi, actualitzat a les demandes de la ciutadania de Catalunya. I aquest avantprojecte, com vostè diu, és un avantprojecte que sortirà de la conselleria, com a mínim, amb un equilibri entre les pretensions, havent escoltat, que és el repte que em vaig proposar com a consellera, i on hem

fet participis, com bé es veu en el tràmit, tots els grups parlamentaris i tot el sector perquè hi pugui fer aportacions.

Per tant, de moment estem complint amb el compromís, que és un codi civil..., perdona, una reforma del Codi civil equilibrada, justa i no de part i esbiaixada, que només ens porta a la inseguretat jurídica, quan passen aquestes coses. I en tenim mostres.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies. Miri, consellera, tenia dues opcions: seguir el model espanyol, que ja es veu que no és un model d'èxit, o seguir el patró de països amb sistemes de lloguer consolidats, com Alemanya, Àustria o Suïssa, amb contractes de durada llarga o inclús indefinits. Ja veu que no li parlo ni de Cuba ni de Venezuela. Ha optat vostè pel model espanyol, ha renunciat a exercir sobirania i s'ha conformat amb fer seguidisme de l'Estat, quan a casa nostra hi ha antecedents en el control dels preus del lloguer, quan hi ha recomanacions internacionals i molts exemples de dret comparat que permetien construir una alternativa. I vostè ha renunciat a construir qualsevol alternativa.

I sap per què no ha participat el sector, en aquest avantprojecte? Perquè el sector està parant els desnonaments, perquè el sector està fent cua al Servei d'Orientació Jurídica per fer front a totes les demandes de desnonament que els arriba. Per això, no ha participa... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Se li ha acabat el temps, diputada. Per respondre, té la paraula la consellera de Justícia.

La consellera de Justícia

Gràcies. Diputada, el que vostè està defensant és un model que ja existia a l'Espanya del segle XX, l'any 64, que és *la ley de arrendamientos urbanos espanyola* del franquisme, un model que va evitar que es posés habitatge de lloguer assequible a la ciutadania i que no va ser fins l'any 94 que es va aconseguir posar les primeres..., les primeres conseqüències per poder posar o que fos atractiu el mercat de lloguer per a la ciutadania. És un model que vostès defensen i que, de cap manera, des de la conselleria i el que representem nosaltres, mai tornarà a defensar.

Busquem un model que sigui propi, efectivament, i si el sector que vostè representa hagués participat hagués vist que hi han una sèrie de propostes completament innovadores on parlen de mecanismes de contenció de renda, i on parlen de com el nostre Codi civil ha de tenir un mecanisme per corregir aquella voluntat quan passen causes, diguéssim, extraordinàries, com va ser per exemple la pandèmia. Això ho conté.

Com li dic, hem participat amb tot aquell que ha volgut participar. Si vostè considera que hi ha sectors que no ho han fet, han estat ben bé per voluntat pròpia. Però tenim, i continuarem tenint, un model que és pioner amb aquesta qüestió perquè estem plantejant traslladar al dret civil propi, una figura com és aquesta que li deia de la clàusula *rebus*, és a dir, el poder modificar els contractes segons les circumstàncies, que no té translació a dret positiu enlloc i que ara, per primera vegada, el Codi civil la tindrà.

Per tant, jo la insto que facin les aportacions necessàries, que facin un debat serè en el Parlament, buscant sempre models moderns i no amb el retrovisor posat en l'època franquista.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el tracte de la Generalitat envers altres institucions.

Pregunta al Govern sobre el tracte de la Generalitat envers altres institucions

310-00355/13

Formula la pregunta la senyora Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. La Generalitat es estado en Cataluña. ¿Es consciente de eso cuando trata con otras instituciones?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, el Govern de la Generalitat cultiva les relacions institucionals amb totes les institucions que són útils per millorar la vida de la ciutadania.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Bueno, es una pena que estas preguntas al Govern solo duren dos minutos y medio, que aprovecho para reivindicar que esta es la razón de llevarlas escritas. Hay tanto que decir y tan poco tiempo para decirlo que más nos vale atar corto el boli.

Nosotros hoy queríamos preguntar al Govern por su habitualmente incalificable trato a una institución como la Corona; léase «el jefe del Estado», léase «Felipe VI», el rey héroe de muchos catalanes que queremos libertad, igualdad y fraternidad, no una ensalada de sadomasoquismo independentista como la que Esquerra y Junts nos están regalando esta semana.

Ya estamos todos muy hartos de esto, y también de los desaires, desplantes y ninguneos de la autoproclamada «Generalitat republicana» a un rey que respetamos, que nos gusta y que, además, es el rey de todos los españoles; de los que vivimos en Cataluña también –o, sobre todo, porque suerte tuvimos de él el 3 de octubre de 2017. (*Remor de veus.*)

La idea era hablar de estas bajezas institucionales que ustedes a veces se permiten con la Corona. Pero, como siempre pasa con ustedes, la realidad supera la imaginación y la peor pesadilla. Si son capaces de hacerse entre ustedes mismos lo que estos días están haciendo, si le pueden silbar públicamente a la expresidenta de esta cámara, Carme Forcadell, justo cuando ella se estaba vindicando como *processista* recalcitrante –vamos, que estaba reconociendo que el indulto se lo dieron en una tómbola–, bueno, pues ¿qué no harán con instituciones, con entidades y hasta con personas humanas que no son de su cuerda?

Estoy pensando –pues sí– en S'Ha Acabat!, la organización estudiantil que lleva soportado un récord de agresiones en campus universitarios catalanes, y ahora se les ataca en los trenes de Rodalies. Toda una *consellera* de Universitats y vicepresidenta *in pectore*, como la señora Gemma Geis, se permitió señalar a S'Ha Acabat! con un tuit lamentable, acusándoles de violentos, que es algo así como acusar a las gallinas de comerse a la zorra. Y esto no lo dice ni una gurú de l'ANC ni el exterrorista Fredi Bentanachs, ni la gran amiga de este, la expresidenta Laura Borràs, sino una *conse-*

llera de la Generalitat que, insisto, es estado en Cataluña... *(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Se li ha acabat el temps, diputada. Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Bé, sempre les seves paraules són giragonses argumentals; més giragonses que arguments, més obsessions que racionalitat, i podria acabar aquesta pregunta simplement dient: els catalans i les catalanes no tenim rei. *(Aplaudiments.)*

Però, bé, anirem una miqueta més enllà, anirem una miqueta més enllà i parlarem de les veritables relacions que ha de tenir aquest Govern, i és amb un profund respecte a aquest Parlament, i ho fem nosaltres, i no el maltractem, al contrari. És la seu de la sobirania del poble, i, per tant, evidentment impulsa l'acció de govern, hi som per retre comptes i ho fem. Però també les nostres relacions amb els ajuntaments, perquè òbviament el Govern de la Generalitat bàsicament fa polítiques públiques també a través dels ajuntaments, amb els quals hem pactat contractes programes de drets socials o d'igualtat i feminismes, o hem articulat mecanismes de coordinació.

Però aprofitaré aquest minut i mig per parlar-li d'uniques relacions institucionals que ens agraden molt: les que són amb els Països Catalans, i especialment les que fan referència a la Catalunya del Nord, que darrerament hi hem anat i n'estem molt orgullosos.

De les relacions que establim amb els ajuntaments. I aquí també m'agradaria explicar..., i donar una forta abraçada a l'alcalde d'Elna, que promou el català al seu ajuntament i que el persegueix el prefecte del departament. *(Aplaudiments.)*

També les relacions que establim amb el Departament dels Pirineus i concretament amb la presidenta, la senyora Malherbe, que en aquest sentit mostra l'alegria per les relacions entre els catalans del nord i els catalans del sud –i no són les meves paraules, són les seves–, pels projectes de cooperació que tenim en cultura, en economia, en desenvolupament territorial. Perquè som capaços de trencar les fronteres administratives, aquestes fronteres imposades, artificials. També ho fem col·laborant amb la Bressola, i ho fem perquè el que passa en una part del domini lingüístic afecta les altres.

I, en aquest sentit, i parlant de Països Catalans, permeti'm la ironia fusteriana quan ens diu que és útil que tinguem alguna obsessió o altra, perquè això ens distreu. Doncs, bé, mentre vostès estan distrets i obsessionats, nosaltres anem fent la feina.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Continuem amb les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'inconvenient que la decisió dels afiliats de Junts per Catalunya respecte a la continuïtat d'aquesta formació en el Govern condicioni el futur de Catalunya

317-00203/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política actual. Formula la pregunta el senyor Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. ¿Le parece normal, señor Aragonès, que seis mil afiliados de Junts per Catalunya pretendan decidir el futuro de 7 millones y medio de catalanes?

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, les formacions polítiques prenen les decisions com consideren convenient. Suposo que el Partit Popular, no ho sé, potser designen els representants i els màxims dirigents de Catalunya a dit. En altres formacions, doncs, ho prenen d'acord amb els seus procediments. I no puc fer una altra cosa que mostrar respecte per totes les decisions que prenen les organitzacions polítiques.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. Junts per Catalunya pretende que sus seis mil afiliados decidan el futuro de 7 millones y medio de catalanes. Y, como hemos podido comprobar, usted, señor Aragonès, no mueve ni un dedo y se dedica a esperar.

Recuerda tanto este asunto a la legendaria asamblea de la CUP, que dio a un empate a 1.515, que sería para echarse unas risas si no fuera porque el asunto es tan grave. Y es que, en el peor momento para Cataluña, cuando se necesita un gobierno más serio, más eficaz, salieron ustedes del debate con el Gobierno roto y sin proyecto político.

Pues, bien, ya que sus socios prefieren dedicarse a hablar de sus cositas, permítame que le traslade yo algunas propuestas para reducir la inflación. Y es que no hace falta ser un premio Nobel de economía para saber que el exceso de déficit público es inflacionista. Pero yo no le voy a pedir que recorte del gasto social, no. Mire, ustedes se gastan 248 millones de euros en TV3 y 291 millones en políticas educativas. ¿Pretenden hacernos creer que es normal gastar prácticamente lo mismo en TV3 que en políticas educativas? Ustedes aseguran no tener competencias en ferrocarriles y se quejan, pero le pagan 127.000 euros a la presidenta de ferrocarriles, 150.000 al director general, y así un buen listado. Y eso que no tienen ustedes competencias; el día que las tengan, yo no sé qué les van a pagar.

Pero no se trata de un caso aislado, no. Así hasta 366 altos cargos de la Generalitat que les cuestan a los catalanes 30 millones de euros. Y esto, señor Aragonès, son datos, no son opiniones, aquí puede perfectamente recortar usted. Ustedes no están gestionando una Generalitat de Catalunya al servicio de las personas, están gestionando una Generalitat de Catalunya –y, además, no se cortan un pelo en demostrarlo– al servicio de los cuadros y dirigentes de sus respectivos partidos. No es extraño, en consecuencia, que estén dando este auténtico espectáculo bochornoso con un único debate de fondo, que es la poltrona, precisamente cuando peor lo está pasando la ciudadanía. Eso es bochornoso.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. A mi, el que em fa avergonyir és que vingui la lide-
ressa *in pectore* del seu partit, la presidenta de la comunitat de Madrid, i vingui a Catalunya a mentir sobre l'escola catalana. Això és el que em fa avergonyir. (*Aplaudiments.*) Això és el que em fa avergonyir.

Segona cosa: repassi's els números una mica. Bé, vostè té una obsessió amb TV3, de fet, acostumen a tenir una obsessió amb tot el que s'escapi del seu model de pensament únic. Però vostè té una obsessió amb TV3, però si ha de fer una comparativa, faci-ho bé. El Departament d'Educació té un pressupost de més de 6.000 milions

d'euros, no de 300. (*Veus de fons.*) Ah, una part petita del Departament d'Educació, ara ja comencen els matisos, un cop hem desmuntat que vostè, a l'hora de treballar amb números, el rigor no és la seva fortalesa. Per tant, primer això.

A partir d'aquí, vostè ve en aquest Ple a dir que no és moment d'inestabilitat quan el passat divendres va proposar que em sotmetés a una qüestió de confiança? (*Aplaudiments.*) És a dir, que obriria la porta a una inestabilitat, perquè ja compto que vostè no em donaria suport, en aquesta qüestió de confiança. Per tant, senyor diputat, jo crec que el que ha de fer és ordenar-se una mica.

Aquest Govern treballa, aquesta mateixa setmana hem aprovat la creació de l'energètica pública per impulsar la generació d'energia, entre d'altres funcions, des de la pròpia Generalitat de Catalunya. Hem ampliat en 11,5 milions el pressupost en l'àmbit d'habitatge precisament per poder adquirir més habitatges per posar-los al servei de la ciutadania; portem un increment de més de cinc-cents aquest any, gràcies a les mesures que hem fet. Per tant, jo li parlo de coses que sí que crec que interessin la ciutadania; vostè segueixi parlant de les qüestions que només interessin els polítics.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seguretat que es puguin aprovar els propers pressupostos atesa la crisi del Govern

317-00202/13

Formula la pregunta el senyor Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Senyor president, ayer por la tarde el señor Giró, en respuesta a mi compañero Nacho Martín Blanco, confesó que a él le gustaría presentar unas medidas económicas tales como la deflactación del IRPF, la rebaja de impuestos a clases medias y trabajadoras, la revisión del impuesto de patrimonio... Señor Aragonès, vista la profunda crisis que sufre su Gobierno, ¿puede usted asegurar si este año tendremos presupuestos? ¿Y puede usted afirmar o desmentir si tales presupuestos incluirán las medidas de corte liberal que planteaba ayer el señor Giró?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor diputat, el Govern està treballant en l'elaboració del pressupost. Serà un pressupost que reflectirà els acords en el marc del Govern i també el que finalment s'aprovi als acords en el marc del Parlament de Catalunya. Per tant, el nostre objectiu és presentar pressupost i fer-ho amb les mesures acordades, sobretot orientades a què? A reforçar l'estat del benestar i a ajudar la ciutadania de Catalunya, a empreses i a les famílies, en aquests moments caracteritzats per una inflació del nou per cent.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Señor Aragonès, a usted parece no afectarle esta situación. Y yo comprendo su indolencia, no me extraña. Pase lo que pase, haga lo que haga usted, tiene garantizado el flotador del señor Illa y *dels comuns*. El socialismo siempre está

dispuesto a prolongar el oasis pútrido de la política catalana. Con ustedes en el Gobierno de la Generalitat o con Junts per Catalunya en la Diputación de Barcelona. En cuarenta años no ha habido en Cataluña un verdadero cambio político. Maragall generó una esperanza que en absoluto llegó y, por eso, nació Ciutadans. Y, a día de hoy, lo cierto es que no hay una esperanza de cambio en la que no esté Ciutadans. Illa ya ha pactado con ustedes todos los sillones: Consell de Garanties Estatutàries, TV3, Síndic de Greuges, etcétera, y una nueva vuelta de tuerca en la exclusión del castellano en las aulas. Ellos ya son sus socios, ellos son socios del nacionalismo en el poder, tenga el signo que tenga, a derecha o a izquierda, son el «sociorecambio».

Así cualquiera rompe un gobierno, señor Aragonès. En Cataluña no ha cambiado nunca nada, su crisis de hoy es una pura pantomima, y lo más grave es que a ustedes no se les cae la cara de vergüenza, siguen asfixiando a los catalanes a impuestos mientras las hipotecas, los alquileres, la cesta de la compra o el precio de la energía crecen como efecto de la crisis global.

A los catalanes nos iría mucho mejor con un gobierno capaz de ayudar a las clases medias y trabajadoras a afrontar la crisis con recetas de corte liberal como la que el señor Giró decía ayer que le gustan, que, oyéndole, parecía que fuera de Ciutadans, al menos en lo económico. Pero, ustedes, está claro que están centrados en otros temas.

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Senyor diputat, el conseller d'Economia i Hisenda, el conseller Giró, està fent una bona feina i, per tant, estem treballant conjuntament en totes les mesures que presentarem amb el projecte de pressupostos.

Sobre el fet que vostè sempre aprofita la intervenció en què hauria de preguntar pel meu parer o la meva posició o per passar comptes amb el Govern sobre les decisions i les accions que hem pres..., aprofita per disparar contra la seva frontera electoral, deixaré que això ho respongui la seva frontera electoral. No hi entraré, jo, de ben segur.

Però, miri, vostè ha criticat a totes les majories parlamentàries que s'han format des de la recuperació del Parlament de Catalunya. Vostè, avui, amb la seva intervenció..., totes les amplíssimes majories. Fixi's-hi, és que no n'ha deixat a cap de viu. Per tant, els amplíssims consensos en què es basen les nostres institucions, vostès els rebutgen absolutament tots; rebutgen que es prenguin per majories qualificades les renovacions dels òrgans. Doncs, hem aconseguit grans acords. I hem aconseguit grans acords que potser a vostè no li agraden. En tot cas, si té més suport de ciutadania en el futur, dels votants, tindrà eines per poder-los canviar. Però hem aconseguit grans acords. I aconsegüim acords amb una gran majoria parlamentària, la renovació de tots els òrgans institucionals.

Vull recordar que a l'Estat espanyol hi ha pendent de renovació des de fa més de quatre anys el Consell General del Poder Judicial, que fins i tot ha de venir la Comissió Europea a dir que espavili'n una mica. Aquí hem renovat tots els òrgans. A vegades es diu «autoexigència», els hem renovat tots. I també, evidentment, hem renovat un amplíssim consens a favor del paper del català a l'escola i de la llengua catalana a l'escola. I ho estem fent també amb el pacte nacional per a la llengua.

Ja entenc que a vostè aquests consensos no li agraden. Si algun dia té més suports, tindrà l'oportunitat de canviar-los, perquè la democràcia és així.

La vicepresidenta primera en funciones de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el pla per a evitar l'agreujament de la crisi del Govern i garantir que la decisió de Junts per Catalunya respecte a continuar formant-ne part no n'impossibiliti l'acció

317-00205/13

Formula la pregunta el senyor David Cid Colomer, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

David Cid Colomer

Bon dia, president. Avui fa just una setmana la seva coalició de govern va saltar definitivament pels aires. Aquests dies hem escoltat els seus suposats socis de govern dir coses com que el seu Govern és fraudulent –fraudulent–, que el millor lloc per fer-li oposició és des de dins del Govern. I avui l'han acusat de manca de lleialtat. Fins quan ho permetrà?

Però el que no hem sentit encara és quin pla té vostè per evitar ser el president d'un Govern que només va de crisi en crisi. I per això la meua pregunta és clara i directa, quines garanties pot donar vostè que passi el que passi amb la consulta de Junts el seu Govern no estarà ofegat en una crisi permanent?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor diputat, ho vaig dir en el Ple passat, ho he dit en les diferents intervencions, la meua voluntat és que aquest Govern continuï, que pugui continuar de forma sòlida, que ho faci centrat cent per cent en la tasca del Govern i que ho faci amb el suport del cent per cent, amb la implicació total de les formacions polítiques que hi donin suport.

Ara hi ha un procés de debat en una formació política, prendrà les decisions que corresponguin. En qualsevol cas, la meua tasca i el meu compromís és treballar perquè els objectius pels quals es va formar aquest Govern continuïn endavant amb la màxima fortalesa i amb la màxima cohesió.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Fraudulent, deslleial i que li volen fer oposició. Jo crec que a hores d'ara vostè és l'única persona de tot Catalunya que pensa que un govern de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana té futur i que, a més a més, pot donar estabilitat i també seguretat a les famílies i empreses d'aquest país.

I, en aquesta setmana tan decisiva, lamentem que vostè hagi decidit no liderar i aparèixer com un espectador de la pitjor crisi que viu el seu Govern. Perquè la gent no té temps, perquè, mentre vostè espera, cada dia que passa la inflació perfora la butxaca dels catalans i de les catalanes. Perquè mentre vostè espera, cada mes els catalans i catalanes paguen 220 euros més al mes en les seves factures.

Perquè mentre vostè espera, Catalunya segueix sense renovables que puguin disminuir el preu de la llum. Perquè mentre vostè espera, hi ha un milió de persones que, en aquest cas, tenen suspès el seu conveni, a l'espera, bloquejat pel paper que està fent la patronal de bloquejar els convenis. Perquè mentre vostè espera, Catalunya no té pressupostos, perquè no hi ha acord i no hi ha cap preacord sobre pressupostos.

I és que mentre vostè espera Junts, el país espera un president. Un president que doni certeses. I l'única certesa que tenim avui els catalans i catalanes és que la coalició entre Esquerra i Junts està enterrada.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Ni jo ni el Govern estem esperant, estem actuant. La setmana passada vaig presentar unes propostes que tiraran endavant per valor de 300 milions d'euros, que és un primer paquet de mesures en contra de la inflació, que agafen àmbits com l'habitatge, les energies renovables –que vostè hi feia referència–, ajudes directes a les famílies i també una especial atenció als joves, que són un dels col·lectius més castigats per aquesta crisi i per totes les que encara arrossegueu.

Per tant, nosaltres no estem esperant. No estem esperant, per exemple, a tirar endavant l'energètica pública que vam aprovar aquest passat dimarts a Govern. No estem esperant a aquests 11,5 milions d'euros per reforçar les polítiques d'habitatge. No estem esperant per seguir atraient inversions cabdals per al país. Per tant, aquí no hi ha ningú aturat.

I, en qualsevol cas, crec que en els darrers dies –vostè feia referència al debat de la setmana passada–, quan cal prendre decisions, les prenc. Les prenc. Però sempre pensant en la responsabilitat cap al país. Sempre pensant en que sigui quina sigui la decisió, després cal gestionar-ne sempre els resultats. No els resultats a nivell d'interès particular o d'interès de partit, sinó d'interès de país.

Hi ha unes majories parlamentàries, hi ha una determinada distribució parlamentària fruit de les darreres eleccions. I amb aquesta és amb la que s'ha de treballar. I amb aquesta és amb la que hem pogut aconseguir grans acords de renovació institucional, de defensa de la llengua catalana a l'escola i també de pressupostos l'any passat. I, per tant, ja pot donar per segur que seguiré treballant en aquesta línia.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures estructurals del Govern per a donar resposta a les necessitats de la majoria dels ciutadans

317-00207/13

Formula la pregunta la diputada Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.

Laia Estrada Cañón

President, vostè és plenament conscient de la realitat socioeconòmica que vivim, vostè és plenament conscient de l'atur i la pobresa creixent, de l'augment generalitzat de preus. Vostè és plenament conscient de la inflació desbocada, de les dificultats per omplir la cistella, de les dificultats per començar el mes. És plenament conscient de la cruesa del moment actual. I li preguntem, què pensa fer per donar resposta a les necessitats de la majoria de la població?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyora diputada, doncs, seguir tirant endavant plans de xoc com el que vaig presentar la setmana passada i portant uns pressuposts a aquest Parlament que ens permetran donar sortida parcial a molts dels reptes que vostè plantejava. I espero que en totes aquestes iniciatives vostès decideixin també implicar-se en la transformació, implicar-se en els canvis.

Perquè comparteixo la denúncia davant de la situació actual, però el que és important és que si una denúncia no va acompanyada de solucions immediates, pràctiques i aplicables, doncs, retòricament ens podem donar per satisfets, però jo no em

puç donar per satisfet perquè el que és important és millorar la vida de la ciutadania, i això es fa amb decisions aplicables, concretes i pràctiques.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Veiem que em repetirà el mateix discurs autocomplaent de les darreres setmanes, cap novetat. La realitat, però, és que s'estan limitant a aplicar pedaços, en cap cas mesures estructurals. És això el que vol que fem amb vostès? Mirin, deixin d'auto-enganyar-se i deixin d'enganyar la població, que semblen el parxís, que se'n mengen una i en compten vint. Ho hem vist amb l'energètica pública, que s'ha reduït a posar plaques solars als edificis públics, ho hem vist amb el suposat escut social, que és un escut per a la patronal, perquè no hi perdin ni un cèntim, les entitats ja ho han qualificat d'insuficient, aquests 300 milions d'euros, perquè és evident que no poden revertir la situació de precarietat en la que ja es troba el 30 per cent de la població, i la gent no necessita en cap cas picabaralles i pugnes de poder, no necessita excuses de mal pagador, el que necessita són solucions reals, necessita transformacions estructurals.

Per tant, el que necessiten és que es garanteixi el dret a sostre, i això significa regular, d'una vegada per totes, els preus dels lloguers, significa socialitzar els pisos buits en mans de grans tenidors, significa no enviar als Mossos d'Esquadra a fer fora de casa seva a gent vulnerable o vulnerada, la gent el que necessita és que reparteixin la riquesa. Per tant, creïn d'una vegada l'impost a les grans fortunes, despleguin la renda bàsica universal o limitin els preus dels productes alimentaris bàsics. La gent el que necessita és que es controlin els sectors estratègics i que es gestionin de forma directa els serveis públics, perquè només així podrem garantir subministraments bàsics i podrem garantir els drets socials més fonamentals.

Per tant, impulsin de veritat l'energètica, la farmacèutica i la banca pública, però de veritat, no aquesta pantomima que fan. O garanteixin l'atenció sanitària pública de qualitat. Aquestes són les propostes que nosaltres vam portar al debat de política general, i que el seu govern hi va votar en contra, són propostes que van al moll de l'os, que impugnen la dinàmica imperant de pobresa galopant, i que topen amb l'Estat i el capital. Són les que veritablement poden donar respostes al patiment generalitzat, i a més a més, són les que permetrien fer avançar el nostre procés d'independència, perquè ens condueixen a un xoc amb l'Estat.

Per tant, tot això vostè ja ho sap, i li torno a preguntar: aplicaran aquestes polítiques o continuaran governant sense molestar La Moncloa?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Diputada, pantomima, no. O sigui, jo accepto totes les crítiques, però crec que podem fer..., podem tenir un mínim de respecte. Contradicció de posicions, polítiques, però un mínim de respecte. Pantomima, no. D'acord?

A partir d'aquí, vostè m'ha posat sobre la taula unes mesures que malauradament no estan a l'abast de la Generalitat de Catalunya, i ho saben perfectament –i ho saben perfectament. Les mesures que vostès han plantejat no estan a l'abast de la Generalitat de Catalunya, per tant, podem fer veure que sí, podem fer veure que sí i decretar-ho, i l'endemà tot continuarà igual o pitjor. Per tant, mesures que al costat de treballar per tenir les eines, per poder intervenir en alguns dels àmbits, probablement jo no intervindria en la mateixa línia exactament de la que vostè proposa, però mesures per poder intervenir en alguns dels àmbits que vostè destaca, en l'àmbit..., més competències en l'àmbit d'habitatge, evidentment, per poder regular millor el mercat, en l'àmbit energètic, o poder tenir nosaltres les competències per

legislar sobre la cadena alimentària, ja li asseguro que seria diferent. Però podem dir-ho, podem decretar-ho, però no les tenim encara. Per tant, hem de seguir treballant per poder-les tenir.

I al costat d'això –al costat d'això– continuar treballant amb el que sí que tenim a l'abast. I el que sí que tenim a l'abast és poder avançar en la transició cap a renovables, sabent que no hi ha res que tingui cost zero, i que haurem d'assumir, evidentment, alguns costos d'oportunitat. O seguir treballant per reforçar les polítiques d'habitatge, com hem fet aquesta mateixa setmana, anant al mercat, exercint, sí, competències que tenim, el dret de tempteig i retracte, que ens ha permès incorporar ja aquest any més de cinc-cents habitatges que estaven al mercat lliure i que han passat a l'habitatge social.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple, sobre la situació política general.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la degradació de les institucions provocada per l'exercici de la seva presidència

317-00204/13

Formula la pregunta el senyor Ignacio Garriga, del Grup Parlamentari de VOX.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

¿Señor Aragonès, hasta cuándo va a seguir ejerciendo el cainismo político y promocionando la degradación de las instituciones?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Una pregunta més de l'extrema dreta. En tot cas, intentant desxifrar, i per no caure en les seves provocacions, he estat escollit per aquest Parlament com a president de la Generalitat de Catalunya i exerciré les meves funcions mentre duri aquesta situació.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Ignacio Garriga.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Una respuesta más del presidente de la Generalitat de Catalunya más mal educado de las últimas décadas de Cataluña.

Señor Aragonès, se acaban de cumplir cinco años de la celebración del referéndum ilegal del 1 de octubre, cinco años de la materialización del golpe de estado y de un paro convocado por el Gobierno de la Generalidad, sindicatos corruptos y las élites económicas separatistas. Un golpe que, pese a la incapacidad del Gobierno de la nación de salvaguardar el estado de derecho, fueron los españoles de a pie, con su majestad, el rey, a la cabeza, y con la acción de VOX en los tribunales, los que lograron detenerlo.

Por desgracia, Cataluña sigue sumida en una deriva interminable de cainismo político y degradación institucional. El lamentable espectáculo al que nos están sometiendo estas últimas semanas es la constatación de dos realidades que conviven de forma paralela en Cataluña. Por un lado, sus crisis de gobierno frente a las crisis actuales, sociales y económicas que afrontan las familias catalanas. Sus luchas intestinas de poder han condicionado toda la agenda política, priorizando, cómo no, sus intereses por encima de la prosperidad y el bienestar de la mayoría social.

Nadie hoy, señor Aragonès, puede decir que Cataluña está mejor que hace cinco años. Cataluña es hoy más pobre, más insegura, más inestable y más irrelevante que en 2017. Los catalanes sufren hoy asfixia fiscal, económica y social, que hace muy

difícil sacar adelante un proyecto estable de vida familiar en nuestra región. Ni usted ni los actuales partidos del Gobierno pueden ofrecer algo distinto a los catalanes que no sea ruptura, egoísmo y sectarismo, política para unos pocos en perjuicio de unos muchos.

Por tanto, señor Aragonès, señores *consellers*, señores de Esquerra Republicana y Junts per Catalunya, dimitan y váyanse. Dejen de provocar de una vez por todas vergüenza a los catalanes, de agotarles con sus nimiedades partidistas. Den paso de una vez por todas a los que de verdad creemos en una Cataluña próspera y segura, donde los intereses de las familias trabajadoras sean el eje sobre el cual pivota toda la acción del Gobierno. Dejen paso a quienes queremos dejarles a ustedes y a estos últimos cinco años en un mal recuerdo ya superado, en definitiva, en un pasado al que nunca regresar jamás.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Doncs sí, davant de l'extrema dreta, seré un mal educat, sí, i ho seré perquè defensaré la llibertat, la igualtat (*aplaudiments*) de les persones i la fi de tota discriminació –la fi de tota discriminació.

El que hem d'aguantar en aquest Parlament de mentides, de manipulació, d'atac constant als valors compartits que cohesionen la nostra societat, ho fem i ho aguantem per responsabilitat, evidentment, però no es queden sense resposta –no es queden sense resposta.

Avui hem vist una intervenció on s'enorgullia del que vam haver de patir l'U d'Octubre a moltes escoles, on s'enorgullia de la repressió, on s'enorgullia d'aquesta aliança, descrita pels mateixos que han intervingut abans, entre la Corona i l'extrema dreta. Doncs nosaltres, davant d'això, ens reafirmem que aquest país té dret a decidir el seu futur, amb pau, democràticament, sense l'amenaça de les porres. I per a això treballarem. I per això, vaig fer una proposta en el darrer debat de política general i faré les propostes que faci falta, que faci falta per construir un país de drets i llibertats per a tothom. I el construirem col·lectivament –el construirem col·lectivament. Amb qui no el construirem segur és amb aquells que neguen la diferència, aquells que fan de les angoixes dels ciutadans l'excusa per atacar els més vulnerables i els més febles. I hem vist com aquest virus s'ha anat inoculant en molts parlaments europeus. I, malauradament, la situació d'angoixa que pateixen moltes famílies i molta gent en el nostre país també ha provocat que hi hagi representació de l'extrema dreta al nostre Parlament. Però no per això hem de deixar de combatre-la. I no per això hem de denunciar a qui intenta..., bé, confraternitzar amb l'extrema dreta.

Per tant, nosaltres, sí, si estar dempeus davant de l'extrema dreta es considera per part d'ells ser mal educat, ho serem les vegades que faci falta –ho serem les vegades que faci falta–, perquè a nosaltres l'extrema dreta no ens paràrà, no ha parat mai aquest Parlament i no ho farà ara.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments de l'actualitat política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la responsabilitat i la generositat necessàries perquè el Govern compleixi l'encàrrec dels ciutadans

317-00206/13

Formula la pregunta el senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Molt honorable presidenta Borràs, membres de la Mesa, molt honorable president Aragonès, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom. En primer lloc, volem traslladar tot el nostre suport als membres de l'anterior Mesa del Parlament jutjats per haver permès aquí en seu parlamentària un ple sobre la monarquia espanyola i la seva corrupció.

President, tal com li vam expressar divendres passat, des de Junts per Catalunya tenim un compromís ferm i sòlid per defensar els principis pels quals la ciutadania ens va fer confiança a les eleccions de fa un any i mig. Tenim l'obligació de complir l'encàrrec que Junts va rebre de la ciutadania; però, sobretot, tenim el deure de complir amb el mandat del cinquanta-dos per cent que va demanar-nos que avancem cap a la independència.

En aquestes circumstàncies, el mateix divendres li vam fer arribar una proposta amb concrecions i garanties sobre l'acord pel qual Junts va fer possible la seva investidura. Fins i tot, el vicepresident Puigneró, en un gest d'enorme generositat, va dir que la seva restitució no havia de ser un escull per avançar. En aquests termes, diumenge, el secretari general de Junts per Catalunya, Jordi Turull, va fer una proposta amb tres punts: primer, que en les pròximes setmanes s'articuli la direcció estratègica de l'independentisme, tal com és voluntat de les dues parts; segon, que la taula del diàleg pugui ser compartida amb la representació institucional del Govern i la representació institucional del Parlament a través dels grups parlamentaris que donen suport al Govern; tercer, establir mecanismes de coordinació amb els grups parlamentaris que formen part del Govern per consensuar i defensar l'acció de govern, com avui defensava la consellera Geis.

Avui, en aquesta sessió de control, no faré cap pregunta concreta, tan sols una apel·lació a la responsabilitat i a la generositat que ens pertoca com a servidors públics. Responsabilitat i generositat que nosaltres ens autoexigim, com també li pertoca a vostè com a president de la Generalitat, sempre pensant en Catalunya i en els catalans i les catalanes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor diputat, en primer lloc, m'adhereixo, com no pot ser d'una altra manera, al suport als membres de la Mesa de la passada legislatura que en aquests moments estan sent jutjats per haver permès un debat parlamentari.

I m'agradaria, en relació amb la seva intervenció, deixar clares dues coses, i en aquest sentit seré clar: la primera és que vull que aquest Govern continuï –i ho dic amb tota la claredat–, perquè hem fet molt bona feina amb molt poc temps. I perquè si tots ens dediquem al cent per cent a servir la ciutadania al llarg dels dos anys llargs que queden de legislatura, l'avaluació crec que encara serà més positiva.

I segona idea, que vaig dir també en el marc del debat de política general, i la reitero i hi faré èmfasi totes les vegades que faci falta: estic convençut que hi ha marge per arribar a acords en els tres àmbits que vostè ha posat sobre la taula. Ho vaig dir ara fa una setmana i ho torno a dir avui.

Avui, en la seva descripció, ha fet referència a la coordinació en la defensa de les propostes que siguin consensuades pel Govern, per exemple, en el marc de les Corts Generals. En aquests termes, ja hi pot comptar. Ja hi pot comptar..., tenint en compte, evidentment, que hi han dos grups i que ni un pot imposar a l'altre ni l'altre pot imposar a l'un. Però la voluntat d'acordar, doncs, evidentment, en tot allò que sigui defensa de les actuacions del Govern, hi pot comptar.

Però crec que necessitem poder abordar, doncs, les conseqüències també del debat que estan portant a terme en el si de la seva formació política i el que es-

tem tenint entre nosaltres..., hem de podar abordar totes aquestes qüestions de debat en condicions. Evidentment, no serviria de re un acord que faci que al cap de quinze dies tornem a estar igual. I, per tant, és bo que tothom pugui tenir una posició clara d'entrada. Per tant, respecto el que és el seu procés intern i li reitero, crec que Catalunya necessita un govern estable, dedicat al cent per cent a servir a la ciutadania, i que si aquesta és la decisió –que espero que sigui així– implicar-se en el Govern al cent per cent; no només els consellers i conselleres, sinó també les formacions polítiques que hi donen suport, sense dubtes, amb tota la voluntat de corresponsabilitat, respecte mutu i màxima lleialtat institucional, que mai podem perdre. Si aquesta és la disposició, comptin amb mi per treballar en aquesta línia.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures del Govern per a afrontar l'emergència social

317-00208/13

Formula la pregunta el senyor Josep Maria Jové Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, mostrar tot el suport i solidaritat a l'anterior Mesa d'aquest Parlament, que avui ha patit un nou episodi de persecució política per permetre'ns, senzillament, debatre. (*Aplaudiments.*) Gràcies Roger, Josep, Eusebi, Adriana, per defensar el Parlament, per defensar la democràcia.

Molt honorable president de la Generalitat, l'hora és greu. La situació, com s'ha vist, és complicada, i ens dol, molt. I vagi per endavant el ple suport del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, ple suport a tots els esforços perquè aquesta situació es resolgui de la millor manera, però amb celeritat i amb absoluta claredat. Calen grans dosis de generositat, sí, de tothom, però també cal una mirada llarga, a l'alçada de les circumstàncies. Tenim una gran responsabilitat i no la podem defugir. És urgent aclarir aquesta situació.

Perquè, president, si per a algú és especialment complicada la situació, és per a la ciutadania d'aquest país, i per això nosaltres volem parlar de la gent, d'un govern fort al servei de la ciutadania, amb la solidesa necessària per afrontar els reptes més immediats. L'independentisme ja ha avançat quan hem estat al costat de la gent i els seus problemes, i ens venen moments especialment delicats, perquè la inflació continua als núvols, l'atur segueix pujant –ho vam veure ahir– i tenim l'hivern a la cantonada en plena crisi energètica i de preus. Algunes mesures per donar-hi resposta ja es van començar a esbossar dimarts passat, amb l'escut social que vostè anunciava amb 300.000 milions d'euros, per exemple. Però ahir mateix, sense anar més lluny, el Govern aprovava l'energètica pública, una mesura més que demostra la voluntat transformadora del seu Govern. I cal seguir en aquest camí, president, propostes socials d'un govern que vol i ha d'estar al servei de la gent. En tenim l'obligació.

Seguim, doncs, posant tots els esforços per afrontar aquesta emergència social. Propostes socials que acompanyin, evidentment, l'avenç nacional d'aquest país. El patriotisme social com a motor de construcció nacional a què apehàvem la setmana passada. I per això, cal superar els entrebancs, com li deia. Urgeix poder tenir un govern que actuï amb determinació i cohesió, perquè els reptes són enormes i les decisions, inajornables. I que pugui, evidentment, al mateix temps representar amb

la força la voluntat majoritària de la nostra societat, que demana, que exigeix, una resolució del conflicte polític amb els pilars irrenunciables de l'amnistia i l'autodeterminació.

President, és la responsabilitat del Govern donar resposta a aquesta realitat, per davant de tot. Com preveu, doncs, actuar per encarar aquesta situació?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputat Jové, com he dit abans, doncs, m'adhereixo a totes les mostres de suport als nostres companys diputats de la passada legislatura, membres de la Mesa que en aquests moments estan sent jutjats.

I això em porta a la primera de les idees que vull traslladar, que és que, en moments com els actuals, d'incertesa, de dificultats en l'àmbit econòmic, en l'àmbit social, en l'àmbit energètic, en la defensa de valors humanitaris –perquè també tenim una crisi humanitària a Ucraïna i a altres llocs del món als quals també hem de contribuir a donar-hi resposta–, en aquest context, més que mai, necessitem institucions sòlides. I aquest ha estat el primer punt, el primer concepte que he tingut molt clar des del primer dia que vaig assumir la presidència de la Generalitat. Institucions sòlides, que representin el conjunt de la ciutadania, que serveixin al conjunt de la ciutadania. I evidentment, amb tot l'impuls polític que ve de la confiança que han dipositat els ciutadans en el programa amb el que ens vam presentar a les eleccions i, evidentment, en el programa que vaig presentar en la investidura en aquest Parlament.

La nostra voluntat i la meua voluntat és que, malgrat les incerteses del moment, el Govern continuï treballant, i treballi, i crec que no només és la voluntat sinó que també és la realitat, evidentment, amb tota la força. Durant el debat de política general vaig poder explicar mesures en l'àmbit del que vam anomenar «l'escut social» i ahir mateix el Govern aprovava noves mesures.

Com he dit abans, el Govern ha aprovat la constitució de l'empresa pública d'energia de Catalunya, que serà una empresa pública, de la Generalitat, per entrar en la participació del que és la generació d'energia, la distribució també, i obrir les portes a la comercialització.

En segon lloc, aquesta mateixa setmana el Govern hem aprovat un increment de despesa de més d'11 milions d'euros per comprar habitatge per tanteig i retracte i destinar-los a famílies vulnerables. I aquest mateix Govern també, hem aprovat el reforç de l'Agència Catalana de Consum per reforçar la protecció de les famílies en risc d'exclusió residencial, i que, per tant, els grans tenidors sàpiguen que hauran de complir la llei, i si no, l'Agència Catalana de Consum, en compliment de la llei de la funció sancionadora, els imposarà les sancions que corresponguin.

Per tant, el Govern treballa, i el que volem fer-ho és sòlidament i amb el suport dels grups parlamentaris al cent per cent.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat Josep Maria Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Jové Lladó. Gràcies. Només aprofitar aquests deu segons que em queden per recordar que, evidentment, al Parlament s'hi ha de poder parlar de tot, perquè això és la democràcia, i que tot el que aprova aquest Parlament s'ha de respectar i no hi ha res fora de lloc.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la data en què convocarà la taula de partits catalans

317-00201/13

Formula la pregunta el senyor Salvador Illa i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Senyora Vergés, senyor Aragonès... La setmana passada vam tenir el debat d'orientació de política general. No va ser un bon debat per a vostè. Va posar de manifest la feblesa del seu Govern, la continuïtat del qual està en entredit. Veurem.

Però em sembla que, sigui quin sigui el desenllaç, es pot afirmar que això no va. Mirant de treure'n, d'aquest debat de la setmana passada, quelcom de positiu –que no és fàcil–, vull cridar l'atenció de la cambra sobre una de les resolucions aprovades. Em refereixo a la resolució que insta el seu Govern a convocar la taula de partits, el diàleg entre catalans. El seu partit hi va votar a favor, a diferència del que va fer en l'anterior debat d'orientació política general, el 2021; un pas endavant que valoro.

Senyor Aragonès, quan té pensat convocar la taula de diàleg entre catalans?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor Illa, el compromís amb el diàleg és absolut. I crec que vostè no em pot recriminar en cap cas manca de compromís en aquest sentit, perquè si hem obert camins perquè hi hagi diàleg i negociació, alguns en tenim una part important de la responsabilitat perquè hagi estat així. I no és gens fàcil, i el debat d'aquests dies no és aliè a això. No és gens fàcil. I no ho fem per defensar una posició de partit, ni ideològica, perquè creiem que és el bé del país. El debat, en el marc de Catalunya, s'ha de poder produir; sense vetos, sense vetos de propostes. S'ha de poder produir també en aquest Parlament, sense vetos –estem tenint l'anterior Mesa jutjada per precisament aquest debat. I s'ha de produir, crec, en base a propostes concretes.

Jo he posat moltes propostes –la setmana passada en vaig posar una de clara sobre la taula– per enfocar la resolució del conflicte polític entre Catalunya i Espanya. I li he estat demanant durant tota la legislatura quina és la seva proposta, i no m'ha posat cap proposta concreta sobre la taula; m'ha posat una agenda d'una bateria de propostes que s'aplicarien igual al Govern d'un país com Catalunya, que té un conflicte polític amb l'Estat, que a un govern autonòmic de la resta de l'Estat.

Per tant, si vostè posa propostes sobre la taula, si posa una proposta de resolució del conflicte polític, és la base per poder parlar –contradicció de propostes. Jo n'he posat una sobre la taula; estem esperant la seva.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per preguntar, té la paraula el senyor Salvador Illa i Roca.

Salvador Illa i Roca

No vinc aquí, senyor Aragonès, a recriminar-li res; he vingut a fer una pregunta molt concreta que no ha obtingut resposta, que és quan convocarà vostè la taula de diàleg entre catalans.

Miri, senyor Aragonès, és molt difícil governar sense una majoria d'investidura estable; vostè la té trencada. És més difícil encara governar amb un govern desunit i amb confrontació crònica. El seu soci de govern –anava a dir «minoritari», però és

inexacte— paritari, perquè gairebé van empatar en les eleccions, està decidint si surt o no del Govern. Però, des del meu punt de vista, és impossible governar sense un mínim de credibilitat, perquè els acords, senyor Aragonès, s'han de complir. Amb la CUP, pel que diuen ells, no els compleix; amb Junts per Catalunya, pel que sembla, tampoc es compleix; amb nosaltres va arribar a un acord: obrir un diàleg amb tres potes, una de les quals era la taula de diàleg entre catalans. Li torno a demanar, si us plau, que compleixi els acords fets; li demano un cop més que convoqui aquesta taula, com li demanem que governi, perquè la pregunta que avui es fan els catalans és si el seu Govern algun dia governarà.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. El Govern governa —el Govern governa—, malgrat que li pesi, potser; però el Govern governa amb accions clares, amb un pressupost que hem aprovat per aquest 2022 que ha permès fer un gran avanç en tots els àmbits de responsabilitat de la Generalitat, i estic convençut que també ho farà amb totes les eines pel 2023, n'estic absolutament convençut.

A la literalitat de les propostes aprovades, senyor Illa, a la literalitat de les propostes, parlava no d'una taula de partits sinó d'un espai de diàleg entre els partits, que pot ser molt més ampli. Mai m'he tancat a cap proposta de diàleg. A partir d'aquí, però amb propostes sobre la taula. Amb propostes sobre la taula, senyor Illa.

I per aclarir... Vostè fa referència a diferents acords; jo faig referència a l'acord d'investidura entre Esquerra Republicana i el Partit Socialista. Allà es parlava fonamentalment, també, d'un procés de negociació política. Encara hi pot fer més perquè aquest procés avanci, i ha de avançar ràpid, que crec que també és la seva responsabilitat.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

President, se li ha acabat el temps.

Decret llei 11/2022, del 30 d'agost, d'autorització d'atribucions extraordinàries de recursos per fer front a l'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercicis 2022 i 2023

203-00029/13

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia: debat i votació sobre la validació del Decret llei 11/2022, del 30 d'agost, d'autorització d'atribucions extraordinàries de recursos per fer front a l'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercicis 2022 i 2023.

(Remor de veus.) Prego que surtin en silenci, els diputats i diputades que surten de l'hemicicle.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per exposar les raons per les quals ha promulgat aquest decret llei. Té la paraula la consellera senyora Teresa Jordà i Roura.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, gràcies, i molt bon dia a totes i a tots. Agafo la paraula en aquest faristol per exposar-los el contingut del Decret llei 11/2022, de 30 d'agost, d'autorització d'atribucions extraordinàries de recursos per fer front a l'increment de la despesa o de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercicis 2022, 2023 —sense

cap coma, eh?–, com veuen, un decret amb un títol, si m'ho permeten, força llarg, però amb un objectiu molt clar i amb un objectiu diàfan i alhora també concret: afrontar l'increment del cost de l'energia en el funcionament de les depuradores públiques per l'any 2022 i l'any 2023. Per tant, i com els deia, agafo, doncs, la paraula per explicar-los aquest decret, però també evidentment per demanar-los la seva convalidació.

Com saben, se n'ha parlat i en parlem a bastament, fa molts mesos, d'aquesta escalada de preus de l'electricitat que ens ha portat a una situació, val a dir, mai vista. Fa mesos que ens preocupem per les derivades que aquest augment de preus arrossega i fa mesos –de ben segur, massa mesos– que intentem pal·liar-ne les nefastes conseqüències. Aquest decret llei, si m'ho permeten, també, n'és un altre exemple, un nou exemple.

Des de l'estiu de l'any passat, el 2021, s'ha anat produint una escalada de preus del gas natural que determina en gran mesura, també, com bé saben, el preu de l'electricitat. A més, aquest increment s'ha vist agreujat amb l'inici de la invasió russa d'Ucraïna al febrer d'enguany, i ens ha col·locat, doncs, en una situació, val a dir, d'incertesa, on l'estabilitat energètica ja s'ha situat com una de les majors problemàtiques socials que es pateixen.

Calculem, de manera aproximada, que el preu del gas natural s'ha multiplicat per cinc en tan sols un any i que el preu del petroli ha augmentat un vint per cent des de l'inici de la invasió. I tot això, inevitablement, ha contribuït a un augment, val a dir, també, abrupte i generalitzat dels costos de les matèries primeres i, evidentment, també dels béns intermedis.

Davant d'aquesta situació, el decret llei que avui pretenem convalidar, preveu una atribució extraordinària de recursos de l'Agència Catalana de l'Aigua a favor dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament per tal de fer front a aquest increment de les despeses directes d'explotació durant aquests dos exercicis, el 2022 i el 2023.

Aquest increment de despeses fonamentalment respon a conceptes de subministrament elèctric, preus dels reactius i transport, i, alhora, també gestió dels fangs procedents de les diferents depuracions, com a conseqüència, evidentment, i com es poden imaginar, doncs, de l'increment dels preus de l'energia, dels carburants i de les matèries primeres, i també dels productes, evidentment, intermedis.

És una mesura, entenem, necessària, extremadament necessària, per poder fer front o per garantir, en primer lloc, l'increment sobtat i abrupte d'aquests preus, com dèiem, i, sobretot, perquè no es posi en risc el funcionament d'aquestes instal·lacions, que les necessitem, com sempre, però, deixin-m'ho dir així, també, ara més que mai.

Hem vist que els actuals gestors dels sistemes públics de sanejament, en aquest cas, ja siguin ajuntaments, ens locals, o ja siguin consells comarcals, consorcis, doncs, no poden, no poden assumir, se'ls fa molt difícil assumir aquest increment de preus actual amb l'import reconegut per l'agència en l'exercici 2021.

I aquesta manca de finançament de les despeses directes d'explotació en els casos esmentats pot comprometre, evidentment, greument també la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes amb els riscos o amb el risc conseqüent, evidentment, per la salut, molt important, però també, que ens ocupa i ens preocupa, pel medi ambient. Així doncs, calia que actuéssim.

Aquesta mesura normativa de caràcter immediat permet donar resposta a aquesta necessitat urgent, i, val a dir, també extraordinària, sense afectar la regularitat i la continuïtat del servei que afecta en aquests moments a 139 sistemes públics de sanejament del total de 538 que hi ha en servei, i a una població equivalent gairebé a 4 milions d'habitants.

En definitiva, és una mesura adreçada a cercar una major eficiència en l'assignació de recursos públics, i, deixi'm-ho dir, també, una mesura que està compromentent la prestació del servei com a conseqüència de l'increment dels preus, especialment

de l'energia elèctrica, que han provocat una escalada, com dèiem, a nivell mundial i sense precedents, d'altres béns, com els combustibles i altres matèries primeres, i també, alhora, béns de consum.

Davant d'una situació com la descrita, doncs, es pot afirmar sense em sembla que cap mena de dubte que el sistema públic de sanejament de les aigües residuals al nostre país no ha escapat de l'impacte, evidentment, generat per l'increment de preus de l'electricitat, del gas, del petroli, com dèiem, d'altres béns, tots ells indispensables per regular el funcionament del sistema públic de sanejament, en aquest cas, en alta.

La urgència de la regulació continguda en el decret llei deriva, doncs, de la necessitat de dotar econòmicament unes despeses que s'han vist, com dèiem, incrementades en més d'un trenta per cent, eh?, i també ho he dit, i hi torno, i no els descobreixo absolutament res, doncs, uns valors sense precedents, no coneguts abans.

S'ha calculat que l'atribució necessària –i vaig acabant– és de més de 6 milions d'euros l'any durant els exercicis 2022 i 2023. Així, aquesta convalidació permetrà que l'Agència Catalana de l'Aigua posi els mitjans econòmics propis necessaris, també, per efectuar aquesta atribució extraordinària de recursos pels anys, òbviament, 2022 i 2023.

La convalidació, doncs, d'aquest decret llei, com els deia a l'inici de la meua intervenció, permet afrontar l'increment d'aquest cost, d'aquest excessiu cost, de l'energia en el funcionament de les depuradores públiques pels exercicis 2022 i 2023.

Gràcies per la seva atenció. I a l'espera d'escoltar-los i de, si és possible, convalidar aquest decret. Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera. A continuació, intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició. Aquest torn serà d'un temps màxim de cinc minuts, tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus.

Té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies, consellera. Diputats, diputades, efectivament, amb aquest decret llei abordem la diferència de costos de despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament del 2021 respecte a aquest any 2022.

Un increment de costos energètics... –es calcula, de fet, en els informes que acompanyen l'expedient que un terç del cost d'aquesta gestió, precisament, és imputable al cost energètic; increment en els reactius, en el transport i en la gestió de fangs–, fa que arribem fins a un quaranta per cent estimat d'increment global d'aquesta despesa. Per tant, l'import reconegut per l'ACA l'any 2021 és insuficient per aquest 2022, i això ens obliga a transferir fons extraordinaris als quaranta-tres gestors públics per no posar en risc el sanejament d'aigües residuals urbanes pel 2022 i pel 2023.

En el cas de convenis entre l'ACA i entitats locals d'aigua, ja es preveuen mecanismes correctors de desviacions vinculades al mercat energètic i a les matèries primeres. Per tant, entenem que aquesta és una acció necessària, de caràcter extraordinari, acotada en el temps, derivada del context de la invasió d'Ucraïna, i que, com vostè deia, ascendeix, en aquests dos anys, a 13 milions d'euros. No obstant... I per això nosaltres donarem suport a aquest decret llei.

No obstant, sí que em veig obligada a recordar que hi ha alguns treballs pendents paral·lels a aquest esforç que aprovarem avui aquí. Precisament, ahir o avui al matí Olaf Scholz feia declaracions dient que paral·lelament als nostres esforços –i es referia al Govern alemany– estem accelerant l'expansió de les energies renovables perquè les emissions addicionals d'aquest hivern i del següent ens estimulen a fer-ho. I em veig obligada a dir-li que a Catalunya tenim una excessiva dependència encara dels combustibles fòssils, elevadíssima, que ens trobem encara molt lluny dels ob-

jectius del 2030 i estem finalitzant el 2022. I que la sobirania energètica de Catalunya es troba lluny, molt lluny.

I jo sé que vostè em parlarà dels mil megawatts en exposició pública. També li dic que amb dades d'ahir hi ha altres comunitats autònomes que es troben en aquests moments a divuit mil megawatts en exposició pública, divuit vegades més que Catalunya. Per tant, hem d'accelerar les energies renovables a través, probablement, d'incrementar també els recursos humans destinats a aquesta qüestió. Alguns d'aquests projectes aquest novembre farà un any que estan en exposició pública. Per tant, hem d'escurçar els tràmits perquè no s'allarguin en el temps. I hem d'unificar criteris i documentació, sobretot en allò que es refereix als tràmits urbanístics, que, com vostè sap, diferents municipis apliquen diferents criteris.

I un segon element que em veig obligada a recordar-li, també, com a treball paral·lel a aquest esforç que previsiblement aprovarem avui aquí al Parlament, és que l'ACA efectivament és responsable de les despeses d'explotació del servei, però també de les inversions. I parlant de depuradores, la del Besòs és la que tracta un major volum d'aigua a Catalunya, cent vint hectòmetres cúbics any, que van a parar al mar sense cap mena d'aprofitament. Any rere any. Per tant, cal afrontar el projecte d'aigua regenerada, vinculat a la depuradora del Besòs, tal com vam plantejar en el debat de política general de fa pocs dies.

I una segona qüestió vinculada a això que li dic. Sembla que des de l'ACA i del seu departament hi ha una única aposta per les dessaladores, amb el conseqüent cost energètic, també molt elevat en el cas d'aquest tipus d'infraestructura en el cicle de l'aigua. Per tant, inversions en aigua regenerada no només ens poden aportar beneficis econòmics, sinó també ambientals per la restitució dels cabals. També per l'ús en usos agrícoles i industrials.

Per tant, consellera, en resum, donarem suport a aquest decret, però li demanem que no oblidi aquests treballs paral·lels i tan importants que ens han de permetre afrontar les situacions que li deia, d'energies renovables i d'aigua regenerada. I, per tant, de lluita contra la sequera a Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta, diputados. Nos encontramos ante una situación que da un toque de atención al Gobierno, por su falta de previsión, su incapacidad de anticipación y su excesiva atención a sus asuntos ideológicos y peleas internas, que –la verdad– poco importan a la mayoría de los catalanes. Hoy nos presenta un decreto ley para aprobar atribuciones extraordinarias de recursos para hacer frente al incremento de los gastos directos de explotación de los sistemas de saneamiento público. Debido a que ciertos suministros y bienes intermedios son más caros, el coste de la prestación del servicio público de saneamiento de agua se ha incrementado.

Entendemos perfectamente la necesidad de adecuar las atribuciones al incremento del precio energético, materias primas y bienes intermedios. De lo contrario, una falta de recursos en la gestión hidráulica de Cataluña podría provocar daños a la salud de las personas y en nuestro entorno natural. Por tanto, votaremos a favor. Sin embargo, también me gustaría dejar dos reflexiones. Primero. Históricamente, la gestión del agua en Cataluña ha dejado mucho que desear. Este mismo año finalizaba el juicio contra ex altos cargos de la Agencia Catalana del Agua, acusados de adjudicar contratos a dedo, prevaricación y malversación de fondos públicos.

Esperemos que estas atribuciones extraordinarias que quieren aprobar no vayan a parar a operaciones corruptas parecidas a las comisiones del infame *tres per cent*. Ya les adelanto que fiscalizaremos hasta el último céntimo de esta partida. Además,

este verano se conocía el hecho de que existe una alta concentración del covid en las aguas residuales de Cataluña; un hecho que se suma al reciente informe que denuncia el mal estado de las aguas subterráneas de nuestra región. Cito palabras textuales de un técnico de este informe. «No se observa una clara mejora en los últimos diecinueve años.» Nos gustaría saber a qué se ha dedicado la ACA en las últimas décadas. Desde luego, a mejorar la calidad de nuestras aguas, no.

Segundo. Teniendo en cuenta que el agua en nuestra región es la segunda más cara de España, les exigimos que estos recursos extraordinarios no los paguen las familias y empresas de Cataluña con nuevas cargas impositivas. Creemos que es el momento de que reorienten las partidas de gasto ideológico y político y creemos que es el momento de utilizar dichas partidas en beneficio del bienestar de los catalanes y de mejorar los servicios públicos deficientes.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, consellera, doncs nosaltres hi votarem a favor perquè entenem que és el que s'ha de fer en una situació com la que ens trobem i no tenen per què els ens públics com ajuntaments o supramunicipals haver d'assumir aquest augment de la despesa amb el seu pressupost propi, com sí que ja ha passat en altres èpoques que l'ACA no anava gens bé i eren els propis municipis qui durant anys van mantenir amb el seu pressupost aquestes instal·lacions. Per tant, celebrem que es faci així, que se'ls pagui i també, evidentment, les que tenen conveni propi se'ls arregli pel propi conveni.

Tot i així, sí que volíem parlar del tema aquest perquè ens parlen que és del 2022 i 23, com si tan sols fos com una cosa que vagi vinculada a la guerra d'Ucraïna, no? Nosaltres entenem que el problema és molt més greu, és una crisi sistèmica, la guerra..., sí que és veritat que la guerra a Ucraïna fa que encara vagi tot pitjor, però que aquest augment dels preus de l'energia ja venia abans de la guerra i continuarà després de la guerra, perquè estem en una crisi mundial sistèmica i on l'energia i les matèries primeres tenen una importància..., estan agafant una importància i una rel·levància que, evidentment, el que farà és que durant anys això no vagi a menys, sinó que vagi a més. Per tant, s'hauran de buscar solucions no només per aquests anys, sinó pel que ve.

I la solució no és anar posant més pressupost per solucionar el problema, sí que ara per apedaçar està molt bé i evidentment hi donem suport, com hem dit, però aquí el que demanem a la consellera és que aquells 159 milions d'euros que vostè va anunciar que posaria en deu anys per posar plaques fotovoltaïques a les depuradores, que s'espavili aquest anunciament, no? Perquè alhora que s'anunciaven 159 milions en deu anys, doncs tocaria a 15,9 l'any, són molts anys, deu anys, hauríem d'anar molt més ràpids, també perquè com més aviat fem la inversió més aviat la recuperarem. Per tant, també és una qüestió d'inversió-costos, com podem fer la inversió ja i començar a recuperar aquests diners, no?, que no gastarem amb la generació elèctrica; 159 milions en deu anys, però parlen de 3,3 aquest any.

Per tant, vol dir que quedaran molts milions per nou anys, no es divideix ben bé o aquesta no és la planificació, tampoc no l'hem sabut o no l'hem trobat enlloc. Però li demanem que s'acceleri, que aquests 159 milions, que estan molt bé i que segons les dades que ens va presentar serviran per cobrir el setanta-vuit per cent de l'energia que necessiten aquestes depuradores, accelerem aquest procés d'implantació d'energia a les depuradores. Més que res perquè sí que va en línia del que ha de ser aquesta transició energètica, de fer aquestes instal·lacions on es produeix i es consumeix l'energia. Aquests objectius, aquestes definicions que ja es parlava de la llei del

canvi climàtic i que nosaltres defensem que és importantíssima, aquesta transició energètica, no?, generar i consumir en la proximitat.

I, en aquest cas, amb aquest projecte que van presentar és així i hi donem suport total i pensem que fins i tot es pot incrementar perquè no ens hem de conformar amb el setanta-vuit per cent de la generació, sinó que hem d'anar al cent per cent de la generació per aquestes depuradores, que, al final, són ben públiques. Els costos són els que són, ens parla d'aquest any 6 milions d'euros, i això està bé, però si sumem aquests 6 milions més els que vindran l'any que ve ja parlem quasi quasi d'un deu per cent de la inversió en deu anys en energies renovables que es farà a les depuradores. Per tant, li repetim que el que s'ha de fer és accelerar la inversió aquesta d'aquests 159 milions o més i així estalviar-nos futures despeses que vindran el 2024, 2025, 26, 27, 28, 29, perquè és evident que aquesta crisi és sistèmica i ha vingut aquí per quedar-se i li hem de donar solució i d'aquesta manera nosaltres sí que donem suport a les renovables.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro Solé.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, vicepresidenta, consellera, diputats i diputades. La veritat és que és un decret molt breu, molt senzill i, per tant, no m'hi estendré, però sí que vull fer un parell de reflexions. És evident que l'augment dels costos energètics té múltiples impactes en aquest país. Un d'ells, el que té a veure amb la gestió del cicle de l'aigua i que, per tant, si han augmentat els costos, el Govern se n'ha de fer càrrec, perquè com ja s'ha dit, si no se'n fa càrrec el Govern, se n'hauran de fer càrrec els ajuntaments o les administracions responsables, que tenen menys marge pressupostari que el Govern. I, per tant, entenem que és positiu, hi votarem a favor i creiem que el Govern encerta fent això.

És un decret molt senzill que bàsicament en el que es basa és en que el Govern absorbeixi l'impacte que té l'augment dels costos d'energia per a la regeneració i la depuració d'aigües, i és un decret esperat. Al juliol em sembla que ja vam tindre una reunió amb membres del departament i ens en van informar. Finalment, no va entrar en diputació permanent, l'hem pogut tractar ara. Per tant, res a dir. Però sí que volíem fer una reflexió perquè justament ahir en aquest Ple debatíem sobre l'energètica pública i sobre, diguem-ne, l'ambició que entenem que hauria de tenir. I crec que aquest és un d'aquells exemples que podríem posar sobre la taula. La situació que estem vivint amb els preus de l'energia és conjuntural o no? Quan duraran aquests efectes? Hi haurà reversió en els preus de l'energia?

Segurament, no estaran tan alts si s'acaba la guerra a Ucraïna, però sí que estem en una situació estructural que apunta a que els preus seran alts en un futur. I, per tant, assumim aquesta situació i fem-nos preguntes. Quants metres quadrats estan disponibles a les estacions depuradores, a les estacions regeneradores d'aigua per tenir plaques solars, per instal·lar energies renovables, per fer la transició energètica, també en el cicle de l'aigua? Per tant, perquè no haguem d'anar any rere any assumint uns costos que segurament s'aniran incrementant, sinó que puguem tenir solucions estructurals.

I la segona qüestió: quin model de cicle de l'aigua volem? S'ha comentat també, però si apostem només i exclusivament per dessalinitzadores, doncs, és un model molt intensiu energèticament. Si apostem per un model diversificat, si hi incloem estacions de regeneració d'aigua al Besòs, com demanàvem al Ple de política general, al Ple passat, són opcions més sostenibles, més sostenibles energèticament, més sostenibles hídricament, més sostenibles en la gestió de la biodiversitat i de les conques fluvials. Parlem-ne, també.

Per tant, assumim aquest decret, també, com una prealerta. El món està canviant, l'accés a recursos, especialment a recursos energètics està canviant, els règims hídrics al nostre país estan canviant. I, per tant, assumim això com una conjuntura, que no hem pogut preveure fa dos anys que el preu de l'energia seria aquí, però assumim-ho com una alerta de futur i com la necessitat de començar a canviar coses i a tenir una ambició alta a l'hora de repensar la transició energètica i la regeneració d'aigües al nostre país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, vicepresidenta. Diputados, diputadas, *consellera*, bueno, ya lo han explicado la *consellera* y los compañeros que me han precedido. Nuestro sistema de saneamiento es el que garantiza, gracias en la mayoría de los casos a la utilización de depuradoras, que el agua que hemos utilizado, pues, retorne a los ríos en unas condiciones que no pongan en riesgo el medio ambiente ni, en consecuencia, nuestra salud.

Es una labor fundamental en la que se ha avanzado mucho en los últimos años y en la que se sigue mejorando día a día. Hace apenas unas décadas, la situación era completamente diferente, y, desde aquí, quiero hacer un reconocimiento a todos los técnicos que han trabajado por avanzar en esta materia en los últimos años.

Las depuradoras, eso sí, no basta con construirlas. Tienen unos costes de explotación que hay que sostener para que puedan hacer su función. Hay que pagar la energía, hay que pagar los reactivos que utilizan, hay que pagar el transporte de los fangos a los sitios en los que pueden ser tratados.

Y de todos es conocido que es lo que ha pasado con los precios últimamente, sobre todo con el precio de la energía, con el de la factura de la luz, pero también con las materias primas o con el transporte; han sufrido un incremento de costes en los últimos meses que es una auténtica pesadilla para quien tiene que asumírselos y abordarlos.

Sin duda se ha producido esa escalada de precios excepcional y no seremos nosotros quienes discutan que se tomen medidas, también excepcionales, para que ayuden a quienes gestionan estos sistemas de saneamiento a afrontar esos sobrecostes.

Para el caso concreto que nos afecta, se da además la circunstancia de que, si dejamos a estos organismos, a estos entes a su suerte, pues, no solo tendrá consecuencias graves para ellos, para sus finanzas o para su sostenimiento económico, sino que el impago de facturas, como puede ser el recibo de la luz, puede dar lugar a la paralización de alguna de las depuradoras, con las graves consecuencias, en algunos casos irreversibles, que eso puede llevar.

Es evidente que si con una financiación que permita afrontar esos sobrecostes podemos evitar estas graves consecuencias, debemos hacerlo. Pero tampoco les voy a engañar, a nosotros nos costaría mucho menos apoyar este decreto si tuviéramos delante un gobierno que realmente trabajase e hiciese todo lo que está en su mano para reducir el coste de la luz. Y que actuase de forma responsable y decidida para transformar el mix energético en uno mucho más sostenible y menos dependiente de los combustibles fósiles que, además de ser contaminantes, en estos momentos son los principales responsables de esa subida del precio de la energía y del transporte.

A ver, también nos costaría mucho menos apoyarles si tuviéramos delante a un Gobierno que pensase más en los problemas reales de los catalanes en lugar de dar un espectáculo bochornoso, sobre todo en estos últimos días, por sus peleas por el espacio independentista.

También nos costaría mucho menos apoyarles si cumplieren las leyes y las sentencias judiciales, si no vulnerasen nuestros derechos permanentemente. Hace apenas unos días el Tribunal Constitucional nos volvía a dar la razón. También nos entrarían menos dudas para apoyar un decreto como este, que incluye financiación pública a determinados organismos, si tuviéramos un Gobierno que no regase a las empresas afines con recursos públicos, como puede que esté sucediendo con Abacus –hemos preguntado sobre ello también hace poco. O, en resumen, que no llevase años mintiendo y defendiendo un proyecto antidemocrático.

Pero por no distraernos –porque esa batalla la vamos a dar en todos los frentes en los que estemos presentes–, me vuelvo a centrar en este decreto. Decía que nos costaría menos apoyar este decreto si tuviéramos delante a un Gobierno que realmente trabajara firmemente para reducir el coste de la factura de la luz con un plan responsable y decidido para transformar el mix energético en uno mucho más sostenible y menos dependiente de los combustibles fósiles.

Porque, ¿cuál es la realidad en Cataluña? La realidad es que en Cataluña nos hemos quedado a la cola en cuanto a la instalación de energías renovables, con solo dos comunidades autónomas por debajo. Y ahí sí que Catalunya tiene un verdadero déficit en renovables.

La realidad también es que tenemos que importar el noventa y cinco por ciento de la energía que consumimos en Cataluña. Mientras aquí se ponen trabas a cualquier pequeño parque eólico que se pretende instalar, se rechaza la eólica marina, se alienta el cierre urgente de las nucleares.

La realidad también es que a fecha de hoy para llegar a los diez o doce gigavatios que necesitamos en 2030, haría falta una inversión en renovables del entorno de 1.000 millones de euros al año. Y no lo digo solo yo, lo han dicho compañeros aquí de Junts en intervenciones pasadas en el Pleno. Y saben muy bien que es lo que significa eso.

Y la realidad, por desgracia, también es que tenemos inversores dispuestos a prolongar las nucleares, a invertir en eólica marina innovadora, a hacer decenas y decenas de parques eólicos. Y ustedes no hacen más que marearlos y hacerles perder tiempo y dinero y ahuyentar cualquier inversión.

Así que sí, es necesario modificar el sistema de financiación para que los gestores de nuestro saneamiento puedan afrontar la subida de precios, pero, desde luego, lo que más ayudaría es un gobierno que pensase realmente en los problemas de todos los catalanes.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputades, diputats, avui debatem autoritzar atribucions extraordinàries al 2022 i el 2023 per l'increment de despeses d'exploració del sanejament en alta. És a dir, tot el sistema de collectors, de depuradores, bombaments i emissaris d'aigües residuals.

I Junts hi estem d'acord. És cert que els increments sobtats de preus d'energia i subministraments materials fan inviable per a l'Agència Catalana de l'Aigua poder-ne, doncs, cobrir els costos de gestió, els energètics, que representen una tercera part del total, de reactius, de transport i producció de fangs, etcètera.

Sobretot quan aquests estan calculats no pas segons concurs públic o bé per convenis de col·laboració, sinó que estan topats pel cost que havien tingut en l'exercici anterior. Uns sobre costos de fins a un trenta per cent degut a l'energia i que arriben fins a un quaranta per cent en total, i que afecten quaranta-tres ens gestors.

No ens podem permetre de cap manera, doncs, no atendre adequadament aquest servei públic per les implicacions que té, doncs, tant en termes de medi com de salut.

I des de fa un any –i ho ha dit vostè, consellera– i agreujat per la invasió russa, doncs, el preu del gas que determina en bona manera el preu de l'electricitat s'ha multiplicat per cinc i el del petroli ha augmentat un vint per cent, i això, doncs, ha provocat un augment abrupte dels costos de les matèries primeres i dels béns intermedis.

Per tant, cal adaptar la normativa de finançament, i això és el que pretén aquest decret llei, en aquest cas en concret, doncs, per al sanejament en alta, però sense perdre de vista que el que calen, doncs, són mesures estructurals. I l'anunci que ha fet vostè avui dels abastadors d'aigua potable, en aquest cas, doncs, d'ATL, no deixa de ser un pedaç, perquè evidentment, degut a la sequera, doncs, ha d'estirar més de la dessalinització, amb el que això suposa d'increment d'energia i, per tant, és tirar una pilota endavant, no?

I l'ACA, afortunadament, doncs, disposa de recursos i, per tant, només li hem d'habilitar el mecanisme legal, però qui està patint més és el nostre teixit productiu i el nostre teixit de serveis, que en molts casos està al límit. I la darrera enquesta de Pimec diu que el vint-i-cinc per cent afirma que no podrà fer front a l'increment de l'energia, del preu de l'energia, i això fa perillar uns 480.000 llocs de treball.

I quines mesures hem de prendre? Doncs bàsicament, u, reformular el mercat energètic, per exemple, dividint-lo en dos mercats marginals, un amb l'energia nuclear i renovable i l'altre amb el gas i el carbó; però això, evidentment, depèn d'Europa i, malauradament, d'Espanya. I dos, i això sí que depèn de nosaltres, doncs accelerar la transició energètica. I avui, a Catalunya, dels quaranta-dos terawatts/hora/any de consum elèctric, només un setze per cent prové de renovables. Això és menys de la meitat que a Espanya i estem a anys llum dels valors, doncs, dels països del nord d'Europa.

I vostè, consellera, es justifica dia sí i dia també dient que el Govern anterior no va planificar ni va executar res i que, en canvi, vostès sí que estan fent la feina. I jo, al final, el que he fet és revisar-ho i mirar a veure això si era veritat i em sap molt greu, però no és així. I l'hi explico. Els parcs eòlics que hi ha en servei en aquest moment a Catalunya es van tramitar o amb legislació espanyola o bé després, més endavant, amb la legislació catalana del 2002. El decret que va parilitzar l'eòlica i la fotovoltaica a Catalunya és del tripartit del 2009. Amb la legislació d'aquest tripartit s'han construït només cinquanta megawatts que s'acabaran de connectar aquest any. I després d'aquests cinquanta megawatts, pràcticament el cent per cent dels projectes provenen del Decret llei 16/2019, del president Torra. I amb el decret llei actual, que és el 24/2021, de moment, no s'ha executat cap, absolutament cap megawatt.

Per tant, vostès, de moment, el que han fet és publicar al DOGC projectes que s'havien preparat en el govern anterior, i li vull posar un exemple. En el DOGC, per exemple, d'ahir, van publicar informació pública, la planta solar fotovoltaica de Calders, de vint megawatts, i aquesta planta, ho diu aquí (*l'orador mostra un full a la cambra*), es va gestar, es va tramitar l'any 2020.

En fi, a banda de l'eòlica i dels parcs i autoconsum fotovoltaic, hem d'impulsar el biogàs de les dejeccions ramaderes i dels residus orgànics; també la biomassa, fent-ne una bona gestió forestal; i també les centrals hidroelèctriques reversibles, tal com bé han estudiat el company diputat Ramon Tremosa i en Jaume Morron, i que, per cert, aquest vespre ho presenten en el seu llibre.

Per tant, en definitiva, aprovem el decret llei, però treballem, si us plau, intensament i amb tota la participació, per solucionar el problema d'arrel, que és el preu de l'energia. Si ens ho proposem de veritat, l'Estat espanyol no podrà impedir de cap manera la nostra sobirania energètica renovable i això, evidentment, és una autèntica estructura d'estat.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Anna Torrentà Costa.

Anna Torrentà Costa

Gràcies, presidenta..., vicepresidenta, perdó. Bon dia de nou, consellera, diputats, diputades. L'argumentari d'aquesta intervenció anirà en la línia de la pregunta que li he fet fa una estona a la sessió de control, sobre l'aigua. Parlarem de l'augment del cost dels serveis públics bàsics. El president Aragonès ens va explicar fa vuit dies com el Govern de la Generalitat està decidit a reforçar tots els instruments de què disposa per lluitar contra les conseqüències de la crisi energètica i de la inflació.

Entenc que això que estem fent avui, també amb l'aprovació d'aquest decret, va en aquesta línia. Ens va presentar la necessitat d'un escut social per fer front a l'augment del cost que ens suposarà en el dia a dia al marc d'aquesta crisi. L'objectiu d'aquest escut, òbviament, és la protecció de l'economia familiar, l'objectiu és intentar allunyar les dificultats de moltes famílies per arribar a finals de mes. L'objectiu no és l'augment de les desigualtats socials, és acompanyar les famílies en aquest moments difícils.

Però tenim altres derivacions que també ens estan repercutint a la nostra ciutadania i que generen situacions de vulnerabilitat. Les empreses estan patint l'augment dels costos, i en molts casos estan lluitant per la seva supervivència i la viabilitat. I, evidentment, aquesta escalada de preus també està afectant tots els sistemes públics i els serveis essencials, per garantir una base de benestar al nostre país.

L'increment de les despeses, com he dit ja abans, originades per l'augment de l'energia, per l'acaparament o escassetat de materials, per les conseqüències de la guerra a Ucraïna afecta els subministraments i serveis bàsics públics. Les institucions, tan supramunicipals com municipals, estan absorbint i aguantant aquests equilibris pressupostaris, uns sobrecostos que no podem traslladar a la ciutadania, com vostè ha dit abans, amb increment de taxes, perquè no poden ser els ciutadans els qui suportin els costos de la crisi.

Però a la vegada, assumir aquests costos en els nostres pressupostos municipals també compromet poder desenvolupar altres polítiques socials a peu de carrer, que també són necessàries i també seran urgents. En el cas que ens ocupa en aquest decret, el del tractament d'aigües residuals, aquest augment de costos i aquesta manca de finançament del que serien les despeses directes d'explotació podrien posar en un greu compromís un servei públic tan bàsic que comportaria uns riscos, com poden ser –i també ho ha dit– de salut i de riscos ambientals.

Al mateix temps, com han dit la majoria de grups parlamentaris, cal dotar els sistemes de sanejament de millores amb tecnologies més eficients, rebaixant aquests costos energètics, com pot ser la instal·lació de renovables a les EDAR.

No estic d'acord amb el que han dit que ens hem ancorat i no..., els últims anys sí que potser del 2010 fins al 2020, 2021, però jo crec que l'impuls que estem fent a les renovables des del 21 cap aquí ningú pot dir-ho, que no és cert. També s'haurà de mirar els polítics que hi havia en aquell moment en aquests departaments.

Per això defensem avui aquest decret aquí, per garantir la viabilitat dels sistemes de sanejament públic, tot caminant cap a l'execució de planificació de programa de sanejament en alta. Tenim aquests programes de sanejament, en períodes del 2022-27, que preveuen una inversió també de 434 milions en millores, que dintre d'aquestes millores també hi podria ser aquests costos energètics poder-los revertir, així com també fer noves plantes. I també hi ha l'altre període, del 28 al 33, amb noves ajudes a les millores d'eficiència, que també anirien, suposo, per revertir aquests costos, i aconseguir..., i a veure si al 2033 tots els municipis de Catalunya podem tenir les aigües residuals tractades i eficients.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, procedirem ara a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

El vot delegat de Lluís Puig serà comptabilitzat en base al sentit de vot que indiqui la portaveu del seu grup parlamentari, en qui ha delegat el vot.

Passem ara a votar sobre la validació del Decret llei 11/2022.

Comença la votació.

Vist el resultat de la votació, amb 121 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions, el Decret llei 11/2022 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)*

Atès que no hi ha cap petició, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei. Suspenem la sessió fins a dos quarts de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i dos minuts i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda i cinc minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general, la lletrada Mercè Arderiu i Usart i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller d'Economia i Hisenda i la consellera de Drets Socials.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bona tarda a totes i a tots. Reprenem la sessió amb el tercer punt de l'ordre del dia.

Procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent al 2019

257-00001/13

Debat i votació del dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre el procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent a l'any 2019.

Abans de començar, permetin-me saludar, en nom de la cambra, l'il·lustre senyor Miquel Salazar Canalda, síndic major, i els membres de la Sindicatura de Comptes que avui ens acompanyen a la llotja. D'acord amb l'article 185.5 del Reglament, iniciarà la presentació de l'informe sobre el compte general de la Generalitat al síndic major de la Sindicatura de Comptes. Li cedeixo la paraula. Té la paraula el senyor Miquel Salazar Canalda.

El síndic major (Miquel Salazar Canalda)

Bona tarda, honorable vicepresidenta, membres de la Mesa, conseller d'Economia, diputades i diputats, i companys de la sindicatura –i companyes. Bé, avui compareixem per explicar el compte general del 2019.

Aquest és un informe que, com saben, és preceptiu, un informe que va ser aprovat pel ple de la sindicatura el 23 de novembre del 2021, i va ser ponent en Jaume Amat, que ja no ens acompanya, com saben, perquè va ser rellevat en l'acord que va haver-hi de renovació de la sindicatura el mes de febrer d'aquest any.

A banda d'aquest informe, el Parlament també disposa de l'informe del compte general del 2020, que ja va aprovar el nou Ple el mes de juliol d'aquest any, eh? I a hores d'ara també estem ja treballant en el compte general del 2021 en dues vessants. Una, per una part, revisant els documents que ens va presentar el mes de juliol la Intervenció General, que és la primera part del compte general, i a l'espera de la part del compte que es preveu rebre abans del 31 d'octubre. I, per altra part –i jo crec que això és també rellevant–, d'acord amb el pla estratègic que va aprovar la sindicatura, s'està elaborant una nova proposta de com presentar el compte general, eh?, una

nova proposta d'informe que recollirà de forma progressiva, en aquests sis anys que tenim de mandat, a més dels aspectes preceptius del compte general, com el que ara presentaré, una sèrie de camps que fins ara no s'havien abordat. És a dir, volem fer un compte general on ampliar..., amb més fiscalització i tractar altres temes que fins ara no s'havien fet, com les subvencions, la solvència financera, els procediments de consolidació, la transparència, les polítiques de gènere, la ciberseguretat o altres.

Bé, això ho farem de forma progressiva, i no es farà el 2021, que és el primer compte que ara tenim sobre la taula i que ja hi estem treballant, sinó que es farà en el decurs de tots aquells comptes que en el mandat vagin arribant a la sindicatura per a la seva feina.

Ara anem al del 2019, que és el que toca. El 2019 està elaborat per la intervenció, com abans he dit; va ser tramès el 27 de novembre del 2020, dins del termini legalment establert. Recorden..., no sé si ho recorden, perquè afortunadament la memòria a vegades ens ajuda a oblidar coses. El 2020 els terminis es van, tots, perllongar, perquè evidentment la pandèmia no va permetre que anéssim a l'hora. I, per tant, en lloc del juliol, que és la data habitual en què s'envien els comptes a la sindicatura per part de la intervenció, aquest termini es va allargar fins al novembre del mateix any.

El compte general de la Generalitat inclou, d'acord amb el que disposa l'article 80 de la llei de finances, el compte de l'Administració de la Generalitat, el del Servei Català de la Salut, el de les entitats autònomes de caràcter administratiu, els comptes anuals de la resta d'entitats dependents a què fa referència l'esmentada disposició.

Recordin també que l'any 19 es va iniciar sense una llei de pressupostos aprovada pel Parlament, per la qual cosa es va prorrogar automàticament per segon any consecutiu la llei de pressupostos del 2017.

Bé, les conclusions del treball es recullen a l'apartat 2 de l'informe. I jo ara aniré agafant aquells aspectes que, al meu criteri, crec que són més rellevants per poder compartir amb vostès, més enllà de tot el contingut i l'abast que té l'informe, que, com saben, és molt extens.

A l'informe hi ha una opinió favorable, com és preceptiu; és a dir, no que sigui favorable, sinó emetre opinió, està clar. És a dir, la llei ens obliga, ens demana que la sindicatura, com a auditor, emeti una opinió, i en aquest cas es va emetre una opinió amb una sèrie de limitacions que es descriuen en una sèrie de punts.

Es considera que en el seu conjunt expressen tots els aspectes significatius, la imatge fidel del patrimoni i la situació financera de la Generalitat. Tanmateix, la sindicatura posa especial èmfasi en determinades qüestions que no modifiquen l'opinió sobre el compte general i es comenten al llarg de l'informe.

Jo n'he volgut agafar dos que crec que són prou significatives del que es recull a l'informe i del que nosaltres volem posar de manifest. La primera és que en el 2018 la intervenció va presentar per primera vegada un estat de liquidació del pressupost consolidat d'ingressos i despeses relatiu al conjunt d'entitats participades majoritàriament per la Generalitat de Catalunya. Per al 2019 també ha presentat una sèrie d'estats financers consolidats. Com després els hi comentaré, quan parli de les observacions, aquest primer intent de consolidació –lloable, per altra banda– és insuficient. I en el decurs dels propers anys el que esperem tots, el Govern i també la Sindicatura i el Parlament, que va prendre una resolució amb aquest tenor, és que aquesta consolidació sigui total i efectiva.

Per altra banda, la sindicatura ha constatat la delicada situació financera de la Generalitat a 31 de desembre, pel que fa a necessitats de finançament, ja que el romanent de tresoreria i els fons propis són negatius i l'endeutament financer és força elevat. El 31 de desembre hi havia un endeutament de 171.199 milions d'euros. I perquè existeixen compromisos de despesa adquirits amb càrrec a exercicis futurs, que és una de les observacions que fem.

Abans de seguir i explicar les observacions, m'ha semblat més... –perdonin l'expressió, si no és adient–, però, més didàctic, és a dir, que serveix més per fer-te

una..., era donar quatre dades del que és la Generalitat en el sentit de dir, de què estem parlant. Jo ja pressuposo que el Ple del Parlament és conscient d'això, tanmateix, a mi em semblava que valia la pena explicar dades per tenir-les molt presents, molt fresques i, per tant, saber després, quan fem les observacions o les recomanacions, de què estem parlant.

Una. L'estat de liquidació del pressupost al 2019, pel que fa a ingressos, va ser de 38.000 milions d'euros i les obligacions reconegudes de 39.000, amb un dèficit de 960 milions, com a resultat pressupostari, i un dèficit no financer de 1.050. El total d'ingressos liquidats el 2019 –38.331, com he dit abans– representa una disminució de 2.300 milions respecte al 18, eh?, el que suposa un decrement del 5,8. Tema rellevant. El total d'obligacions reconegudes per al 19, 39.293, representa una disminució de 1.400 respecte a l'exercici anterior, amb un decrement del 3,5.

El personal de la Generalitat –i aquesta també és una dada per a nosaltres molt important, molt rellevant– és a dir, la nòmina, eh?, era de 131.490 efectius, davant dels 130.000 de l'any anterior. El total d'obligacions reconegudes per remuneracions del personal de l'exercici va ser de 5.942 milions d'euros, mentre que l'exercici anterior havia estat de 5.600 milions d'euros.

El període mitjà de pagament es va mantenir bé, és a dir, el 2019 va ser de trenta-nou dies, tot i que el 2018 va ser millor perquè es va arribar als trenta-quatre de mitjana. L'endeutament a 31 de desembre era de 71.000 milions d'euros a llarg termini i 1.400 milions d'euros a curt termini del deute que representava... I d'aquests 71.000 milions d'euros, el vuitanta-quatre per cent estava concertat a través d'instruments de finançament i liquidat de l'Estat. És a dir, els anomenats «FLA» –FLA o altres instruments, però equivalents al FLA.

Els compromisos de despesa adquirits amb càrrec a exercicis futurs van ser de 109.000 milions d'euros de l'exercici 2019, amb una disminució respecte al 2018, que van ser de 110.000. I pel que fa a la contractació administrativa –tema important sempre, eh?–, el nombre de contractes adjudicats per la Generalitat i el seu sector públic va ser de 203.628 per un import d'adjudicació de 2.700 milions d'euros. Bé, aquestes són quatre xifres, quatre magnituds que a mi em semblava que valia la pena posar-les de manifest a la presentació, eh?

L'informe conté divuit observacions i set recomanacions. Com vostès tenen l'informe, com vostès l'han pogut llegir, com s'ha debatut també a comissió, no m'entendré, perquè ja vaig exhaurint els minuts i tampoc vull fer-me més llarg del que se'm va demanar. Però sí que m'aturaré a comentar tres de les observacions.

La primera fa referència a la consolidació. És a dir, al 19, estem arrencant, tot i que s'ha de valorar sempre positivament l'esforç que s'ha fet per part de la Intervenció General de la Generalitat i del departament. És a dir, tot i això, s'està encara... I la consolidació que es presenta el 19 és una consolidació on no s'ha inclòs informació pressupostada i consolidada dels pagaments i cobraments de l'exercici sense cap de les eliminacions pròpies d'un estat consolidat, eh?, i no és prou representativa de la situació econòmica i patrimonial i financera del sector públic en el conjunt, ja que hi ha duplicitats i sobrevaloracions.

És rellevant el dia que... –confiem-hi–, quan puguem presentar l'informe de fiscalització del 2021, ben segur que aquesta situació haurà desaparegut perquè... Ara hem de fer la fiscalització, l'estem fent, com els hi he dit abans, però en els documents del compte general del 2021 ja es donen avisos de que això s'està aconseguint i s'està fent aquesta consolidació, que és molt important. És un element important, eh? No és una mera actuació administrativa ni comptable, eh? No és un problema dels comptables, sinó que és molt important per prendre decisions saber la magnitud total. I la magnitud total només la saps amb el consolidat. I, per tant, per això aquesta obsessió d'alguns, i molt especialment de la sindicatura, de demanar i tornar a demanar el fet del consolidat.

L'altra observació que els hi volia comentar, les liquidacions del pressupost de l'Administració General de la Generalitat, del CatSalut i de les entitats autònomes de caràcter administratiu no inclouen una part de la despesa realitzada en l'exercici 2019 per manca de crèdit pressupostari suficient. La despesa efectiva realitzada en el 2019 no registrada va ser de 2.654 milions d'euros, amb un increment de 629 milions d'euros respecte a la despesa desplaçada del 2018, que era de 2.000 milions d'euros. Bé, no..., cap més comentari.

I l'última observació de les divuit, que jo he volgut escollir per..., que m'ha semblat, al meu criteri, rellevant per comentar-los, és la que fa referència a les necessitats de finançament del 2019, calculades d'acord amb els criteris del sistema europeu de comptes, que van ser de 1.457 milions d'euros i suposen un dèficit del 0,62 per cent del PIB de Catalunya, davant d'un objectiu que s'havia marcat del 0,1.

A l'exercici 2019 –i ja per acabar les observacions– la Generalitat també va incomplir l'objectiu de la regla de despesa; la taxa de referència del PIB es va fixar en el 2,7 i Catalunya va registrar un increment del nivell de despesa respecte a l'exercici anterior del 6,3.

A banda de les observacions recordaran, si l'han llegit fa poc o..., que fem un seguit de recomanacions, com en tots els informes de la sindicatura, i en aquest cas sí que m'ha semblat que compartir-les amb vostès era quelcom important; és a dir, recollir les recomanacions, allò que humilment la Sindicatura de Comptes recomana com a conseqüència del treball que ha fet d'auditoria dels comptes de la Generalitat.

La primera no podia ser una altra que demanar que caldria continuar avançant en la implementació del procediment de conciliació de saldos comptables i de la resta del sector públic que permeti estats consolidats complets, eh?

Després, que el sector públic hauria de finalitzar les tasques de comprovació, actualització i sistematització de les dades de l'inventari per poder disposar d'un inventari actualitzat; encara arrosseguem un inventari que no està al dia.

Hauria d'elaborar un llistat d'antiguitat dels drets pendents de cobrament –això és molt important– d'exercicis tancats per poder fer un seguiment adequat dels deutes de dubtós cobrament, depurar els imports, etcètera.

I una quarta, i per mi rellevant, és que el pressupost de despesa de l'Administració de la Generalitat i del CatSalut, i d'algunes entitats autònomes de caràcter administratiu, hauria de contenir crèdit suficient i adequat per atendre totes les despeses previsibles i ineludibles d'acord amb els ingressos previstos. La insuficiència pressupostària condiona l'adequada gestió administrativa.

Bé, de les set n'he dit quatre, i poder aquí ja acabo perquè veig que..., i volia fer un comentari final. Nosaltres, com els he dit abans, estem treballant en el compte del 2021 i ja hem enviat al Parlament, perquè es va aprovar el mes de juliol..., i el mes d'agost vam enviar el compte del 20, ja està..., ara estem pendents de presentar-lo a la Comissió de Sindicatura, quan ens convoquin, i bé, continuem amb el treball i amb el treball que estem fent fins ara.

Jo volia acabar la meua intervenció –una intervenció curta, com així se m'ha demanat– fent una afirmació que jo crec que és important. Vull dir, la sindicatura, quan ens van nomenar vostès, el Ple, el Ple del Parlament, va adquirir uns compromisos, evidentment, amb el Parlament i amb el país, i un d'aquests compromisos l'hem desenvolupat, el compromís de treball amb un pla estratègic; un pla estratègic que hem presentat..., que molt amablement ens van permetre presentar a la comissió, que vam debatre en comissió amb els diputats que en formen part, i presidida pel diputat Jordi Riba, i que tots vostès coneixen perquè la vam trametre a tota la cambra.

El ple de la sindicatura té un compromís, eh?, té un compromís de treballar amb un objectiu. L'objectiu és que el nostre sector públic sigui el més eficaç, el més eficient, el que respongui el millor possible als reptes del ciutadà. I a això estem.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltíssimes gràcies, síndic major. I ara, per fixar el posicionament dels diferents grups parlamentaris, començarem pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula el diputat Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, vicepresidenta. Síndic major, conseller, gràcies per estar aquí. Diputades, diputats, membres de la sindicatura que ens acompanyen, Intervenció General de la Generalitat, que espero que ens estigui escoltant, que també ha fet una tasca important en l'informe que debatrem, deixin-me començar..., hem fet allò, cinc punts que enllacen bastant amb el contingut de l'informe i amb l'explicació que ens ha fet el síndic major Salazar.

Nosaltres creiem que cal un punt d'inflexió, amb l'informe que avui ens presenten del compte general, que hauríem d'intentar entre tots que aquest fos un punt d'inflexió d'una sèrie d'aspectes rellevants. Al nostre entendre són cinc, i segurament que tots compartim molt sovint, però que no aconseguim passar pàgina, no?

Estem en un bon moment –pressupost més expansiu, difícilment ho haguéssim fet el 2014, el 2015, una davallada dels ingressos de la Generalitat molt importants– i, per tant, jo crec que ara ho podem mirar amb una certa perspectiva; per això és important tenir pressupostos en temps i forma aprovats, per això és important tenir un govern estable, i que doni continuïtat a les polítiques públiques, i que pensi que del pressupost que s'aprovarà el 2023 –que tant de bo que s'aprovi– s'ha de fer una bona execució, i que quan vingui el compte general, doncs, s'hagi fet el millor possible. L'informe diu que la Generalitat de Catalunya té una delicada situació financera; respon l'informe a una foto fidedigna del que són les finances de la Generalitat, però una delicada situació financera, i llavors m'hi referiré.

Cinc punts que nosaltres creiem que són cabdals. Primer, cal tenir els pressupostos públics de la Generalitat aprovats en temps i forma. Això és molt important. Va ser una molt mala notícia que el 2018, pressupost prorrogat, el 2019, pressupost prorrogat... Jo no sé si això havia passat mai a la història de la Generalitat d'estar dos vegades... És un drama tenir uns pressupostos prorrogats, un ajuntament, una Generalitat? No és un drama, es pot seguir. Ha de ser una cosa excepcional i que no sigui la norma? Evidentment que tots coincidirem que sí. Estàvem en uns moments molt complexos? Segurament que també ho compartirem. Però això no és excusa per gestionar de manera eficient i eficaç les finances públiques.

Crec que ara és un bon moment, pertinent, per fer una reflexió per no repetir errors del passat, un moment que el president Torra estava al capdavant i l'avui president Aragonès, responsable de les finances, aquests dos anys que no hi va haver pressupostos. Cal dir que necessitem una reforma, una reformulació i un nou sistema de finançament autonòmic, però cal fer-ho. Però també cal posar negre sobre blanc sobre les millores de finançament dels darrers anys. Si estàvem, al 2014 –segurament que em donarà la raó, el conseller– 2014, amb un pressupost de 20.000 milions, estem apuntant el 2023 amb 33.000. Per tant, hem tingut un augment, un augment de 13.000 milions d'euros, del 2014..., al que tindrem l'any que ve. Insuficient, diran alguns; dèficit fiscal, diran els altres. Escolti, però precisament estem dient, u, coneguem les dades; l'augment del seixanta per cent dels recursos que té la Generalitat des del 2014 no és poc, quan el PIB no ha augmentat aquesta quantitat –el PIB crec que ha augmentat a l'entorn del vint-i-cinc per cent. I, per altra banda, anem a fer un sistema de finançament o anem a fer les negociacions oportunes per tenir, si podem, més diners.

Un altre element important, el consolidat. Tenim un problema. Diputades, diputats, és impossible controlar les finances, les irregularitats i el bon procediment administratiu de contractació de 370 entitats que depenen de la Generalitat. Generalitat de Catalunya, amb un pressupost molt gran, però llavors al voltant hi ha 370 entitats

dependents. És com si fossin tres vegades..., si cada diputat i diputada tingués una societat, doncs tres vegades aquest Parlament, eh? Són moltes. I, per tant, costa una barbaritat fer un pressupost consolidat, cosa que és bàsica, i costa una barbaritat controlar, doncs, que els procediments administratius de contractació es facin com toca.

El meu company Jordi Riba..., que els convido a tots que vinguin també a la Comissió de Sindicatura i que es llegeixin i bussegin en els informes que es fan de tots els departaments de la Generalitat. S'ha de conèixer què és el que funciona i què és el que no funciona dels departaments, de les diferents àrees de la Generalitat, del sistema públic. I, per tant, com deia el nostre president de la comissió..., no com a president de la comissió, com a diputat va presentar precisament un informe on deia que havíem detectat, d'aquestes 370 entitats, irregularitats en procediment de contractació administratiu de personal en el vuitanta per cent de les entitats. Per tant, difícilment podrem fer una bona gestió de les finances públiques si no hi posem ordre. Ho hem dit, segurament que tots hi coincidim, estem a favor de que hi pugui haver entitats dependents, però cal que no estiguem tan allunyats del que fan altres comunitats autònomes, altres territoris, perquè som la que més entitats tenim, amb diferència.

Punt 4, despesa no comptabilitzada. Quants diners tindrà el conseller l'any que ve, al pressupost 2023, per gastar de més, 3.000 milions? No; no, perquè ens fem trampes al solitari. Cada any fem despesa al pressupost no comptabilitzada. Per tant, cada any comencem amb un dèficit de partida. Per tant, necessitem posar ordre i no enganyar-nos. Aquest any 2019, 2.600 milions d'euros no comptabilitzats. Això, perquè ens fem una idea. En un ajuntament... O sigui, resulta que aquí gastes més del que tens pressupostat i ja ho trobarem l'any següent. Bé, si això són pocs diners és una cosa, però si són 2.600 milions d'euros, complicat –complicat. Problemes de finançament, ho hem de resoldre, però sobretot hem de posar ordre, perquè, si no, a més a més, ens enganyem i tothom es pensa que l'any que ve hi haurà molts més diners dels que tindrem en realitat, a no ser que tornem a fer dèficit, eh?, l'any següent.

I llavors, un altre element també molt important que ha dit el síndic major, que surt al pla estratègic de la sindicatura, que aquí és on jo crec que podem fer també un gran punt d'inflexió: fer auditories de gestió, auditories de gestió per tal de fer propostes de modernització i de millora de la nostra Administració. Diguem-nos-ho, tenim una administració que n'hem d'estar orgullosos? Sí. Que volem que vagi molt millor? També. Que té molts dèficits i problemes, perquè estava més pensada, molts cops, per una administració del segle XX que del segle XXI, amb tots els canvis postpandèmia i els recursos de procediment o de gestió que avui tenim? També.

Per tant, més enllà de repetir una i mil vegades dèficits del compte general i de coses que no funcionen de la Generalitat i les relacions amb les diferents societats o amb el pressupost de Salut i tots els consorcis dependents, si us plau, sindicatura, molt important que facin recomanacions de gestió o que el Govern faci un grup de treball precisament per entomar aquesta reforma necessària de l'Administració pública, de simplificació. I també jo crec que això hauria d'anar de conjunt amb aquesta demanda de millora del finançament. Més diners per continuar fent el mateix no té sentit. Més diners per fer les coses millor, sí que té sentit, i donar uns millors serveis públics i de millor qualitat. Cada euro mal gestionat per una entitat dependent de la Generalitat és un problema que alimenta discursos anti sector públic, que jo crec que no ens interessa a cap dels que estem aquí.

Més coses. Què més? Perdoneu... Ja ho ha dit, riscos d'impagament per valor de 625 milions d'euros. Jo crec que això són temes d'apunts comptables, però molt importants, perquè llavors podem tenir problemes en les finances. L'Autoritat del Transport Metropolità, un dèficit de 424 milions d'euros que no està clar qui és el que l'ha de pagar; els arrendaments financers de la Ciutat de la Justícia..., cosa que hem de corregir de cara a l'any vinent.

Un tema molt important del CatSalut, que gestiona una part molt important dels diners; problemes amb la comptabilització de l'immobilitzat, problemes amb la des-

pesa no comptabilitzada, que no ho he dit, però molta despesa no comptabilitzada, molt majoritàriament..., sistema de salut. Per tant que convé que es faci una reflexió i es garanteixi el seu finançament. I també problemes en la relació de llocs de treball. No cal dir que els informes de la sindicatura que afecten el sector sanitari, home, doncs..., a part, com que mouen molts diners, hi ha molts recursos públics, doncs, home, alguns realment..., jo sempre dic que hauríem de donar unes directrius molt clares per tal de que no s'escapin tantes irregularitats.

Infraestructures.cat, 670 milions d'euros de préstecs cancel·lats mal comptabilitzats, i, com he dit abans, estabilitat financera, incompliment a la necessitat de finançament, 1.400 milions d'euros; ve fruit de tot lo que he dit abans: dèficit del 0,6 quan l'objectiu era el 0,1, regla de despesa 6,3 quan l'objectiu és 2,7. Obro parèntesi. No és que estiguem en contra de que hi hagi dèficit o de que la regla de despesa sigui més alta, eh?, però hem de tenir molt clar que tot el dèficit i el deute que fem avui l'haurérem de pagar. Per tant, hem de convenir quan toca flexibilitzar dèficit, però també no passar-nos sempre per norma, perquè llavors s'haurà de tornar.

En definitiva, com que ja se m'acaba el temps, gràcies a la feina de la sindicatura, del síndic major; crec que obrim una nova etapa. Ens vam alegrar de la visita que vam estar fent a la seu de la sindicatura. I des del Grup Parlamentari Socialistes, doncs, evidentment donar la mà per continuar treballant per la millora i l'eficiència del sector públic, com també donar la mà al Govern, com ja ho hem fet reiterades vegades, per intentar posar fil a l'agulla al pressupost 2023 i també a l'execució pressupostària dels pressupostos passats.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenas tardes, señora vicepresidenta. Señor *conseller*, *síndic major*, *síndics* y diputados, todos, buenas tardes a todos. Bien, durante este pleno vamos a asistir a una situación curiosa. Se van a tratar asuntos relacionados con la ejecución del presupuesto de la Generalitat del año en curso, 2022, es lo lógico. También hay alguna iniciativa relacionada con el presupuesto de la Generalitat del año próximo, 2023, cuyo proyecto de ley deberíamos recibir los próximos días, pero que no sabemos si este Gobierno agonizante nos lo mandará. Y también se nos presenta, para su debate, el informe sobre la ejecución del presupuesto de 2019.

La sindicatura nos trae un documentado informe sobre las cuentas de la Generalitat de hace tres años. Aunque ya lo hemos dicho en otras ocasiones, desde VOX debemos manifestar una vez más nuestra queja por el retraso con el que este órgano politizado, la Sindicatura de Cuentas, nos presenta su trabajo.

Bueno, centrándonos en el informe, que, antes de entrar en su contenido, conviene recordar –ya se ha hecho antes, pero conviene recordarlo– quién gobernaba Cataluña *in illo tempore*, en el 2019, ¿no? Era un gobierno presidido por el señor Torra, que cuesta acordarse de él. Mal gobernante, cuya mala gestión ya no reivindican ni los que entonces compartían responsabilidades con él.

Y también, y esto es muy importante, hay que recordar que el vicepresidente y *conseller* de Economía y Hacienda era el señor Pere Aragonès, que veo que no asiste a esta sesión, pero que quien, pese a su mala gestión, pues, en este momento, preside este caótico, dividido y mal gobierno.

Y entrando ya en el contenido del informe, hay que reconocer su calidad técnica. Como hemos dicho en varias ocasiones, la Generalitat de Catalunya dispone de funcionarios de alta cualificación técnica y profesional, muchos de ellos preparados para ocupar puestos de más responsabilidad, que ahora están ocupados por políticos.

En el apartado 1 del informe, la Sindicatura de Cuentas nos hace unas observaciones respecto a la metodología y alcance de su informe, que voy a leer para que no haya ninguna duda de cuál es el contenido de su informe y las cosas que nos dice, ¿no? Leo: «Sin embargo, el objetivo del informe y el gran número de entes incluidos en la cuenta general no permiten realizar una auditoría financiera y de legalidad de las cuentas anuales individuales de todas las entidades.» Lo ha comentado el orador anterior, es imposible. Trescientos y pico..., en fin, vamos a utilizar una palabra coloquial que sé que no les gusta, «chiringuitos».

«Por otro lado, las cuentas generales», sigo leyendo, «por su naturaleza y volumen, no pueden ser sometidas globalmente a una fiscalización de gestión. De acuerdo con el programa anual de actividades aprobado por el pleno, la Sindicatura de Cuentas prevé la elaboración de informes puntuales de regularidad de algunas de dichas entidades, y otros informes de fiscalización sobre determinados aspectos de las cuentas incluidas en la cuenta de la Generalitat, con un alcance más amplio que el de este informe.» Volveré sobre ello.

También nos dice en el apartado 2.1, sobre la calidad de las cuentas de la Generalitat... Nos dice –leo también–: «De acuerdo con el objeto, alcance y metodología utilizada en este informe, detallados en la introducción, la opinión de la sindicatura es que, excepto por los posibles efectos de las invitaciones descritas en la observación número 1, número 2, número 3, número 4, número 5 y 8, y por los hechos descritos en las observaciones 6, 7 y 9, la cuenta general considerada en conjunto expresa en todos los aspectos significativos la imagen final del patrimonio y de la situación financiera bla, bla, bla...»

Bien, para explicarlo de forma resumida, podríamos decir que el informe ha profundizado lo justo, dada la gran cantidad de información a revisar. Los informes en detalle de aspectos concretos de la cuenta de la Generalitat o de revisión de alguna entidad concreta serán, si procede, en otro momento. Y que las cuentas, pues, no están demasiado bien formuladas, ya que se refleja en un total, también se ha comentado, por el *síndic major*, de veinticinco observaciones y recomendaciones.

Es decir... Voy a utilizar un lenguaje poco técnico, pero que se entienda. Solo se ha revisado lo más importante y de forma general y, aun así, se han detectado numerosas incidencias, veinticinco. Y, además, como reconoce la propia intervención general en sus alegaciones, la mayoría de las observaciones son recurrentes. Es decir, ya se daban en ejercicios anteriores.

El Gobierno de la Generalitat de aquel momento, tándem Torra-Aragonès, no centró sus esfuerzos, como debía hacerse, en solucionar las incidencias presupuestarias y contables detectadas en los informes de los ejercicios anteriores, sino, como es sabido, en continuar con su *procés*.

También nos ofrece este informe una información que consideramos muy importante sobre la situación económico-financiera de la Generalitat y el resultado de su gestión durante este año 2019. El *síndic major* se ha referido a algún aspecto concreto, el orador anterior también. Que no haya dudas. Voy a leer lo que dice el informe. Nos dice: «La Sindicatura de Cuentas ha constatado la delicada situación financiera de la Generalitat a 31 de diciembre de 2019.» Han sido generosos, ¿eh?, «delicada situación financiera», muy generosos. «Por lo que respecta a las necesidades de financiación, ya que el remanente de tesorería y los fondos propios son negativos, el endeudamiento financiero es elevado, y porque existen compromisos de gasto adquiridos con cargo al que venga después, a ejercicios futuros.» Esto se ha comentado también. «Las necesidades de financiación del ejercicio 2019, calculadas de acuerdo con criterios del sistema europeo de cuentas nacionales y regionales, fueron de 1.457 millones.» Aquí usamos los millones, no sé, no sé explicarlo, ¿eh? «Y suponen un déficit del 0,62 por ciento del producto interior bruto de Cataluña ante un objetivo del 0,1 por ciento.» Es decir, objetivo de déficit, 0,1; se consigue 0,62. Sí señor, muy bien hecho, ¿eh? Desde luego... Vaya tela, ¿eh?, vaya tela.

En el ejercicio 2019 –sigo leyendo, ¿eh?, que no haya dudas de que no soy el autor de estas frases–, la Generalidad de Cataluña también incumplió el objetivo de la regla de gasto: la tasa de referencia del PIB se fijó en el 2,7 y Cataluña registró un incremento del nivel de gasto respecto al ejercicio anterior del 6,3. Es decir, te permitimos 2,7; pues 6,3 –más del doble. Acordémonos de quién era el *conseller* de estos temas en aquel momento, ¿vale? Lo repetiré para que no se nos olvide. En resumen, más deuda, más déficit, más gasto público, situación financiera delicada, mayor gasto del presupuestado, vamos, un desastre –un desastre.

Desde VOX no podemos dar nuestra conformidad a estos datos. Creemos que Cataluña se merece un mejor gobierno, que gestione mejor los recursos públicos. En cualquier empresa en la que su responsable económico-financiero presentase unos resultados similares, muy probablemente este, el responsable económico-financiero, tendría muchos problemas para conservar su puesto de trabajo. En cambio, en Cataluña los partidos separatistas han aplaudido su gestión y ahora esta persona ocupa el puesto de presidente de la Generalitat.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Continuem. Pel Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bona tarda. Com ha explicat el síndic major, portem a votació el compte general de la Generalitat de Catalunya, emès per la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2019. Recordem que hi havia els pressupostos prorrogats, eh?; per segon any consecutiu es prorrogava el pressupost del 2017. I aquest és un compte general que engloba Generalitat, ens dependents, no? –societats participades per la Generalitat– i altres entitats independents. Una millora respecte d'altres anys, perquè se'ns presenta com a compte consolidat, però, tal com ha explicat el síndic major, no del tot.

D'acord amb la normativa aplicable, al compte general s'ha d'incloure informació sobre la situació econòmica, financera, patrimonial de la Generalitat, sobre capacitat i necessitats de finançament, resultats econòmics de l'exercici, endeutament públic, avals, compromisos amb càrrecs a exercicis futurs, distribució territorial, i hem de dir que considerem que es podria anar més enllà. El síndic major, quan ha intervingut, doncs, ens ha dit que, d'acord amb aquest nou pla estratègic formulat per la sindicatura –sembla ser, no?–, precisament s'anirà més a l'arrel de tot això que ja és obligació d'acord amb la normativa.

El que se'ns presenta és una radiografia. En aquest cas, com també s'ha dit, no comporta una auditoria financera i de legalitat dels comptes individuals a les entitats que s'esmenten i tampoc no hi ha una fiscalització de la gestió, tot i que en un moment de l'informe es diu que es proposen algunes mesures de caràcter general. Per tant, tampoc, no?, no s'arriba fins al fons de tot. Entenem que el volum és ingent, que hi ha dificultats, però nosaltres emplacem, no?, a que per als pròxims informes s'intenti arribar més al fons.

També volem ressaltar que els comptes consolidats no inclouen totes les entitats que formen part de l'àmbit subjectiu –això es diu en determinats passatges de l'informe. I aquí, per exemple, no?, nosaltres volem posar la falca que no hi veiem que hi hagi cap rastre de les cambres de la propietat. Excepte error d'aquesta part, ens consta que les cambres de la propietat, per part de la sindicatura, només s'han fiscalitzat l'any 85, tot i ser corporacions de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que pegen del departament d'habitatge. Volem dir amb això que l'informe, doncs, no és tot allò extens que podria ser.

Aquesta vegada el compte general sí que hem observat que no té cap vot particular, que la posició dels síndics en aquest cas és unànime, a diferència d'altres anys

en què sí que existien vots particulars. Tot i això, nosaltres considerem que continua faltant, no?, aquesta anàlisi profunda a la que em referia, sobretot amb l'estat de compromisos de despesa adquirits amb càrrec a exercicis futurs, així com estudiar bé aquestes fórmules de col·laboració publicoprivades que, tal com també es diu a l'informe, s'utilitzen amb força recurrència. Vull dir que no és una anècdota, sinó que aquestes formes de col·laboració publicoprivades s'acostumen a utilitzar en la gestió i no hi ha una anàlisi concreta de la seva eficiència. Per tots aquests motius, la nostra posició serà la d'abstenció.

També com s'ha dit, la sindicatura conclou que, malgrat tots aquests peròs que he dit, això és una imatge fidel de la situació financera de la Generalitat, i també constata aquesta delicada situació financera de la Generalitat a 31 de desembre: el romanent de tresoreria i els fons propis són negatius; l'endeutament financer és molt elevat. Ara el síndic major ens ho deia, no?, 71.000 milions d'euros d'endeutament a llarg termini, el vuitanta-quatre per cent dels quals estan en mans de l'Estat espanyol. I, per tant, la situació, no?, en conclusió, no és gens bona. I, al nostre entendre, si alguna cosa es desprèn d'aquest informe és precisament la debil capacitat de maniobra de la Generalitat de Catalunya en termes d'ingressos i despeses, fruit d'aquest nefast model de finançament que tenim en l'actualitat, i que inclús el diputat del Partit Socialistes ens deia que cal un nou model de finançament.

Mirin, a aquestes alçades de la pel·lícula, aquí no cal un nou model de finançament; el que cal és començar d'una vegada per totes un verdader procés d'alliberament nacional i social que sigui verdader. Perquè el que no pot ser és que el Partit Socialista digui que cal un nou model de finançament autonòmic i, al mateix temps, ara mateix ens trobem emmarcats en un procés de recentralització de competències totalment aclaparador per part del Govern central. Vivim asfixiats, com deia, en un model que està configurat d'una manera que no ens permet avançar. Correspon al Govern de l'Estat espanyol fixar els objectius d'estabilitat pressupostària, també li correspon a ell fixar els objectius de deute públic, i també el compliment de la regla de despesa. Per tant, tot això, totes aquestes obligacions en mans del Govern de Madrid, fan difícil portar a terme polítiques públiques verdaderes i reals per part d'aquest país.

D'acord amb l'informe, no?, es diu que el 2019 es va incomplir inicialment l'objectiu d'estabilitat pressupostària i la regla de despesa i es va complir amb l'objectiu de deute públic, tot i que després el Govern d'Espanya, com que té a les seves mans precisament totes aquestes potestats, va suspendre l'aplicació d'aquestes regles i finalment es va acabar complint amb els objectius.

El compte per nosaltres és una bona capacitat, una bona manera d'apreciar de primera mà la poca capacitat de Catalunya per ser sobirana. Pel que fa als recursos tributaris, acabem gestionant la recaptació de tributs que són configurats per l'Estat. I tot això amanit amb aquests fons d'ajustament, no?, que el que fan és acompanyar una mera recaptació de tributs cedits: patrimoni, ITP, IAJD, successions, donacions, part de l'IRPF, part de l'IVA, etcètera.

Perquè es puguin fer verdaderes polítiques públiques, cal en aquest país que hi hagi verdadera autonomia tributària. I si no hi ha autonomia impositiva, no tenim absolutament res a fer. Però el que passa és que les vegades, no?, que tenim alguna esclatxeta per intentar exercir-la, ens trobem la piconadora del Tribunal Constitucional que s'encarrega d'aplanar-ho tot. Un exemple que surt, per exemple, reflectit a l'informe són els milions d'euros recaptats... –perdó–, els milers d'euros recaptats amb l'impost sobre el risc ambiental d'elements radioactius, declarat inconstitucional el 2019; l'impost d'emissió de gasos a l'atmosfera per la indústria, declarat inconstitucional el 2016. I de tant en tant, podem, no?, fer passar algun tipus d'impost, en aquest cas, l'impost d'habitatges buits, que recordem que també va ser oportunitat impugnat pel Govern central, però aquesta vegada no el van declarar inconstitucional.

I veiem que quan s'apliquen polítiques impositives, doncs, tenen la seva aplicabilitat pràctica i donen bons resultats, no? Per exemple, veiem que aquest 2019 –ens ho diu l'informe– s'ha reduït el que s'ha recaptat per aquest impost un vint-i-set per cent, precisament perquè l'impost està ajudant a servir les necessitats per a les quals va ser pensat, que era posar a lloguer tot d'immobles que eren buits. Fem un impost perquè els immobles no estiguin buits i cada vegada es baixa la recaptació de l'impost, precisament, perquè s'aconsegueix que els immobles es posin a l'àmbit del lloguer.

També fer esment a altres impostos, com l'impost de les estades en establiments turístics; també l'impost sobre begudes ensucrades, que va entrar en vigor el 2017. El que passa és que cada vegada, no?, precisament, en aquest procés de recentralització de competències en el que ens trobem, el marge d'autonomia per configurar impostos cada vegada és més petit.

I algunes coses més a destacar, que també ja s'han dit, allò relatiu a la Ciutat de la Justícia, no?, que s'ha de reconsiderar i s'ha de considerar com a arrendament financer; la falta d'anàlisi de l'antiguitat dels drets pendents de cobrament d'exercicis anteriors; el fet que no s'hagi registrat cap passiu per fer front al dèficit del sistema del transport públic, dèficit que ha de sufragar de forma solidària l'Estat, l'Ajuntament de Barcelona i l'àrea metropolitana; la memòria... La memòria és un document important, perquè ens explica moltes coses i la memòria no compleix tots aquells requisits legals que hauria de complir, i emplacem a que per als propers anys, doncs, la memòria sigui un document de pes i que expliqui bé tot el que ha de contenir la memòria.

I per últim, només fer esment, no?, a aquest apartat de transferències del capital del sector públic especial, on tenim que l'exercici del 2019, doncs, tenim del Ministeri de Foment 49 milions d'euros del pla estatal per fomentar el lloguer de rehabilitacions i renovacions urbanes. I posar de manifest el fet de que Catalunya tingui competència exclusiva en tema d'habitatge, però alhora tinguem plans estatals de «vivenda» que es configuren pel Ministeri de Foment de forma totalment unilateral i sense consensuar, en aquest cas, amb Catalunya, i que acaben portant-nos a polítiques totalment incoherents.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs; bona tarda a totes i tots. Agrair a la sindicatura l'informe, agrair als síndics i les síndiques la seva presència aquí. També la del conseller d'Economia, que pugui prendre nota de les recomanacions que es desprenen d'una no molt acurada gestió pressupostària a vegades, no?

Gràcies, deia, per l'informe a la sindicatura. Crec que l'informe és necessari i útil per a l'acció política, per a l'acció que hem de fer aquí al Parlament, no? El que debatem i votem avui, entenc que són tres coses: el compte general, l'informe que fa la sindicatura sobre el compte i les recomanacions que es fan a l'informe adreçades al Govern, el qual s'insta a que faci millores en la gestió dels comptes.

Nosaltres ens abstindrem pel que fa al compte i votarem l'informe. Hi ha el que hi ha, descriu la realitat. I votarem a favor de les recomanacions, perquè entenem que les recomanacions, el Govern les ha d'entomar per millorar aquells dèficits que s'han observat, no?

L'informe sobre el compte ens ha de permetre saber si el que s'aprova quan s'aprova un pressupost es realitza i si es realitza bé, d'acord amb els procediments i els marcs legals establerts. És cert també que avui som a l'octubre del 2022 i estem debatent sobre el compte del 2019. És un xic fora de temps, un xic atemporal estar veient ara els comptes del 2019. Hem millorat, de totes maneres, en relació amb al-

tres moments. Els terminis, d'alguna manera, s'han escurçat una miqueta, però encara ens cal una petita accelerada.

Crec que el millor seria que avui haguéssim pogut estar debatent el compte general del 2020, que ja està aprovat en principi, i ens permetria incidir més a prop de les possibles correccions que calgui esmerçar quan estiguem discutint el pressupost del 2023. Però bé, no és així. Crec que el síndic, en la seva intervenció, ja ha mostrat la voluntat aquesta de poder accelerar, d'alguna manera, la presentació dels informes, perquè és possible que entre el 19 i avui hagin millorat alguns dels procediments dels quals s'alerta en l'informe o que algunes dades tinguin un major significat a l'hora d'ajudar-nos no només a saber què va passar, sinó també a orientar el que volem per al 2023.

Fora bo, doncs, disposar dels comptes de l'any previ al pressupost o l'any en què estem debatent el pressupost de l'any següent, no? Caldria millorar, doncs, a futur aquest aspecte i possiblement caldrà esmerçar els recursos que necessiti la sindicatura per poder accelerar aquests treballs, més enllà de garantir les tasques pròpies del Departament d'Economia i Hisenda i la Intervenció General perquè dotin de tota la informació per elaborar l'informe.

A l'informe es constaten algunes qüestions que ja coneixíem, no? Tenim un alt nombre d'entitats que configuren el sector públic de la Generalitat, i això ja ho han situat altres diputats i diputades: això dificulta, sens dubte, la visió global dels comptes. Tot i que hem avançat en la consolidació dels comptes, s'ha evidenciat, i l'informe així ho diu, que encara no estan tots consolidats de totes les entitats, i, per tant, encara hi han duplicitats i, per tant, caldrà seguir-ho treballant. Hem avançat, però no hem avançat del tot, és allò..., necessitem encara millorar.

Però s'evidencia, per tant, també que encara tenim camp de millora en la racionalització, simplificació d'entitats que té el sector públic de la Generalitat. Cal veure quines realment donen més agilitat o flexibilitat a la gestió, no sigui que darrere d'aquest objectiu declarat a vegades per crear o obtenir entitats, ens acabem trobant amb majors distorsions, duplicitats o fins i tot opacitat en la gestió dels recursos públics. Tantes entitats –370 entitats en el sector públic de la Generalitat– no garanteixen, possiblement, en aquests moments i pel que estem veient dia a dia quan analitzem les diferents entitats, una millor gestió dels comptes públics. Per tant, crec que aquí sí que hauríem d'esmerçar una miqueta d'anàlisi de, realment, si n'hi han masses, què sobra, quines són realment eficients i quines no.

Hi ha també un buit analític pel que fa al tema de la cooperació publicoprivada. Això ho alertaven en un vot particular als anteriors informes. En aquest no surt, potser és que el síndic no hi és en aquests moments, el que feia aquell vot particular, però aquest buit analític pel que fa a la col·laboració publicoprivada es manté. Potser fora oportú també que s'analitzés d'alguna manera el cost d'oportunitat d'aquesta opció en determinats supòsits o àmbits. Cal saber si la col·laboració publicoprivada en determinats llocs és una via d'eficiència econòmica i social o és simplement una opció ideològica, però sense translació en termes de millora en la gestió econòmica o en el retorn social. Valdria la pena que poguéssim analitzar-ho. Potser en aquest sentit la proposta que ha explicat el síndic en la seva intervenció d'auditories de gestió d'algunes qüestions específiques pot ajudar a conèixer aquesta realitat i poder-la analitzar.

També de l'informe es desprèn, dels propis comptes, una realitat que ja coneixem, que hem debatut moltes vegades, que és la insuficiència financera dels comptes de la Generalitat. L'evidència de l'esgotament d'un model de finançament que ja hem denunciat com a caduc, però també, diguéssim, com a insuficient i que no es correspon amb les necessitats financeres ni amb els principis, fins i tot estatutaris, que s'havien plantejat en el seu moment i que, per tant, caldria..., urgiria ja la necessitat de disposar d'una proposta de nou model de finançament que poguéssim plantejar al Govern de l'Estat per a la seva negociació global i disposar d'un nou model de finan-

çament que donés resposta a aquest dèficit que tenim, aquesta insuficiència financera que s'ha anat repetint en els darrers temps.

Pel que fa al compte del 2019 en si, cal dir que a nosaltres ja no ens agradava el pressupost del 2019. Era un pressupost prorrogat del 2018, el qual era un pressupost prorrogat del 2017. Per tant, el pressupost del 2019 era l'esquema pressupostari basat en les orientacions de les polítiques d'austeritat que hi havia l'any 2017 i que no orientava els comptes ni a la recuperació social ni econòmica del país; no es plantejava reforçar el sector públic; no abordava els reptes estratègics, ni climàtics, ni digitals, ni de cap tipus. No ens agradava, per tant, el pressupost del 2019.

Per tant, si no ens agradava el pressupost del 2019, difícilment ens agradarà la seva execució. Però veiem que en la seva execució s'han situat alguns errors dels quals ja havíem alertat: la política de personal ha seguit incrementant la temporalitat, ha seguit incrementant l'eventualitat en el personal de l'Administració de la Generalitat –i aquí tenim un problema–, s'ha seguit mantenint la problemàtica del pagament dels proveïdors, els alts nivells de morositat de l'Administració –elements que incideixen també com una llosa pesada en el propi funcionament de l'economia–, alguns dels mecanismes també de la contractació pública o els elements de desplaçament de la despesa, amb tot el que això implica de dificultat de saber realment amb quin pressupost treballes quan vas desplaçant un any rere l'altre la despesa. Especialment, evidentment, pel que fa al Departament de Salut, no?, el tema de l'ICS, que aquí ja es constata aquests 2.600 milions que es desplacen del 18 al 19. Però, clar, que són 600 milions més que els que s'havien desplaçat del 17 al 18. Clar, quan veiem els que es desplacen del 19 al 20 o del 20 al 21, veiem que ja estem, diguéssim, en una pràctica massa continuada de desplaçament d'un volum important de despesa d'un exercici a l'altre, que, evidentment, això genera també una opacitat a l'hora de la gestió pressupostària de l'ICS, en aquest cas en concret.

Hi ha recomanacions que fa l'informe al Govern i creiem que el Govern ha de prendre nota d'aquests informes i abordar sense demora les qüestions que allà es plantegen: avançar en el tema de la consolidació, la comptabilització dels elements patrimonials, de l'immobilitzat material, de les obligacions pendents de cobrament, de l'adequació del pressupost de les entitats a les necessitats reals de finançament per evitar distorsions, etcètera. Vull dir, crec que les recomanacions, el Govern les ha d'entomar, i tal, no?

Acabo, doncs, agraint la feina feta pels síndics, l'informe presentat per la sindicatura i les recomanacions. I insisteixo que votarem a favor d'instar el Govern a complir aquestes recomanacions. Res més.

I moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Conseller, senyores i senyors diputats, síndic major, membres de la sindicatura... Primer de tot, agrair al síndic major, al senyor Salazar, la presentació davant d'aquest plenari de l'informe relatiu al compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici 2019.

Avui, senyor Salazar, vostè es presenta per primera vegada davant dels representants de la ciutadania de Catalunya en el Ple del Parlament. Per tant, vagi també, juntament amb l'agraïment per la seva presentació, la meva felicitació i la del meu grup parlamentari, del Grup Parlamentari de Ciutadans, pel seu nomenament com a nou síndic major en substitució de l'anterior, el senyor Amat, que es va produir fa gairebé set mesos, el 15 de març d'enguany.

Passo a valorar, tot seguit, políticament l'informe i el compte general. La primera valoració que vull fer és la millora dels temps. L'anterior informe sobre el compte

general de 2018 es va debatre i votar en l'últim Ple de desembre del 21. En aquesta ocasió hem guanyat gairebé dos mesos i mig. No és una gran millora, hem de seguir millorant, però s'ha de constatar aquesta petita millora.

Hem de dir també que no és del tot mèrit de la Sindicatura de Comptes renovada, la que vostè presideix, perquè, tot i que va ser vostè qui va presentar aquest informe en comissió a l'abril d'enguany, l'informe el va elaborar el senyor Amat com a síndic major al capdavant de la sindicatura del mandat esgotat.

El proper informe ja serà elaborat per la Sindicatura de Comptes renovada i rebrà, sens dubte, les mateixes lloances que rep avui per part dels grups que han executat el pressupost de 2020, en aquest cas, dels grups parlamentaris d'Esquerra i Junts, que de ben segur lloaran aquest informe.

L'informe, com és habitual, és un document tècnic, però la nostra obligació és valorar-lo políticament. És important que aquests informes estiguin a l'abast de la ciutadania, com és el cas. És molt important que els ciutadans, els qui suporten a les seves butxaques el cost, la despesa, el dèficit i el deute generat per l'Administració de la Generalitat, puguin tenir accés a una informació transparent de la gestió que el Govern fa dels recursos públics.

La nostra valoració, la del Grup Parlamentari de Ciutadans, respecte al compte general de la Generalitat de l'exercici 2018, no és gens positiva. I no ho és, no ho pot ser després d'haver tingut accés a aquest informe de la sindicatura. Però que quedi molt clar: les nostres crítiques s'adrecen sobretot al Govern. Seguim pensant que la Sindicatura de Comptes hauria de disposar de més i de millors recursos per aprofundir en la seva tasca fiscalitzadora. I seguim pensant que ha de millorar el control del diner públic i que la sindicatura ha de col·laborar tant com pugui, i sempre que calgui també, amb el Tribunal de Cuentas.

Aquest informe, com els que l'han precedit, és benivolent amb la forma d'executar els pressupostos per part del Govern de la Generalitat i de les entitats que en depenen. L'opinió de la sindicatura sobre el compte general del 2019, segons l'informe que avui debatem, és –ho ha dit el mateix síndic– que el compte general expressa en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera de la Generalitat de Catalunya a 31 de desembre de 2019, i també dels resultats dels fluxos d'efectiu i de la liquidació pressupostària corresponents a l'exercici anual finalitzat en aquella data, d'acord amb el marc normatiu d'informació financera aplicable i, en particular, amb els principis i criteris comptables que aquest marc conté. Per tant, la sindicatura, en certa forma, ens ve a dir que, des del punt de vista tècnic, el compte general està prou bé.

Crec que no és cap sorpresa dir que Ciutadans pensa que l'Administració de la Generalitat de Catalunya està sobredimensionada. Ni tampoc pot ser una sorpresa que creiem que hi ha una mena de malbaratament sistèmic de fons públics per part del Govern de la Generalitat. I això que sovint es veu a la premsa o fins i tot en les diligències judicials, als tribunals o en l'acció jurisdiccional, fins i tot del Tribunal de Cuentas, no ho trobem mai en els informes de la Sindicatura de Comptes.

Mai hem combregat amb la roda de molí del dèficit de finançament de la Generalitat de Catalunya. El suposat dèficit fiscal, el suposat greuge que defensen els grups separatistes i que fins i tot arriben a fer seu els grups que conformen actualment el Govern d'Espanya, no respon ni a la realitat ni a la veritat. Catalunya no està pitjor finançada que altres comunitats autònomes. No compartim el victimisme imposat dels qui parlen d'infrafinançament i alhora malbaraten el diner públic de forma opaca i contrària a l'ordenament democràtic. Els qui han creat i volen mantenir una administració pública sobredimensionada en molts aspectes, alhora que han retallat en despeses socials i serveis essencials, plantegen la seva queixa com una estratègia de distracció.

L'informe de la sindicatura constata la delicada situació financera de la Generalitat pel que fa a les necessitats de finançament. Ho ha dit el mateix síndic. L'endeuta-

ment financer és elevat i existeixen compromisos de despesa adquirits amb càrrec a exercicis futurs. És a dir, no tenen diners, però ens han hipotecat a tots. Però això és una constant per part del Govern de la Generalitat de Catalunya: sobredimensionament estructural i malbaratament de diner públic en qüestions diverses que van més enllà de les competències politicoadministratives de la pròpia Generalitat.

Això tampoc surt mai als informes de la Sindicatura de Comptes. No surt mai, per exemple, que el Govern malbarata diners en una pseudopolítica exterior que no té més finalitat que difamar l'estat del que forma part el mateix Govern de la Generalitat. Tampoc surt que el Govern subvenciona entitats de diversa índole, com ara Plataforma per la Llengua o l'entitat valenciana a la que se li ha comprat una seu milionària al bell mig de València, i que això ho fa sense la preceptiva concurrència.

Sí que constata, l'informe, que les necessitats de finançament de l'exercici del 2019 van ser de 1.457 milions d'euros i suposen un dèficit del 0,62 per cent del producte interior brut de Catalunya, molt per sobre de l'objectiu fixat en el 0,1 per cent del PIB, i que, una vegada més, la Generalitat de Catalunya va incomplir l'objectiu de la regla de despesa, registrant un increment del nivell de despesa respecte a l'exercici 2018 del 6,3 per cent, en lloc del 2,7, que era l'objectiu fixat.

La realitat és que el Govern de la Generalitat fa molts anys que viu o que vol viure per sobre de les possibilitats reals, que no compleix ni els objectius de dèficit ni els increments de despesa. Les finances de la Generalitat de Catalunya estarien en fallida si no fos pel FLA. Això sí que és una realitat. I sembla que segueix entestat en la seva espiral de malbaratament de diner públic, mantenint alhora la fallàcia del greuge del finançament, amb la seguretat de que l'Estat serà solidari, com sempre ho ha estat, i farà el rescat que calgui quan l'Administració autonòmica, tot i la seva deslleialtat, ho necessiti.

La Sindicatura de Comptes hauria de fer quelcom més per impedir que aquesta estratègia del separatisme esdevingui crònica. Això, en detriment del conjunt dels ciutadans que paguen els seus impostos i que volen que els recursos públics no es malbaratin, i s'inverteixin i es gastin en la prestació dels serveis essencials que conformen l'estat del benestar.

Avui vostè, síndic, compareix per primera vegada davant del Ple del Parlament i, aprofitant l'avinentsa, i per tal de que els ciutadans de Catalunya ho puguin conèixer i, sobretot, ho puguin valorar, vull introduir unes notes relatives al seu nomenament i al procés de renovació dels membres de la Sindicatura. Quan vostè va ser designat síndic major, la totalitat dels membres de la Sindicatura tenien esgotat el seu mandat. El seu nomenament –vull recordar-ho– és fruit d'un acord previ entre el PSC, Esquerra i Junts. És fruit del que alguns anomenen «consens de país». Un «consens» –i ho vull posar entre cometes– que venia de lluny. De fet, aquesta voluntat de controlar els organismes de control per part d'aquests tres grups parlamentaris és una realitat que va quedar palesa durant la dotzena legislatura, quan el Grup Parlamentari de Ciutadans era el primer grup de la cambra, i per segona legislatura consecutiva, el primer grup de l'oposició.

Quan Ciutadans va guanyar les eleccions el 21 de desembre del 2019, no hi havia cap membre de la Sindicatura de Comptes que no tingués el mandat esgotat. Vostè mateix, síndic, havia esgotat el seu mandat el 3 de setembre de 2019. Calia renovar-ne els membres, però no es va fer. Només quan Ciutadans, circumstancialment, ha deixat de ser el primer grup de l'oposició, el Partit dels Socialistes s'ha posat d'acord amb Esquerra i Junts per repartir-se els membres de la Sindicatura. Queda dit, doncs, que vostè és membre de la Sindicatura de Comptes i síndic major per voluntat, i potser per interès, dels tres grups que han construït el «consens» –un altre cop entre cometes– quan els ha convingut políticament, per tal de seguir-ho tenint tot controlat.

No vegi, síndic, en les meves paraules cap mena de retret personal, però cal fer veure als ciutadans el capteniment dels principals grups parlamentaris d'aquest hemicycle envers els òrgans de fiscalització. Uns òrgans que han de ser transparents i

s'han de renovar quan toca, no quan els interessi als qui maneguen l'Administració de la Generalitat, les empreses públiques i les administracions locals; quan toca. I els grups que ara s'ho han manegat van fugir de fer-ho quan Ciutadans era el primer grup de l'oposició, i fins i tot de l'hemicicle.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, diputat. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, vicepresidenta. Dar la bienvenida también y las gracias a los miembros de la Sindicatura que hoy nos acompañan, y especialmente al *síndic major*, señor Salazar, por la exposición que nos ha hecho hoy aquí de esta Cuenta general del 2019.

Muchas cosas de las que tenía previstas decirle se las han recordado ya algunos de los compañeros de la oposición. Yo creo que no se trata de elogiar o no el informe que haya podido hacer la Sindicatura de Cuentas, al final es un trabajo que ustedes tienen encomendado y, por tanto, lo hacen en base a los datos que tienen. Aquí de lo que se trata es de entrar a analizar, pues, la situación financiera del 2019 a cargo del Govern de la Generalitat, no tanto el informe, que entiendo que lo han hecho, pues, siguiendo los parámetros. Por tanto, como decía, agradecerles ese trabajo. Dentro de poco creo que veremos también el informe del 2019 en este Pleno, y mucho me temo que cosas de las que se han detectado aquí, y recomendaciones que se hacen en este informe, se van a volver a repetir en el del 2020.

Y también me gustaría –y me sumo a peticiones que han hecho otros portavoces de otros grupos– poder agilizar el tema de cuándo estamos viendo los informes, porque ahora estamos hablando del 2019, o cuando estamos en plena tramitación de los presupuestos del 2023 y, por tanto, pues se nos hace difícil poder aplicar estas recomendaciones y que realmente sean útiles. Eso si tenemos unos presupuestos, porque la verdad es que está la cosa complicada, le escuchaba hoy, señor Giró, por cierto, que no le ha dado..., no les he saludado desde aquí, le escuchaba hoy que decía que a lo mejor el lunes tenía que hacer la caja de cartón. Veremos a ver cómo queda la cosa.

Bien, en definitiva, hablábamos de 2019, que fue otro año sin presupuestos. Estamos debatiendo, como decimos, este informe, de un ejercicio en el que el Govern no hizo lo mínimo que se espera de todo *govern*, que es presentar un proyecto de presupuestos, sentarse a negociar esos presupuestos con el resto de grupos parlamentarios y buscar los acuerdos necesarios para aprobarlo. Yo creo que esto era mucho pedir al Gobierno. Recordemos que era el Gobierno de Torra, con el señor Aragonès de vicepresidente, y yo creo que, en aquel momento, pues optaron por hacer lo que mejor se les daba, que es huir del debate presupuestario en este caso, y lo que hicieron fue limitarse a aprobar un proyecto de presupuesto, digámosle *fake*, por decirlo de alguna manera, porque nunca se llegó a tramitar, nunca se llegó a aprobar.

Nos dijeron que esas cuentas, esas cuentas *fake* del 2019, dejaban atrás la durísima etapa de los recortes, y ustedes los presentaron como unos presupuestos que recuperaban el gasto a niveles precrisis y que mejoraban las condiciones de vida de los trabajadores, pero la verdad es que eso no era cierto. Ustedes sabían que nada de eso era cierto, y que de presentarlos no iban a poder aprobarlos, precisamente por la falta de apoyos. Por tanto, insisto, en lugar de buscar esos acuerdos, ustedes aportaron, el gobierno de aquel momento, insisto, donde el vicepresidente y el consejero de Economía era el propio actual presidente del Govern, pues optaron por el camino fácil y sometieron a los catalanes a un año más de prórroga presupuestaria. Un camino fácil para el Govern de la Generalitat porque renunciaban a aprobar la ley más importante probablemente de toda la legislatura, pero un camino difícil y complicado para los

servicios públicos y para el conjunto de los catalanes, que veían cómo un año más se volvía a limitar la inversión de la Generalitat y se resentían sus políticas públicas.

Bien, como detalla el informe de la Sindicatura de Cuentas que hoy debatimos, el Gobierno catalán confió toda la suerte de la prórroga presupuestaria a un incremento de los ingresos tributarios y al incumplimiento de los objetivos de déficit y de deuda. Y gracias a estos dos elementos, pudieron mantenerse los servicios de la Generalitat. Bien, hablemos de mala gestión presupuestaria. El informe de esta cuenta general constata algo que nuestro grupo ha venido ya denunciando en reiteradas ocasiones, que es la pésima gestión, insisto, del que hoy es presidente de la Generalitat, que en su día era consejero de Economía y vicepresidente y que condujo a la Generalitat en 2019 a una situación financiera delicada. No solamente lo decimos nosotros y lo hemos denunciado en muchas ocasiones, sino que la propia Sindicatura de Cuentas también lo refleja así en su informe.

La sindicatura ha constatado necesidades de financiación, remanentes de tesorería negativos, un elevado endeudamiento financiero y elevados compromisos de gastos adquiridos con cargo a ejercicios futuros. Se pone negro sobre blanco, pues, sobre esta mala gestión que se ha hecho de las cuentas públicas, pero lo peor es saber que no se ha hecho nada para corregir esta situación, todo lo contrario. En los ejercicios posteriores se ha insistido, por los mismos, en la misma mala gestión que detecta en este informe la Sindicatura de Cuentas.

Bien, la falta de un presupuesto aprobado impidió hacer una correcta valoración de los ingresos y, lo que es peor o más importante, de los gastos. Las cuentas prorrogadas para el 19 preveían un total de ingresos y gastos de 33.985 millones de euros, con un déficit no financiero previsto de 1.183, pero la realidad fue otra bien distinta. Lo cierto es que la Generalitat cerró el año 2019 con un déficit presupuestario total de 1.137 millones de euros y un déficit no financiero de 1.150 millones de euros. No solo fue negativo el resultado presupuestario, también el remanente acabó siendo negativo, y a 31 de diciembre el remanente lo era, era negativo por 4.000 millones de euros, casi el doble que en el ejercicio anterior, casi el doble que en el 2018.

En relación con los gastos, es importante también detenerse en un informe en que la propia sindicatura también pone atención y no es otra cosa que el gasto desplazado, es decir, el gasto reconocido en el ejercicio de 2019 pero que se había efectuado en el ejercicio 2018. Otra vez las previsiones aquí se quedaron cortas y el gasto se superó en 629 millones más de lo previsto.

Hablemos también de incumplimiento objetivo de déficit, endeudamiento y la regla de gasto. Bien, todos estos datos que venimos comentando, datos negativos, son el preludio de más incumplimientos por parte del Govern en materia presupuestaria. La Generalitat, en el 19, volvió a incumplir el objetivo de déficit fijado para el conjunto de comunidades autónomas y se incumplió también la llamada «regla de gasto». Bien, hay quién presenta el objetivo de déficit, el límite de endeudamiento y la regla de gasto como instrumentos para controlar las finanzas públicas de las administraciones territoriales, por lo que aboga por su supresión, pero a quienes piensan así yo creo que es importante decirles que, gracias a estos límites impuestos para cumplir con los compromisos adquiridos en el marco de la Unión Europea, España ha superado la peor de las crisis de las últimas décadas, manteniendo y preservando los servicios públicos y las pensiones. Y creo que no todos los países europeos están en disposición de decir lo mismo.

Bien, el objetivo de déficit fijado en 2019 para las comunidades autónomas fue del 0,1 por ciento del PIB regional, y aquí, en Cataluña, lo tuvimos fijado en el 0,62, llegamos a un 0,62, con lo cual, medio punto más por encima de lo permitido. Como ya se ha avanzado, decía, en 2019, pues ustedes..., también se incumplió el objetivo de la regla de gasto, 3,6 puntos por encima también de lo permitido.

No menos preocupante es el elevado endeudamiento de la Generalitat, también se lo han recordado ya otros grupos. Según datos del Banco de España, a 31 de diciem-

bre de 2019 Catalunya presentava una deuda, según el protocolo de déficit excesivo, de 79.054 millones de euros, que representa un 33,4 por ciento del PIB catalán. Por tanto, otro año más Catalunya liderando este *ranking*. Y las operaciones de endeudamiento a largo plazo se incrementaron también en ese año en 8.067 millones de euros.

Lo que constatamos es que la deuda pública en Catalunya no ha parado de crecer. En el segundo trimestre del 2019, la deuda asciende ya a 84.400 millones de euros. En tan solo tres años, en el periodo que va del 19 al 22, la deuda se ha incrementado en más de 5.000 millones de euros. En términos per cápita, pues, en tan solo tres años –en este periodo que le digo, *conseller*–, la deuda de cada catalán se ha incrementado en 724 euros, llegando a ser actualmente de 11.264 euros.

Hemos de tener también en cuenta la ayuda financiera del Estado a la Generalitat. En relación con este endeudamiento es importante señalar algo que contiene este informe de la sindicatura, que es precisamente esa ayuda del Estado. En pleno proceso separatista el Govern de la Generalitat no ha parado de pedir auxilio financiero al Gobierno de España. En 2018, que es el año siguiente al referéndum ilegal del 17, Catalunya solicitó un préstamo a cargo del FLA de 9.300 millones de euros, y en 2019 se dispuso de 5,6 millones de euros adicionales de ese préstamo formalizado en el año anterior.

Ahí no queda la cosa. La Generalitat también se adhirió al fondo de financiación de las comunidades autónomas en el compartimento de facilidad financiera y se formalizó también un crédito ICO, un préstamo global, de hasta 8.000 millones de euros, de los que se han dispuesto 7.900. Bien, hasta la fecha del informe de fiscalización de la sindicatura, la deuda pendiente de la Generalitat por las operaciones organizadas desde el 2012 mediante estos mecanismos extraordinarios de financiación ofrecidos por el Gobierno de España era de más de 59.000 millones de euros, de los cuales 48.000 corresponden al FLA, 7.000 al Fondo de Facilidad Financiera, 3.000 millones al fondo de financiación para el pago a proveedores y 297 –prácticamente 98– millones de euros al fondo social. Lo digo porque luego vienen ustedes aquí a quejarse y a decir que quieren secesionarse, etcétera. Bien, pues veamos los datos porque creo que son bastante significativos, en este sentido.

Se me está acabando el tiempo, tenía más datos para decir. Me gustaría haber hablado también, pues, de la plantilla, porque es un gobierno que tiene muchísimos altos cargos y durante el 2019, a pesar de esa situación financiera delicada, también se incrementaron. Pero bueno, yo creo que es un informe exhaustivo por parte de la de la sindicatura y ya digo, en breve veremos también el 2020 y me parece a mí que tampoco va a augurar buenos resultados.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputades, diputats... Síndic major, síndics, molt benvinguts, moltes gràcies per la seva explicació. Com sempre que valorem un informe de la Sindicatura de Comptes, en aquest cas del compte general de la Generalitat per al 2019, destaquem dues vessants: la tècnica i la política. La tècnica, una vegada més, ens diu que els comptes reflecteixen d'alguna manera la imatge fidel de la realitat. La política, desgraciadament, una vegada més ens diu que Catalunya té un problema d'infrafinançament, que no és nou, però que si seguim així durarà durant molts anys. Per tant, síndic, vagi fent un *copypaste* perquè a cada informe ho haurà d'anar posant. Després els unionistes diuen que això es culpa nostra, però ara explicarem que no és ben bé així.

Des del punt de vista tècnic, hem de recordar que els comptes del 2019 van començar prorrogats el 2017, això ja s'ha dit, com alguna altra cosa, com per exemple

que per segon any consecutiu es va presentar un estat de liquidació del pressupost consolidat d'ingressos i despeses relatiu al conjunt d'entitats participades majoritàriament per la Generalitat. També destacar que, com s'ha fet, s'han presentat per primera vegada un balanç i compte de resultat econòmic patrimonial consolidat per al sector públic.

Bé, les conclusions de l'informe deixen clar que el compte general, com he dit, expressa, en tots els aspectes significatius, la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera de la Generalitat de Catalunya, a 31 de desembre del 2019, i també els resultats de fluxos d'efectiu i de la liquidació pressupostària corresponent a l'exercici anual finalitzat en aquesta data.

Tot i així, hi han aquestes divuit observacions a tenir en compte que estem convençuts que el Govern gestionarà degudament, ja que són observacions menors i que, en general, tenen a veure més amb la consolidació de les diferents entitats que formen part de l'àmbit de la Generalitat.

El 2019, a diferència del 18, no es va complir la regla de despesa, també s'ha dit, amb un 6,3 per cent d'increment de despesa respecte a l'exercici anterior, quan la taxa de referència s'havia fixat en el 2,7 per cent, i tampoc es va complir l'estabilitat pressupostària, amb un dèficit del 0,62 per cent en lloc del 0,1 per cent. Aquest diferencial, aquest 0,52 per cent, representen 1.200 milions d'euros, que no són re –no són re– comparat amb els 20.196 milions d'euros que ens va explicar no fa gaires setmanes el conseller Giró del dèficit fiscal per al 2019; 1.200 contra 20.196.

Per què incomplim aquests objectius? Doncs perquè, com hem dit, tenim un infrafinançament que ve de lluny, que és tan sever que no ens permet donar un mínim de garanties per assegurar el benestar dels nostres ciutadans.

L'any 2019, de forma molt resumida, l'Estat ens va manllevar, i dic «manllevar» per no dir «robar», perquè hi ha alguns que aquesta paraula no els agrada..., ens va manllevar aquests 20.196 milions d'impostos als catalans. Tot i així, ens va deixar endeutar en 235 milions, eh? I al final vam haver d'endeutar-nos amb 1.457 milions per donar uns serveis que van ser clarament insuficients per a la nostra població. Perquè em sembla que tots som conscients que no estem donant aquells serveis que necessita la nostra societat.

Els sembla just als il·lustres diputats dels socialistes i dels comuns aquesta situació? I els hi sembla just que això..., no tinguem una data de punt final? Perquè això..., portem quaranta anys així, eh? Què hem de fer, deixar-ho per a la propera generació? Això ja ho explicava en Trias Fargas fa una generació. Ara què farem? Que vingui un Canadell dos d'aquí una generació i ho torni a explicar? Fins quan volen trencar això? Perquè portem ben bé una generació.

Però, clar, no ens enganyem, tot això no són només xifres, perquè darrere hi ha el patiment i la manca de benestar de molts ciutadans. I això perquè no hi ha recursos, però no no hi ha recursos perquè no els generem, sinó perquè se'n van i no tornen. És tan senzill com això. Però els generem, eh?, que quedi clar que els generem.

Continuo. Sí que es va complir l'objectiu del dèficit públic, fixat, com s'ha dit, en un 33,4 per cent del PIB. Recordem que l'Estat ha superat ja el cent vint per cent; el 2019 tenia un cent per cent. Vull insistir aquí també que és molt injust que Catalunya pateixi un deute públic acumulat del trenta-tres per cent, el 2019, quan cada any tenim un dèficit del vuit per cent. Per tant, escolti'm, quatre anys de dèficit fiscal, i en portem quaranta. Fixin-se si n'és d'important aquest dèficit fiscal, senyora Lorena Roldán. Perdó, aquest deute públic, que és simplement quatre anys de dèficit fiscal.

El dia, de fet, que culminem la independència, que a dia d'avui queda lluny, sembla que queda lluny, perquè en lloc d'anar endavant anem endarrere. O em negaran vostès que cada cop perdem més competències, ens segueixen reprimint –avui una mostra més–, ens ataquen el nervi de la nació, la llengua catalana, i cada cop més depenem de Madrid, sigui de forma directa o de forma indirecta. Per tant, com deia, el dia que Catalunya esdevingui un estat independent no podrem assumir la part

proporcional del deute públic per pes econòmic, ni tan sols per pes de població. Només la part proporcional d'aquell deute que s'hagi generat i que hagi repercutit de forma efectiva a Catalunya. I a això caldrà restar-li el deute històric. I per això en el seu moment vam crear la Comissió del Deute Històric, que, per cert, ja hem tingut quatre sessions, vuit compareixences, i la veritat és que els diputats que som allà cada cop se'ns van posant els pèls més de punta. I ara ja parlem de centenars de milers de milions d'euros –centenars de milers de milions d'euros. Ja els hi explicarem el dia que tanquem la comissió.

Continuo. El romanent de tresoreria continua sent negatiu i s'ha incrementat significativament: ha passat de 871 milions el 2018 a 2.352 el 2019. I finalment, si parlem del període mitjà de pagament a proveïdors, doncs també va empitjorar el 2019, passant de 34,93 a 39,5. Avui en dia estem millor, però aquestes eren les dades en aquell moment.

Mirin, aquesta setmana a la Comissió del Deute Històric, com els hi deia, han comparegut el professor Albert Carreras, d'Economistes per al Benestar, i el professor Lluís Torrens, de l'Autònoma. Quines conclusions ens han dit els dos, eh, per separat, els dos? Doncs ens han vingut a dir que el FLA no l'haurem d'assumir els catalans, perquè l'hem hagut de demanar per un clar infrafinançament en els darrers anys. I això València ja ho ha denunciat, i, per cert, la ministra ja ha dit que n'hem de parlar. Per tant, si València ho ha fet, Catalunya també ho haurà de fer.

Recordem que el deute públic, com s'ha dit avui, estava als 77.000 milions d'euros, ara estem a 83.000 milions, i el FLA representa entre el vuitanta-quatre..., ara sembla que ja és el noranta per cent. Per tant, el que ens deien aquests dos economistes que van venir aquesta setmana és que aquest FLA l'haurem de repudiar. No l'haurem de pagar nosaltres. Per tant, escolti'm, una Catalunya independent, si fem cas a aquests economistes, que són de reconegut prestigi, naixerà amb un deute públic pràcticament zero –pràcticament zero.

Ens hem hagut d'endeutar perquè, tot i que som la quarta comunitat autònoma, això ens ho deia el senyor Carreras, de l'Estat en aportació de PIB, som la dotzena en índex de progrés social. I deia: «Per què som la dotzena? Doncs perquè curiosament som la dotzena a l'hora de rebre finançament en recursos socials.» És així de senzill. Això, en xifres, segons va dir el senyor Carreras, són més d'11.000 milions d'euros anuals només en dèficit fiscal social –11.000 milions. I ens deia que el dèficit fiscal acumulat a dia d'avui seria de l'ordre –actualitzat– de 450.000 milions d'euros.

Aquest és el país que volen, il·lustres diputats del PSC i dels comuns? Un país que genera riquesa per viure com el País Basc i Navarra i, en canvi, té un índex de progrés social dels últims de la cua? És aquest el que volen? Per cert, el senyor Lluís Torrens, que deuen conèixer alguns de vostès, ens va explicar que ell va viure des de dins la darrera modificació del model de finançament i ell estava convençut de que aquest model aportaria més de 3.000 milions d'euros anuals a la caixa, i va dir que zero «patatero». Els darrers anys, des d'aquell model, aquell nou model, han sigut exactament igual que els anteriors: dèficit fiscal entre el 8 i el 8,5 per cent.

Per tant, escolti'm, governi qui governi a Madrid, és una qüestió d'estat, és una qüestió d'estat històrica, manllevar a Catalunya per mantenir l'oligarquia castellana. Això ha passat des de fa molts segles i segueix passant avui.

Continuo. Les xifres de la despesa al 2019 van ser de 39.000 milions d'euros i el dèficit fiscal 20.100, 20.200 quasi. Escolti'm, més del cinquanta per cent del pressupost. Per què no ho expliquen això, senyors del PSC, quan van per l'àrea metropolitana a buscar vots? Per què no els hi expliquen que el dèficit fiscal és equivalent al cinquanta, més del cinquanta per cent de tot el pressupost de la Generalitat? I diguin-los que el president Sánchez els hi arreglarà, igual que els ho havia d'arreglar el senyor González, el president González, o el president Zapatero o el president Montilla. Escoltin, tinguin valentia i expliquin-ho. El senyor Torrens també ens va dir que, si hi hagués hagut voluntat política, això es podia haver solucionat.

Però, escolti'm, de moment, qui creu que amb un govern que cada cop depèn més del PSOE ens en sortirem? Tots sabem que l'Estat no farà mai cap millora en finançament. Només la independència millorarà, i molt, el finançament de la Generalitat de Catalunya i, en concret, de l'ordre d'11.400 milions només en temes socials. Això sí, seria un veritable escut social i no els 300 milions anunciats, que seran clarament insuficients. No podem seguir amb un govern a Catalunya que no té un full de ruta per culminar la independència i un govern a Madrid que ens espolia i se'n riu de nosaltres.

Senyors, síndic major i síndics, moltes gràcies per la seva feina. I bona tarda.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Ara, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Lluís Salvadó Tenesa.

J. Lluís Salvadó Tenesa

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades, síndic major, resta de membres de la Sindicatura, bona tarda a tothom. Bé, com s'ha dit ja de forma reiterada i com és habitual en els debats d'aprovació dels comptes generals, solem discutir en esta cambra o parlar de coses que venen molt, molt de lluny. No m'afegiré a alguns dels comentaris sobre la necessitat d'escurçar terminis. Jo simplement els tranquil·litaria en el sentit de dir, els senyors que en formen part i les senyores que formen part de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya i el Departament de la Generalitat de Catalunya en ple, el Departament d'Economia en ple, de ben segur que ja fa temps que quan van rebre les millores, les correccions que apunten els informes de la Sindicatura de Comptes ja s'hi van posar a treballar sense esperar que portéssim a terme este debat.

Dit això, avui se posa a consideració d'este ple també, com ja s'ha dit, el dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes del passat 19 de maig. Un dictamen que mos insta a fer tres coses. En primer lloc, aprovar el compte general del 2019. En segon lloc, aprovar l'Informe 27/2021 de la Sindicatura de Comptes. I, en tercer lloc, se'ns insta a que el Ple del Parlament demane al Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes. Tres elements, tres aspectes absolutament lògics, sensats i que, sense cap mena de dubte, des del meu grup parlamentari hi donarem suport.

Hi donem suport sobretot perquè, en definitiva, el que estem fent és fer confiança a dos dels principals o als dos ens de control i de fiscalització econòmica de l'Administració i del Govern de la Generalitat, la Intervenció General i la Sindicatura de Comptes. En definitiva, fem confiança amb els..., avui votant a favor la seua feina; una feina que, per altra banda, és molt constructiva i positiva des de fa dècades.

Cal recordar, com ja s'ha dit, que el 2019 és el fruit de dos pròrrogues, i això, evidentment, condiciona alguns dels elements de la seua gestió. I però, tot i així, com s'ha llegit per part del síndic major i posteriorment, s'ha anat recuperant la valoració global. La valoració global que porta a terme la Sindicatura de Comptes és la que ja mos té acostumats des de la majoria d'informes que hem tingut l'oportunitat de llegir i de seguir en esta cambra. Diu..., l'opinió de la Sindicatura és que «accepta les possibles efectes de les limitacions descrites en les observacions, el compte general, considerat un conjunt, expressa en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera de la Generalitat de Catalunya a 31 de desembre del 2019.»

Per tant, una valoració global positiva, que òbviament està condicionada per les observacions; observacions que majoritàriament tenen elements de caràcter tècnic, aspectes a millorar en els procediments i en la tècnica comptable. Observacions que tampoc no es tracta d'avaluar un informe de la Sindicatura de Comptes en funció del nombre d'observacions, però val la pena recordar que el 2014 eren vint-i-vuit i han anat baixant paulatinament any rere any. I, en estos moments, d'aquelles vint-i-vuit observacions estem en divuit, la qual cosa significa que s'està, per part de l'elaboració dels comptes, en una millora contínua d'anar resolent i d'anar millorant aspectes any rere any.

Al marge d'aquesta valoració global satisfactòria, la Sindicatura focalitza en dos aspectes. En primer lloc, posa en valor la feina que s'ha portat a terme per part de la Intervenció General. En este procés de consolidació dels comptes, s'han anat portant ja..., el 2018 ja s'havien fet passos endavant i el 2019 continuen fent-se passos importants en este procés de consolidació dels comptes.

La segona qüestió, una segona qüestió més política i que s'ha debatut per part pràcticament de tothom que ha intervingut anteriorment, que diu textualment: «La Generalitat té una situació financera delicada a 31 de desembre del 2019.» No la té a 31 de desembre del 2019, la té des del 2010. Des del 2010, moment en què la situació de crisi econòmica comença a disparar el deute no només de la Generalitat de Catalunya, sinó del conjunt de les administracions del nostre entorn polític. Abans deia que les observacions són molt tècniques. Aquesta, òbviament, no és una reflexió tècnica, és una reflexió de calat polític i que, de ben segur, l'anem compartint en debats en este plenari de forma bastant reiterada.

És cert que el 2019 hi ha una lleugera recaiguda dels indicadors respecte al 2016, que s'havia començat a millorar de forma sistemàtica la situació del Govern de la Generalitat de Catalunya en termes econòmics, i el 2019 empitjorem una mica el dèficit, baixem o pugem del 0,43 al 0,62; 0,62, el que no ha dit ningú és que això és conseqüència de 500 milions d'euros que estaven previstos d'ingressar el 2019, que no acaben arribant, que són aquells famosos més de la liquidació de l'IVA del 2017, com a conseqüència dels canvis de criteri de liquidació de l'IVA per part del ministre Montoro. I això no només nos va afectar Catalunya.

Va hi haver un creixement del dèficit al conjunt de dos dècimes del conjunt de les comunitats autònomes i, de fet, la liquidació del 2019 a Catalunya té un dèficit al nivell de la resta de comunitats autònomes. El 2019 estem a la mitjana de la resta de comunitats autònomes. I una dada que potser tampoc a ningú li ha interessat posar damunt de la taula, el conjunt de les administracions públiques espanyoles, 2019, dèficit: 2,82 per cent; 2,82 per cent el 2019. Objectiu: un 1,3 per cent.

Per tant, el que passa a Catalunya és exactament el mateix que el que passa a la resta de comunitats autònomes, i és el mateix que passa al conjunt de les administracions públiques. Per tant, moltes de les qüestions que hem sentit valdria la pena matisar-les.

El País Valencià tanca amb un dos per cent. Aquí amb un 0,61 per cent. L'incompliment, que és... Evidentment, també hi ha un incompliment de l'objectiu de deute, tot i que el 2019 continuem baixant el pes relatiu del deute sobre el PIB, i ens situem per baix del trenta-quatre per cent, que és el resultat que s'havia obtingut el 2018. Per tant, amb el deute, anem continuant amb la tendència de millora. No es compleixen els objectius del 2019, com sí que s'havien complert el 2017, i com sí que s'havien complert el 2018.

Poso el focus en dos dels problemes que destaca l'informe, i que no són nous. Són recurrents a tots els informes que la Sindicatura de Comptes ve fent des de fa dècades. El primer, la despesa desplaçada és un recurrent des de fa dos dècades. Els informes de la sindicatura, una despesa desplaçada que arriba a 2.600 milions d'euros, sobre els 2.000 que havien hi hagut el 2018. Una despesa desplaçada que ja estava al nivell dels 2.500 milions d'euros al principi del 2013, si no ho recordo malament, i que és conseqüència, i és important que en siguem molt conscients, és conseqüència de l'infrafinançament dels traspassos que, en el seu moment, es porten a terme del sistema sanitari.

Ho dic perquè és un tema que és d'actualitat, i si en algun moment ens plantejem traspassos de noves competències, com de l'estil de Rodalies, és absolutament fonamental no tornar a fer els mateixos errors que van passar en el seu moment, i que arrosseguem encara en estos moments, com a conseqüència de l'infrafinançament dels traspassos en l'àmbit de la salut.

La segona qüestió, i encara més rellevant, aquests 80.000 milions d'euros de deute. S'ha comentat també anteriorment, 80.000 milions d'euros de deute, bàsicament

i fonamentalment, en el FLA. S'explicava ahir la comissió que vam tenir del deute històric, vam tenir l'oportunitat d'escoltar el senyor Lluís Torrens com parlava i com recordava els companys del País Valencià amb els seus informes demanant la condonació d'una part substancial del deute del FLA.

Una conseqüència, un deute que té, de ben segur, com a causa de la situació de crisi econòmica del 2010, però que també té com a causa l'infrafinançament del Govern de la Generalitat de Catalunya. Ahir ens explicaven que s'estipulava en uns 3.500 milions d'euros el trencament dels criteris d'ordinalitat sobre el sistema de finançament.

Acabo. Totes estes consideracions acaben dibuixant un panorama de la situació econòmica del Govern de la Generalitat de Catalunya que, de ben segur, reflectix un treball constant de millora. El conseller Giró deia fa unes setmanes que la confiança de gestió econòmica i financera que s'està fent des del Govern de Catalunya, en estos moments, mos permet començar ja a plantejar sortir als mercats internacionals. Això significa que les agències de *rating* van millorant les seues classificacions i, en definitiva, és la millor i més objectiva mesura per al que s'està fent, que evidencia que s'està fent una molt bona feina.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació del dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes corresponent al compte general de la Generalitat de Catalunya de l'any 2019. (*Ignacio Martín Blanco demana per parlar.*) Sí, diputat, digui'm.

Ignacio Martín Blanco

Votació separada dels tres punts de l'informe.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies. Gràcies, diputat, em constava, i és el que anava a dir a continuació. Atesa la petició de votació separada del dictamen, votarem per separat els punts 1.a 1.b i el punt 2.

Per tant, s'inicia la votació del punt 1.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha obtingut 95 vots a favor, 16 vots en contra i 17 abstencions.

A continuació, votarem el punt 1.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat amb 104 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

A continuació votem el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt també ha estat aprovat amb 110 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Agraieixo, doncs, al síndic major la presentació del compte general de l'any 2019, a tots els síndics i altres membres de la Sindicatura de Comptes que ens han acompanyat avui aquí.

(*Aplaudiments.*)

Proposició de llei del tercer sector (debat de totalitat)

202-00045/13

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, el punt número 4: debat de totalitat sobre la proposició de llei del tercer sector –prego que marxin els diputats i diputades en silenci.

Aquesta iniciativa legislativa ha estat presentada per set grups parlamentaris, que són el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de VOX, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un

Nou Cicle per Guanyar, el Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Mixt.

Per tant, intervindran, en primer lloc, els set grups signants d'aquesta iniciativa per un temps de deu minuts per grup. Comencem amb el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula el diputat Raúl Moreno Montaña... (*Eulàlia Reguant i Cura demana per parlar.*) Un segon, un segon. Sí, diputada?

Eulàlia Reguant i Cura

Perdó. Només per un aclariment: que no són tots els grups que ha enumerat. N'hi ha un que no va signar.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

D'acord. Doncs no em constava així en el guió de sessions. Entenc que és el seu grup.

Eulàlia Reguant i Cura

No.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

No?

Eulàlia Reguant i Cura

No. Bàsicament, perquè, si no, no haguéssim signat. (*Veus de fons.*)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Sí, sí que l'he dit. Disculpeu. Sí, sí que l'he dit, sí que constava en el guió de sessió. I és veritat que no és així: només està signada per set grups parlamentaris. Gràcies per l'observació.

Per tant, comencem amb els grups que sí que han presentat i han signat aquesta iniciativa. Comencem pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, vicepresidenta. Senyores, senyors diputats, en primer lloc, vull saludar les persones que ens acompanyen des de la tribuna de convidats, la taula del tercer sector social, totes les entitats que en formen part. Permeteu-me que ho personifiqui en la figura de la presidenta, la senyora Francina Alsina; també d'una representació de la Unió Catalana d'Hospitals, la senyora Flores.

De fet, vostès podrien estar perfectament aquí en aquest faristol presentant el contingut d'aquest text legislatiu, ja que és una proposta treballada pel tercer sector social d'aquest país, fruit de molts anys de discussions, de molts anys de debat, de l'experiència en la gestió de tants i tants anys que avui han traduït vostès en un text legislatiu i que nosaltres el que fem, doncs, és canalitzar aquesta voluntat de legislar, de reconèixer el tercer sector social al nostre país. Fonamental, un tercer sector. Catalunya no s'entendria sense la participació del tercer sector social en la construcció del nostre sistema de protecció, de millora de la societat, en l'educació dels nostres fills i filles, en la convivència dels nostres pobles o en la cura dels nostres veïns i veïnes.

Als grups parlamentaris, com deia, ens toca canalitzar aquesta proposta a través d'una tramitació de la llei. Em permetran dir que pel nostre grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, tramitar aquesta llei és tramitar, com deia, el reconeixement a la tasca ingent d'entitats, de voluntaris, d'associacions, de fundacions, de professionals que durant anys, amb un marc legal dispers, amb un infrafinançament crònic, sense un calendari de pagaments i sense ser escoltats de forma activa –sota el nostre punt de vista– i continuada pel Govern de la Generalitat, ens han ajudat a millorar la nostra societat.

Catalunya no seria el que és sense la seva tasca. Tant és així que Catalunya és la comunitat autònoma amb un teixit social més viu i més actiu, i cal protegir-lo.

Aplega unes tres mil entitats sense afany de lucre, dona servei a 1 milió i mig de persones; un sector que genera 3.000 milions d'euros, un 1,37 per cent del PIB català; cent mil persones contractades i 370.000 persones que fan de voluntaris i de voluntàries. Imaginin vostès la força i l'empenta que significaria per a la millora del nostre estat del benestar que el tercer sector social estigués fort i estigués reconegut, ben representat a les nostres institucions, ben finançat? Sovint es busquen a Catalunya fets diferencials; doncs aquest n'és un, i n'és un de molt positiu. Avui, amb la tramitació d'aquesta llei, considerem que fem un pas endavant molt necessari també en aquest reconeixement del tercer sector social a Catalunya.

Alguns punts que resumeixen el contingut de la proposta legislativa els substanciaré tots de seguida. En primer lloc, el reconeixement o, millor dit, l'autoreconeixement del tercer sector social en la definició i en l'establiment dels eixos essencials de la seva actuació, encaminada sempre a l'enfortiment del nostre sistema democràtic, a la no-discriminació i a la cohesió social. Caldria destacar, potser, de les mesures que es recullen la creació d'un cens públic d'entitats del tercer sector.

En segon lloc, la llei estableix la relació del tercer sector social amb els sectors públic i privat, i delimita els àmbits que són propis del tercer sector, que, per cert, en són molts, perquè el tercer sector social està més present a les nostres vides del que vostès segurament s'imaginin: molt probablement, senyores i senyors diputats, tenen al costat de casa, a pocs metres, algun servei, algun tipus d'entitat relacionada amb el tercer sector social. I sí, efectivament, parla de l'acció concertada, de la gestió delegada i la contractació pública com a principals elements de col·laboració amb l'Administració pública. Cal avançar en la concertació. Tenim un decret –un bon punt de partida, sota el nostre punt de vista– poc explotat, poc definit, poc conegut. Cal donar una empenta a l'estabilitat, a la tasca del tercer sector social a partir de la concertació. El Govern ens va informar que treballava en una llei de concertació, que encara no hem vist. El nostre grup parlamentari considera que cal fer una reflexió i un text més global que endreci com l'Administració pública contracta o concerta serveis, fent de l'acció concertada un element cabdal amb relació al tercer sector social.

L'actual sistema de subvencions no funciona. Que Catalunya és un país en permanent llista d'espera ho deia aquest matí i, a més a més, és una evidència, i ho hem denunciat moltes vegades, i això ho pateixen especialment les entitats del tercer sector –preguntin, si no, als centres especials de treball amb les convocatòries de darrera hora que s'han fet o a les entitats que han de cobrar l'IRPF o la COSPE.

El tercer bloc: interlocució i diàleg. És normal que es presenti un pla de xoc per fer front a la inflació sense consultar el tercer sector social? És normal que s'anunciï un pla de xoc social de centenars de milions d'euros i no només no el veiem, sinó que tampoc es fa amb consens i en col·laboració amb el tercer sector social? És normal que des del Parlament de Catalunya hàgim de forçar una reunió entre el tercer sector i el Govern perquè s'estableixi un calendari de pagaments? Fer una llei per enfortir quelcom que hauria de ser de calaix, que les polítiques públiques siguin consultades també amb el tercer sector social, codissenyades, si volen, és l'evidència de que els governs de la darrera època no han tingut en el diàleg social la seva manera de funcionar. D'aquí que es demani la creació d'una mesa de diàleg del tercer sector social. Diàleg, negociació, acord. En definitiva, fer política.

I, finalment, el reconeixement al sector passa també per un finançament just i per una bona i necessària planificació, no perquè ho demani el tercer sector, que també, sinó perquè és absolutament necessari per donar serveis de qualitat al milió i mig de persones que reben els seus serveis; alguns d'aquests serveis que si no els donés el tercer sector, els hauria de donar directament la pròpia Administració pública.

I per què? Doncs perquè genera riquesa. I per això ho volem fer amb el tercer sector i perquè volem col·laborar amb els professionals i les professionals que els fan possible, i perquè Catalunya s'ha construït així i així volem continuar construint-la.

Cal, per tant, ara que les administracions, que el Parlament de Catalunya estigui a l'alçada. També els hi dic, hi ha una amenaça, una amenaça davant d'aquesta llei, i que, a més a més, es repeteix de forma reiterada en els darrers deu anys: la inestabilitat política. Avui el Parlament inicia un tràmit sense saber quin govern tindrem demà o fins i tot si la crisi entre els dos socis de govern pot acabar també amb la legislatura. En tot cas, el president serà qui ens digui com pretén governar. No ens volem avançar, però la inestabilitat atura el país i atura les lleis, la seva aprovació i el seu desplegament, i –el que és més important– la seva aplicació i l'impacte real en la societat.

Els catalans i les catalanes i el tercer sector social necessiten legislatures completes i estabilitat política per no haver de començar cada dos anys de nou amb nous interlocutors, amb noves línies polítiques i després amb els nous plans que no dona temps ni tan sols a executar.

Catalunya necessita una aposta decidida per la protecció social, i la llei que començarem a tramitar pot esdevenir un element indispensable, que no únic, que ens situa a altres nivells de comunitats autònomes que ja han fet aquesta feina, com la Comunitat Valenciana o l'Aragó.

Fa temps que Catalunya va deixar de ser referent en polítiques socials. Altres comunitats autònomes centrades en la reducció de les desigualtats i en enfortir la seva xarxa social amb les entitats sense ànim de lucre ens han avançat, també en aquest àmbit. Són les conseqüències, com deia, de la inestabilitat estructural del Govern, que fa anys que es va instal·lar en el nostre país.

I vull acabar amb un reconeixement directe als voluntaris i les voluntàries, al conjunt de catalans i catalanes que dediquen part del seu temps a treballar pels altres sense esperar res a canvi. És probablement el millor exemple de solidaritat i de compromís social. I ara, des del Parlament, ens hem de conjurar per poder donar una cobertura legal al reconeixement i la sostenibilitat de la seva tasca.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, vicepresidenta primera. Diputats, diputades, molt bona tarda. Una benvinguda molt especial a la taula del tercer sector social, a la confederació; benvinguts en aquest Parlament. Entenc que és un dia molt important per a vosaltres i, per tant, benvinguts.

M'agradaria començar aquesta intervenció amb dos reconeixements i agraïments que trobo més que necessaris en l'elaboració d'aquesta llei: primer, a tots aquells i aquelles que amb la vostra tasca diària esdeveniú pal de paller de la societat; a les que feu que la vida de moltes persones segueixi endavant i treballem des de la innovació, la resiliència i la vocació, tot aquest teixit que ens nodreix com a país i com a persones, un teixit viu, però no sense traves. Arribeu on l'Administració moltes vegades no arriba i treballem per millorar la qualitat de la vida de les persones, dels nostres barris, pobles i ciutats. I quan es requereix, ho feu de sol a sol i incansablement. No em refereixo exclusivament al tercer sector, també a petits i petites empresàries amb vocació de servei, empreses d'economia social i solidària, que representen els valors que ens fan avançar des de l'esquerra. Gràcies. Gràcies a totes vosaltres, en definitiva, a totes aquelles economies transformadores, element clau per Esquerra Republicana per assolir un canvi social verd, feminista i democràtic.

Sabem que la feina que feu per transformar no és fàcil, perquè davant hi ha el mur de l'*statu quo*, els interessos dels que només entenen l'economia i els mercats com a enriquiment privat i empobriment públic, sempre al servei dels que més tenen. I, evidentment, això no és veritat. I no és veritat, perquè el tercer sector social i

les economies transformadores ho demostreu cada dia. Capgirem aquest model econòmic obsolet des de l'Administració i també des del sector.

En segon lloc, vull donar les gràcies a tot el tercer sector social, específicament però, avui en concret, a la confederació i a la taula del tercer sector. Sabem que el que avui inicia és fruit de moltes i de moltes hores, de molt treball de consens, de recerca i de debat. I no és fàcil ni moltes vegades plaent, però serveix indiscutiblement per construir, i avui vosaltres construïu, construïu comunitat, construïu país i construïu consciència.

Evidentment, des d'Esquerra Republicana de Catalunya hem signat la llei, ja que trobem necessària la creació d'un marc legislatiu que realitzi un abordatge integral de l'activitat del tercer sector social. Admirem el treball realitzat i sobretot la dedicació, hores i esforç per fer aquesta proposta legislativa. Un treball que ha requerit reflexions i diàlegs interns molt necessaris, però també –en som conscients– costos. Per tant, celebrem que aquest sigui un sector empoderat que dota de mecanismes per a la redacció d'aquesta llei, amb l'objectiu de regular aquesta necessària coordinació de les administracions públiques catalanes i el tercer sector social.

Pensem que amb la redacció de la llei es crea un mecanisme per protegir un sector molt preuat i molt necessari. A tot això, des d'Esquerra Republicana us ho avancem, demanarem que sigueu molt molt ambicioses. La fórmula jurídica ens indica algunes coses, però, evidentment, estareu d'acord amb mi, no és garantia del compliment del model que defensem: un model inclusiu, feminista, amb governança participativa. Per tant, si aquí regulem, definim i reconeixem que sigui només per aquelles que aporten valor al concepte del tercer sector social, no les que la malmeten. La present llei ha de delimitar i descriure, i més si també en regula la representativitat.

En resum, pensem que aquesta proposta és un acte de reconeixement no només pel procés de presentar la proposta, sinó per la feina que fa el tercer sector, de forma continuada, per caminar cap a un país més just sense deixar mai ningú enrere.

Em permetran ara aprofitar aquests minuts per fer una petita valoració general sobre la relació del tercer sector social amb les administracions. En primer lloc, hem de garantir un bon finançament per a aquelles entitats que fan una funció clarament pública i a favor de la ciutadania. En moments tan delicats com els que estem vivint, amb una inflació difícil de sostenir per a les famílies, i quan el vulnerable es fa més vulnerable, és imprescindible que l'Estat intervingui com a únic garant d'una vida digna, de la manera que ho hem fet sempre, de forma dialogada amb el sector i amb la voluntat del Govern.

Estem convençudes de que hem de treballar per enfortir el tercer sector. Aquest ha demostrat i, de fet, segueix demostrant que és un pilar fonamental de l'estat del benestar. No podem obviar que passem uns moments on es posa en perill pel context de crisi i l'encariment de preus, on clarament les polítiques han d'anar encaminades a fer créixer aquest sector, no a limitar-lo o arrossegar-lo a treballar en condicions quasi impossibles.

Més context. Fer només esment de la situació actual seria simplificar i menystenir la capacitat de resiliència del tercer sector. Venim d'anys i anys de lluita i supervivència. Volem veure treballar el cent per cent de capacitat al sector; no el setanta per cent, perquè el trenta per cent restant està ocupat intentant quadrar un pressupost. Volem afavorir la capacitat d'innovació i fer del nostre país un lloc més just i pròsper, amb igualtat plena i empoderat.

M'agradaria introduir aquí un prec també cap al tercer sector social. La llei que avui inicia el tràmit és la mostra de la capacitat de consens i treball conjunt per representar tot el tercer sector. Aquesta és la fórmula d'èxit col·lectiu, la capacitat de trobar aliances i lluites conjuntes. Que no ho perdeu mai. El camí que avui comença és llarg i ple de visions diferents. Això és també el que fa ric el debat parlamentari.

No comentaré res que les entitats proposants no sàpiguen ja, però crec que és important, per actuar amb màxima transparència i per construir uns bons fonaments,

que també expliqui que no estem d'acord amb alguns dels punts de l'actual proposta. En comentaré dos. El primer: garantir el finançament no pot passar per intentar regular, des d'aquesta llei, una altra llei. Acabaríem exclouent del debat una part molt important afectada. En aquest sentit, posar sobre la taula la necessitat ja urgent d'accelerar la llei d'acció concertada.

Precisament, és en aquest procés legislatiu, el de l'acció concertada, on hi ha d'haver tots els agents implicats, amb la voluntat de dotar-nos d'una eina més que necessària per regular la relació del sector social amb l'Administració, però en el marc d'aquesta llei, perquè, com ja hem dit, la fórmula jurídica és un indicador més, però no únic, de certs valors que ens representen. No sempre és equivalent a justícia social, a governança participativa, a feminització de les entitats, valors que, segons Esquerra Republicana, han de ser presents a qualsevol entitat, empresa, associació que rebi finançament públic o cobreixi serveis públics, perquè hem de poder garantir l'interès general.

De fet, des d'Esquerra Republicana sempre ho hem dit: no volem un sistema dual on el tercer sector vagi cap a la concertació i la resta d'empreses hi accedeixin via contractació. Volem un sistema que enforteixi la qualitat del servei prestat i on es protegeixi l'excel·lència que ja teniu. Proposem que no s'exclouï cap forma jurídica, sinó que es demanin valors, que creiem que, a més, fan créixer la societat. Aquest és el nostre compromís: assegurar l'interès general, el màxim retorn social i l'eficiència dels recursos públics.

I permeteu-me aquí un incís. Això ja ho feia o ho proposava la llei de contractes de serveis a les persones, la llei Aragonès, construir un marc jurídic que permetés a l'Administració reconèixer el valor social afegit de determinades organitzacions, i l'esquerra, en el seu conjunt, va malbaratar aquella oportunitat. No podem tornar a permetre que ens passi el mateix.

Tenim davant una llei que intersecciona amb altres, com la llei d'economia social i solidària, la llei de foment de l'associacionisme i la llei de concertació social. Hem de casar-les bé, i cal ser rigoroses i analítiques en el procés parlamentari que avui iniciem.

Ja per acabar, el segon punt que m'agradaria matisar és la participació en els òrgans col·legiats. Considerem que és oportuna, molt oportuna, la creació de la mesa de diàleg del tercer sector social. No obstant, pensem que la participació del Consell de Diàleg Social de Catalunya ja té interlocutors ben definits i també un afegit que és important remarcar: els sindicats i patronals no debaten exclusivament sobre l'àmbit social. Un altre element: la representativitat dels agents que hi participen ja inclou tant els treballadors i les treballadores i persones del tercer sector com les empreses i organitzacions.

I, ja per acabar, he sigut regidora d'un ajuntament, i les que veniu del món local segur que compartireu amb mi aquesta reflexió. El tercer sector, amb valors de transformació i vocació de servei, hi és sempre. Davant de situacions d'urgència hi heu sigut; davant de reptes per donar resposta a situacions complexes sempre hi heu sigut. Des d'Esquerra Republicana us volem dir que nosaltres també hi som. Us reconeixem la tasca, i el nostre compromís passa per garantir que us pugueu dedicar plenament a allò que us dona sentit: fer avançar la societat, donar oportunitats i treballar incansablement per la plena igualtat. Nosaltres ens comprometem a fer la nostra, de feina, que és precisament impulsar un marc legal i una administració preparada per acompanyar la tasca de transformació del tercer sector social. I aquí sempre ens hi trobareu.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Joaquim Jubert Montaperto.

Joaquim Jubert Montaperto

Gràcies. Bona tarda, vicepresidenta, consellera, diputades i diputats, i, molt en particular, les entitats del tercer sector avui presents... I aquí els hi agraïm l'assistència i també tota la feina que fan i continuaran fent.

Avui arrenca la tramitació de la proposició de llei del tercer sector, una proposició que tots els grups parlamentaris, menys VOX, hem sotasignat amb compromís i fermesa per tal de consolidar el tercer sector com a actiu fonamental a Catalunya. Tant de bo durant la tramitació puguem enriquir i obtenir els màxims consensos per a la seva aprovació, amb les aportacions de tots, també dels diferents compareixents que representen les entitats del tercer sector en comissió.

L'estat del benestar que coneixem a Catalunya no podria ser executat sense la presència de totes aquelles entitats jurídiques que formen part del tercer sector social. Conformen el pal de paller de l'estat del benestar d'aquest país, de llarga tradició, perquè, com que ens manca l'estat propi, les entitats del tercer sector han hagut de jugar un paper rellevant. Posem-hi xifres. En l'assistència social, 3.212 entitats; en salut, 1.404; en cultura, 35.000; en matèria d'ensenyament, 100.482; en defensa de drets civils i socials, 9.458. A dia d'avui, gairebé 80.000 entitats socials presten servei a 1 milió i mig de persones, amb més de cent mil persones contractades i 370.000 voluntaris.

El tercer sector social l'integren organitzacions que sorgeixen de la iniciativa privada i social sota diferents modalitats, d'acord amb els criteris de solidaritat i participació social, sense ànim de lucre i amb finalitats d'interès general. Per tant, tot i que sovint sorgides de la iniciativa privada, tenen un indubtable interès públic. Fins i tot podríem parlar de sector públic.

Som aquí per lloar la tasca que duen a terme aquestes entitats i per treballar a fons un marc jurídic on aquestes es puguin aixoplugar. La prestació directa de serveis públics, i fer-ho a través de l'acció concertada..., no es contraposen, es complementen. Ambdues modalitats són necessàries i cal posar-les en valor. Els poders públics han d'atendre les seves obligacions i compromisos envers les necessitats de la ciutadania. Cal que ho facin de la millor manera, perseguint el major grau de satisfacció i benestar, amb la major qualitat, i ho poden fer directament o comptant amb la col·laboració d'entitats constituïdes de molt diversa forma quant a la seva personalitat jurídica: fundacions, associacions, cooperatives.

Per tot això, caldrà treballar en dos eixos: el de reptes i oportunitats. Estem immersos en reptes molt importants i de gran abast, com són l'envelliment de la població, la cronificació de les cures en l'atenció de les persones, la reducció de la desigualtat i la lluita contra la pobresa i l'exclusió. O, com també, la necessitat d'enfortir els sistemes democràtics en la transparència i apoderant la ciutadania. La inseguretats jurídica i la falta d'un marc normatiu no poden perpetuar-se. Cal establir un marc estable que redueixi la inseguretats jurídica i permeti tractar temes com la incertesa, la manca d'estabilitat i de continuïtat del sector. Temes claus que van condicionats a les situacions laborals o d'infrafinançament. Cal ajustar els ajuts a la inflació, i les compensacions s'han de pagar puntualment i no amb retards sistemàtics que ofeguen les entitats.

Probablement, també hi ajudaria l'eliminació de l'IVA. Associacions, fundacions i cooperatives treballen incansablement per arribar on les administracions públiques sovint no arriben, donant resposta a reptes socials importantíssims. Aquestes entitats són un actiu fonamental per mantenir l'estat del benestar, afrontar les situacions de vulnerabilitat de les persones, les situacions de pobresa i exclusió social i la defensa de drets socials que la crisi posa en relleu i en molts casos agreuja.

En l'àmbit de les discapacitats, el vuitanta per cent de les entitats són privades i fan una feina que no fa ni pot fer l'Administració pública. L'atenció a les persones amb discapacitats, de diferents graus, depèn de la compensació per persona i dia que ha de fer l'Administració. De fet, un u per cent de la població catalana pateix disca-

pacitat intel·lectual i cal establir mecanismes per millorar els sistemes d'avaluació i seguiment d'aquestes persones i de les ajudes que tenen dret a percebre. També, amb una adequada distribució territorial de serveis assistencials i residencials, reduint les llistes d'espera i fent que l'oferta s'acosti a la demanda. Constatem, també, una dada preocupant, com és l'augment de persones amb discapacitat intel·lectual sense llar.

El repte que tenim a les polítiques públiques, i aquesta llei hauria d'abordar-ho decididament, és que les persones amb discapacitat intel·lectual siguin dignificades com a ciutadanes de ple dret, amb una atenció integral que tingui per fita capacitar la persona per viure de manera lliure i autònoma, sensibilitzant de manera decidida a la societat en la necessitat de la inclusió.

Aquesta llei és imprescindible per reforçar la cooperació publicoprivada, per fer front a la crisi fixant unes relacions estables entre els actors, amb un espai d'interlocució i corresponsabilitat, així com de cooperació per crear polítiques públiques. El tercer sector mereix consensos que garanteixin al servei públic la seva qualitat com a resultat d'un dret de la ciutadania assumit per una legislació que obliga a prestar-lo.

Ja hem dit que el tercer sector social constitueix un actiu fonamental de la nostra societat perquè ajuda al disseny d'una societat més justa, igualitària, solidària, cohesionada i participativa, donant una resposta adequada a les necessitats socials i comunitàries des de la col·laboració entre sectors, la participació dels destinataris i les seves famílies, dels professionals i del conjunt d'agents involucrats.

La proposició de llei haurà de reconèixer l'acció concertada social i la gestió delegada com a instruments adients en la col·laboració entre l'Administració pública i entitats del tercer sector, en el marc de la directiva europea, que reconeix que la contractació pública no és l'única possibilitat de la que gaudeixen les autoritats per a la gestió dels serveis socials.

Finalment, per acabar, les entitats del tercer sector són un agent social i econòmic fonamental, amb un efecte multiplicador de les polítiques públiques, i són un aliat estratègic de l'Administració per afrontar la crisi. Per tant, cal que tirem endavant aquesta proposició de llei amb el màxim consens, enriquida per les aportacions externes que hi puguem incorporar, perquè al país li cal un tercer sector social encara més potent que doni respostes als reptes que hem esmentat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bona tarda. Gràcies, vicepresidenta. Consellera, com tots sabem, el tercer sector és un actor important en la prestació de serveis socials i cada cop..., perquè sovint l'Administració s'inhibeix de la seva responsabilitat, cada cop guanya més presència en el sistema de serveis socials.

És des d'aquesta premissa que per nosaltres és evident que cal regular les entitats que gestionen una part dels serveis socials de casa nostra; cal que s'abordi quin és el marc de regulació d'aquestes entitats per això que deia, perquè cada cop guanyen més presència en el sistema de serveis socials, sovint, com deia, perquè l'Administració s'inhibeix de la seva responsabilitat de gestionar aquests serveis públics.

I avui tenim aquí la proposició de llei que neix de l'impuls que han fet la Taula d'Entitats del Tercer Sector i la confederació per crear aquest marc legislatiu propi que reguli la seva activitat i la relació amb l'Administració pública. Tanmateix, no ens podem estar de fer algunes observacions al respecte, perquè saben i el propi sector sap que, malgrat que compartim la necessitat de regular, tenim algunes discrepàncies en el funcionament o en alguns elements que entenem indispensable que s'abordin en la gestió d'aquesta llei.

I un d'ells és que hi trobem a faltar l'opinió d'altres agents rellevants, com ara les persones que són objecte de l'atenció d'aquests serveis o les seves famílies i els professionals que ofereixen aquesta atenció, en el procés per arribar a aquest redactat. Ells mateixos han expressat que no se senten inclosos en aquest procés, malgrat que comparteixi d'un consens entre la taula i la confederació.

Com deia, els serveis socials són un dret universal al qual tenen accés tots els ciutadans de Catalunya. Per tant, s'ha d'assegurar la igualtat d'oportunitats, la dignitat en totes les etapes de la vida a través de la cobertura de les necessitats bàsiques i socials garantint l'accés universal amb estàndards de qualitat òptims i contribuint al benestar de les persones i dels grups en la comunitat. I això va més enllà de les persones que reben aquests serveis, té a veure també amb l'entorn i amb les treballadores d'aquests serveis. És per això que nosaltres posem sobre la taula alguns elements que, com deia, són substancials perquè realment aquesta llei tingui sentit i respongui a les necessitats que van més enllà del que ara mateix hi ha redactat.

Una té a veure amb garantir el blindatge de la universalitat dels serveis socials de qualitat. Perquè l'objectiu d'aquest eix seria bàsicament que no entrin empreses, no?, tal com està plantejat..., que no entrin empreses amb ànim de lucre al tercer sector. Un fet que és evident que hi estem d'acord, però que porta també un debat implícit sobre si cal posar límit al creixement de les entitats sense ànim de lucre, és a dir, quantes entitats sense ànim de lucre hi ha d'haver en aquest país? Cal un límit o no cal un límit? Per tant, creiem que l'Administració ha de vetllar pels interessos col·lectius i com que té atribuïda la funció pública ha de garantir l'accés i la qualitat dels serveis socials; és responsabilitat del Govern també garantir això i limitar l'entrada d'entitats lucratives, però que això no assegura per si sol que els serveis socials siguin universals, o això no assegura per si sol que els serveis socials no vagin vinculats a l'ànim de lucre.

Perquè entenem, i ha sortit una mica, que s'ha de posar l'accent en els criteris d'excel·lència i no es pot basar únicament i exclusivament en els criteris vinculats a les fórmules jurídiques. I això per què? Perquè crec que a ningú se li escapa que sovint s'han trobat nombroses falses fundacions i cooperatives amb comptabilitats irregulars, que sovint s'han trobat portes giratòries entre l'Administració pública i les fundacions o les cooperatives. Però també hem trobat sovint fundacions que no tenen ànim de lucre però que en nombrosos casos hi ha empreses SL associades a les fundacions per on tenen un gran benefici. Per tant, aquestes coses entenem que també són les que tenen a veure amb què entenem per ànim de lucre o no entenem per ànim de lucre.

Després, cal avançar o cal aprofundir en les interlocucions de primer nivell, i a què ens referim? Perquè parlem d'interlocucions de primer nivell, plurals i múltiples, amb els òrgans de Govern. I això passa per no donar per fet que les agrupacions d'entitats o els seus dirigents són la responsabilitat de totes les veus necessàries. Ho deia a l'inici, falten les veus de les persones que reben aquests serveis. Falten també les veus de les treballadores d'aquests serveis. Falten les veus de les famílies de les persones que reben aquests serveis. Això és el que fa que els serveis socials siguin realment comunitaris i tinguin en compte la comunitat, la participació de tots els actors, i això també ha de ser una eina d'interlocució de primer nivell amb els òrgans de govern.

I, finalment, alguns elements més a tenir en compte, que té a veure, ja ho deia abans, ho insinuava, amb l'optimització del finançament. Perquè la gestió dels diners públics exigeix el màxim de rigor i transparència. I no és el mateix obtenir balanços positius gràcies a l'eficiència en la gestió dels serveis, que obtenir-los a costa o a còpia de precaritzar els llocs de treball o d'ajustar les prestacions als destinataris finals. De fet, tenim ara mateix sobre la taula un debat que cal resoldre. Fa unes setmanes es va arribar a un acord entre el Govern i la patronal perquè s'augmentés un tres per cent el preu del cost dels serveis. El que no pot passar és que s'augmenti un

tres per cent, però el salari dels professionals no augmenti un tres per cent, quan la inflació és del deu per cent. Aquestes coses han d'anar correlacionades, i aquí entenem que hi ha una feina a fer en profunditat que té a veure amb els drets de les treballadores de les entitats.

I finalment –i això té a veure també amb vostè, consellera–, la Generalitat, el Govern tenia un termini de dos anys, que va finalitzar l'abril de 2022, per aprovar un projecte de llei per revisar el marc regulador de la gestió concertada de naturalesa no contractual per a la prestació de serveis de caràcter social. I això aquí encara no ha arribat.

Nosaltres entenem que l'acció concertada, que ha d'estar vinculada al principi de participació i als poders públics, l'han de promoure o han de promoure la implicació dels ciutadans, professionals i entitats en la planificació, la gestió i l'avaluació d'aquests serveis. I per assolir aquests principis cal assolir consensos, i cal que no vagin per separat. La llei del tercer sector amb la llei de l'acció concertada, amb la llei de l'economia social, perquè generarem tres bolets diferents i el debat serà quin prima. I aquí, també, tinguem clar que, malgrat que aquesta hagi arribat aquí abans, no vol dir que vagi primer, han d'anar a les tres de la mà perquè, si no, tornarem a fer un bolet, i tornarem a generar una cartera de serveis socials majoritàriament externalitzada, sense que l'Administració assumeixi la responsabilitat. Perquè el que cal és que principalment siguin les administracions les que assumeixin la gestió pública d'aquests serveis.

En segon lloc, que sigui gestió delegada i, en tercer, acció concertada, i com a molt, la contractació. Però aquí, si no, si no comencem a regular aquestes coses tal com toca, començarem la casa del revés.

I, finalment, només volia fer un esment, ja que parlem avui de la llei del tercer sector social i, per tant, parlem de serveis socials, per posar en valor la tasca de les treballadores, que fa molt temps que defensen els seus drets laborals, però que també intenten explicar aquestes portes giratòries que jo deia o aquesta gestió que sovint, per inhibició de l'Administració, per falta de voluntat de fiscalització i per necessitat de delegar i derivar responsabilitats, fan les treballadores.

I és agrair a les treballadores que van denunciar a fiscalia fa unes setmanes, entre d'altres coses per irregularitats, adjudicacions a dit de fins a 20 milions d'euros només per a l'any 2014, el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, perquè parlar del tercer sector també és parlar..., o sigui, com deia, el tercer sector és parlar de serveis socials i, per tant, és parlar del Consorci de Serveis Socials.

I no pot ser, consellera, que digui o ho titlli d'«incidències» quan el que hi ha al darrere són greus irregularitats que només s'han vist a la llum gràcies a la tasca de les treballadores del sector.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per al Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, bona tarda a totes i a tots. Agrair la presència de les entitats de la Taula del Tercer Sector, que en definitiva són les que fan que avui estiguem aquí debatent aquest projecte de llei. Elles han promogut aquesta iniciativa; la seva dedicació i capacitat de proposta estan fent possible, doncs, que s'iniciï el tràmit d'aquest projecte de llei. Per tant, agrair de la vostra presència i agrair de la feina que heu fet per portar-nos fins aquí.

Les entitats del tercer sector social juguen un paper important en la nostra societat: canalitzen necessitats, donen respostes socials i promouen solidaritat. Són subsidiàries massa vegades dels buits que l'Administració deixa a la ciutadania. No es tracta de contraposar lo públic o la prestació directa, perquè aquestes entitats porten

anys fent la funció subsidiària de la baixa densitat de béns i serveis públics del país, o el que és el mateix, de la desresponsabilització de les administracions públiques d'aquest país per atendre suficientment les necessitats socials del nostre país, dels homes i les dones que configuren el nostre país.

Per tant, reconèixer el tercer sector social com a subjecte polític actiu no ha de ser a càrrec d'acceptar la insuficiència de les polítiques socials del Govern. Al contrari, hem d'entendre el paper del tercer sector social com d'aliat estratègic en la promoció de les polítiques públiques i element dinamitzador d'un model econòmic diferent, més democràtic, més inclusiu, més just i respectuós en les relacions amb els treballadors i amb la ciutadania.

Per això és positiu abordar un projecte de llei que ompli l'actual buit de regulació del paper i funció que realitza el tercer sector social. Un marc legal que reguli, que aposti per l'estabilitat i seguretat jurídica del sector en l'exercici de la seva tasca.

Sens dubte, aquest marc regulador cal incardinar-lo en un triple marc legislatiu, on, al costat de la regulació del tercer sector social, encaixin dues peces més: la llei d'economia social i solidària i la llei d'acció concertada. Difícilment una llei com aquesta, la del tercer sector social, pot néixer aïllada de la relació de les altres dues peces. S'alimenten entre elles i es complementen i clarifiquen. Serà necessari que busquem els mecanismes perquè en la tramitació conflueixin aquests tres debats, que, en definitiva, acaben sent un únic debat, de com prestem el millor servei a la ciutadania.

Tenim la necessitat, avui, però, de regular el tercer sector social; és un mandat estatutari. Hi ha un marc legal estatal i europeu que obre vies que cal transitar i cal reconèixer, per tant, l'activitat que realitza, i, per tant, abordar els aspectes relatius a participació, a col·laboració, a finançament suficient, a relació estable. Cal reconèixer l'activitat que realitza el tercer sector i cal projectar-la.

Però més enllà de la necessitat, tenim, doncs, l'oportunitat de fer coincidir la tramitació amb aquestes dues altres lleis necessàries que hem apuntat. Sens dubte, la tramitació de la llei del tercer sector social ha de permetre aquesta tasca de relació amb aquest triple marc regulatori que urgeix abordar en conjunt, però al mateix temps ens ha de servir per aprofundir en algunes de les objeccions i debats relatius al propi concepte de concertació i les seves derivades sobre què concertar, amb qui concertar, per a què, de quina manera, o també sobre els propis principis i valors que han d'identificar l'especificitat d'unes entitats, més enllà de la seva funció social específica.

Qüestions com la participació comunitària, la democràcia en el funcionament, els models de relacions laborals, el compromís social, ambiental i territorial, en definitiva, aquells principis i valors que han de donar-nos a entendre, que han de clarificar, de què estem parlant, també, sens dubte, clarificant el perímetre de què vol dir el no afany de lucre i de la transparència de les entitats que hi participen.

Aquestes qüestions, entre d'altres, segur que transitaran al llarg de la tramitació, i haurem de debatre i haurem de veure quines aproximacions hi fem.

En la tramitació ens apareixerà segur també la col·lisió amb la funció d'altres entitats, sobretot aquelles microentitats d'arrel territorial o sectorial, amb poca capacitat d'intervenció institucional, però rellevants en la funció que realitzen a la seva escala. I aquesta és una realitat i l'haurem d'abordar i reconèixer. O altres formes societàries que compleixen les mateixes finalitats socials, però amb altres formes de funcionament o especificitats de compromís social diferent. Segur que també ens apareixerà aquí un espai de col·lisió que haurem d'abordar i haurem de veure com el fem conciliar.

En definitiva, creiem que el projecte de llei que entrem a tramitació, fruit d'un treball de les entitats del tercer sector social de primera mà, però també amb els diferents grups parlamentaris, és una necessitat per abordar aquesta realitat, avançar en el reconeixement i, al mateix temps, obrir la porta a l'oportunitat de fer aquest de-

bat més global, on situem també l'horitzó de la llei de concertació i de la llei d'economia social i solidària, com un paquet legislatiu d'aquestes tres normes que doti de sentit, d'una estratègia de país orientada a democratitzar l'economia, a promoure la inclusió social i a apropar la resposta pública a la realitat de les necessitats ciutadanes. Esperem que en la tramitació puguem millorar aquests aspectes i puguem conciliar el màxim d'interessos possibles. Res més.

I moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputat, i la claca també. *(Rialles.)* Ara, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta, diputats, diputades. La veritat és que fa una mica de calor, sí, és cert.

Bé, primer de tot i per començar, doncs, donar la benvinguda a la taula del tercer sector, a la seva presidenta i també a tots aquells que..., o jo igualment volia començar d'aquesta forma, heu fet possible que des de liberals, Ciutadans, fins a la CUP puguem estar, almenys en un text, que segurament no acabarà sent el mateix, però que sí que ens porta a un debat de totalitat, doncs, de forma conjunta i que hi ha un mínim..., almenys hi ha un mínim denominador comú entre tots. I crec que això és important i, per tant, el meu primer missatge, doncs, és d'aquesta lloança a la seva conciliació i la seva voluntat de conciliació, que crec que ha sigut per nosaltres molt positiva.

Com s'ha dit moltes vegades –i jo crec que aquí, doncs, ho tornaré a repetir–, la Generalitat té competència exclusiva en matèria de serveis socials i també correspon a la Generalitat, doncs, gestionar, regular, ordenar l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques, les prestacions econòmiques i les finalitats, diguéssim, assistencials i complementàries de tots els sistemes de gestió social que trobem a Catalunya.

I estàvem pendents, de fet, de que una llei com aquesta, que ha passat per diverses vicissituds al llarg dels últims anys, amb legislatures que s'acabaven..., també avui s'ha dit, doncs, que estem en aquesta situació irregular, que no sabem si podrà o no acabar-se la tramitació. Jo espero que sí. En la meua confiança, espero que sí que es pugui finalitzar, bàsicament perquè crec que és necessària aquesta llei; doncs ha passat tota una sèrie de moments difícils i era necessària perquè ja existeix en altres llocs.

Nosaltres..., jo almenys he estat mirant, ja no parlo només del marc europeu, sinó del marc nacional i també d'algunes comunitats autònomes, conec de prop l'experiència a Castella i Lleó, per exemple, on el nostre grup allà, doncs, va estar treballant en que aquesta llei existís. De fet, es va aprovar, doncs, si no recordo malament, l'any passat, i també el decret que gestionava o almenys regulava la seva gestió econòmica. I crec que és una bona experiència que pot acollir tota una activitat que és molt heterogènia la que fa el tercer sector.

Jo crec que a part d'això, que parlem d'això, també és important conèixer específicament..., tot i que parlem de que vostès fan una tasca importantíssima per a un milió i mig de persones a Catalunya i que crec que aquesta subsidiarietat és real, a vegades aquesta subsidiarietat genera problemes o, almenys per nosaltres, fa que l'Administració deixi d'assumir obligacions que creiem que ha d'assumir. Per tant, també aquí avui volíem, en aquest debat més conciliador que tenim avui, volia també parlar amb la consellera i que no serveixi això, consellera, perquè vostès deixin de fer alguna de les coses que creiem que està fent el tercer sector i que possiblement hauria de fer el Govern de la Generalitat i no hauria d'haver deixat mai de fer el Govern de la Generalitat.

Hem dit, doncs..., les xifres crec que són evidents, tres mil entitats –crec que ho he dit abans–, més a prop d'un milió i mig de persones que d'alguna forma reben

aquests serveis; un volum econòmic important, això també és cert. Parlen..., inclús a la llei es parla de 3.000 milions d'euros, aproximadament 1,37 per cent del PIB. I també la generació de treball, treball especialitzat moltes vegades, i treball moltes vegades precaritzat per les dificultats.

I aquí també vam tenir, fa no molt, reunions amb els treballadors del tercer sector i crec que aquí sí que els convido, doncs, a també fer ús dels grups parlamentaris, d'aquest consens per solucionar moltes vegades les situacions que tenen, que no només depenen de vostès, sinó també del Govern; i aquí torno a fer una crida a la consellera. Però crec que és important que trobem aquest espai on poder col·laborar i millorar aquest treball dels especialistes en serveis socials, que crec que fan una feina vocacional i que fan una feina vocacional que a vegades acaben suplint..., aquesta vocacionalitat acaba suplint la seva falta de recursos o el no pagament adequat dels seus treballs.

Fins aquí la primera part, diguéssim, la part més agradable. Jo, com sabran, sí que portaré a aquesta llei o aquesta ponència, doncs, algunes reivindicacions que creiem que falten a la llei. La CUP ha fet la seva. Nosaltres, potser des del món més liberal, doncs, farem la nostra. Algunes són... –crec que és evident, i les hem parlat a vegades amb alguns de vostès. Creiem que no es té en compte l'activitat mercantil adequadament dins d'aquesta llei, que s'ha de trobar un encaix a aquesta, doncs, moltes vegades, o almenys aquí, el que hem vist al propi text, doncs, entenem que a vegades s'està fent una exclusió discriminatòria moltes vegades d'activitats que fan empreses mercantils, i que també crec que són o s'han de tenir en compte, perquè ho fan de forma molt eficient i de forma molt activa, i crec que és important que trobem aquest encaix. Aquí ho llanço avui. No hi entraré, no vull generar debat, però algú havia de canviar, doncs, aquesta, diguéssim, bona maror que hi ha. Doncs crec que és important que algú també entri a fer algunes esmenes a aquesta llei.

Es parla, doncs, del que és l'acció concertada, en aquest cas, i la forma de finançament. Sí que és cert que s'ha de regular. Crec que s'ha d'ordenar, que és importantíssim, i en aquest cas sí que s'ha d'avançar cap a aquesta concertació.

Crec que les formes actualment de finançament del tercer sector no són les adequades, però no s'ha de deixar de forma marginal la contractació pública. Per nosaltres és important que es tingui en compte la contractació pública també i, per tant, l'activitat mercantil. Torno a entrar o fer entrar aquesta realitat dins d'aquest món.

Per què? I per què insisteixo en el món mercantil i també en com pot conviure amb el tercer sector? Crec que, al final, aquesta competència, que s'ha de regular perquè sigui lleial, pot millorar els serveis o ha de millorar els serveis que prestaran uns i altres, perquè crec que és evident que és així, i perquè estan especialitzats, moltes vegades, en espais on no poden arribar uns, a vegades perquè no són prou propers, o a vegades perquè no són prou grans, no?, i crec que això és important.

I també dins del mateix tercer sector, hi ha aquesta heterogeneïtat també d'activitats i empreses que crec que és important. Defensarem sempre –això també ho introduiré–, doncs, aquesta capacitat que hem de tenir de relació publicoprivada entre l'Administració i el món general, tercer sector, i també, òbviament, novament, el món mercantil.

Però una mica per acabar de forma, doncs, dialogant, no?, aquesta paraula que a vegades s'utilitza, buidament, perquè diàleg sense un fons en si mateix no té cap sentit, i això algun dia ho haurem d'aprendre en aquest Parlament, sinó que hi ha d'haver un fons.

Jo crec que hi ha un fons. Jo crec que, en aquest cas, sí que hi ha una voluntat de que puguem tenir una llei –i això sí que s'ha dit– que pugui servir per molts anys. Per això crec que s'ha de trobar un consens des d'una part a l'altra de l'hemicicle. Crec que aquesta iniciativa que vostès van tenir, doncs, de no deixar pràcticament cap sensibilitat política fora d'aquesta llei, és important que es mantingui. Nosaltres intentarem contribuir amb tot el que puguem, intentarem millorar aquesta llei i, so-

bretot, intentarem que es creï una llei o un text legal que pugui servir per als catalans i les catalanes, que, al final, crec que és l'important per a tots nosaltres.

O sigui que gràcies a tots. I res més.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Ara, pel Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, vicepresidenta. Atendré peticions de fer-ho curt i fer-ho breu, que em deien ara les companyes, ja era la meva intenció, a més a més, perquè som signants tots, o pràcticament tots, d'aquesta proposició de llei, i, per tant, a més, soc la darrera en parlar del grup de signants, i moltes de les coses que jo volia dir, doncs, serien repeticions i, per tant, no cal, no?

Jo crec que l'important d'avui..., en primer lloc, vull saludar les entitats que avui ens acompanyen, la taula del tercer sector, també la confederació, i crec que és important, doncs, remarcar aquest consens, no només a l'hora de signar, sinó també a l'hora d'abordar el debat d'aquesta proposició.

Bé, avui iniciem aquest primer tràmit. No tenim esmenes a la totalitat, i, per tant, això, doncs, passarà i s'obrirà la ponència. És un text, com deia, que s'ha treballat des de la taula del tercer sector i també des de la confederació, i que nosaltres, com deia, doncs, hem signat, perquè entenem que és necessari establir un marc legal que defineixi i reconegui la feina de les entitats socials, la seva aportació com a garants dels drets socials, el benestar i la protecció social.

Hem patit dos anys de crisi sanitària, econòmica i social molt durs, que no han fet altra cosa que posar de manifest, doncs, la importància d'aquesta xarxa del nostre teixit social i la necessitat d'enfortir-la amb mecanismes com aquesta proposició de llei que avui s'eleva al plenari. Una crisi que, lluny de mitigar-se, s'ha vist agreujada per la inflació desbocada que està deixant milers de catalans en risc de vulnerabilitat.

Davant d'aquestes circumstàncies, per tant, és la nostra voluntat, com deia, enfortir el nostre teixit social, reconèixer la seva contribució, vetllar pel seu paper a l'hora de dissenyar i també d'executar les polítiques públiques, així com buscar i millorar el finançament d'aquestes, i millorar també els sistemes de col·laboració públicossocials.

I és per aquest motiu que, deia, doncs, donem recolzament a aquest primer text de la llei. No obstant això, parlava el diputat que m'ha precedit de potser introduir mala maror. No crec que sigui mala maror. És veritat que nosaltres també tenim, doncs, dubtes amb alguns dels articles que estan en aquesta llei, però crec que és bo que s'obri aquesta ponència, precisament, per poder escoltar tots els operadors que intervenen dins del tercer sector i poder, doncs, arreglar o intentar trobar el consens en aquelles qüestions en les que potser no hem trobat el cent per cent del consens, com sí que ho hem fet per portar avui aquest primer text o aquesta primera part.

Nosaltres –com deia– tenim dubtes, sobretot aquells que fan relació a com ha de ser el model, com hem de configurar el model del tercer sector, atès que entenem que, donada la realitat social actual, cal tenir en compte també la col·laboració públicoprivada de la prestació dels serveis.

No soc la primera que en parla. Se n'ha parlat ja, doncs, del paper de les societats mercantils, d'aquestes entitats privades que també contribueixen, i també, doncs, s'ha posat en relleu la seva importància. Sobretot, insisteixo, doncs, en aquesta etapa de dos anys que hem viscut amb una crisi sanitària molt greu, on crec que ens hagués sigut impossible sortir-nos-en, o, com a mínim, començar a sortir-nos-en, si no fos, doncs, per aquesta col·laboració amb l'Administració pública, amb les entitats que configuren el tercer sector com a tal, i també amb aquestes entitats o societats mercantils que també presten serveis en aquest sentit.

De fet, si fem una ullada, per exemple, a les dades, jo crec que ens n'adonarem molt ràpidament. Per exemple, si parlem dels equipaments per a gent gran disponibles aquí a Catalunya, de les gairebé 61.000 places existents, més de la meitat, 36.800, pertanyen a iniciativa privada –això són dades del propi Idescat. Per exemple, si mirem un altre servei, com és el servei d'atenció domiciliària, doncs també veiem que la meitat dels contractes han estat adjudicats a mercantils. Per tant, crec que no podem deixar fora del model aquestes empreses, que també garanteixen l'efectivitat del servei, que garanteixen també l'equitat territorial i sense les quals seria impossible fer front a les necessitats que té Catalunya. Per tant, nosaltres, des del Partit Popular, apostem per la prestació d'uns serveis eficients, eficaços, de màxima qualitat, i en aquesta tasca crec que és important dir que no sobra ningú. És per això que entenem que aquesta llei ha de ser el paraigua que reguli també aquesta col·laboració amb entitats o amb societats també mercantils.

Esperem, doncs, com deia a l'inici de la intervenció –ja vaig acabant–, poder escoltar tots els prestadors durant aquesta ponència de la proposició de llei per tal de tenir la foto exacta de la situació del tercer sector i poder introduir les esmenes necessàries que completin el text i que, especialment, millorin la situació dels més vulnerables.

Acabo la meva intervenció donant les gràcies a les entitats que estan avui aquí i també a les que no han pogut ser-hi però que hi treballen cada dia, que dediquen la seva vida per fer millor la vida dels altres, i, com deia també a l'inici, posant en relleu, doncs, aquest consens en una matèria molt essencial. A vegades el trobem a faltar en aquesta cambra, però, quan toca, doncs estem a l'alçada.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per expressar el seu posicionament, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Señores diputados, organizaciones, entes del tercer sector... *Primum non nocere*: lo primero es no hacer daño; por muy buenas intenciones que se tengan, lo primero es siempre no hacer daño. Esto, que es la máxima que ha acompañado a la profesión médica desde sus inicios, es lo primero que me ha venido a la cabeza al leer el texto de esta ley, una iniciativa que visten de buenos deseos, de acciones protectoras para una parte de la sociedad, pero que enmascara el daño que caracteriza la ideología progresista: daño a los catalanes, porque anteponen a los inmigrantes; daño a los hombres, porque priorizan a las mujeres, y daño a las familias, porque vuelven a favorecer al colectivo LGTBI. En definitiva, que vulneran el principio de igualdad que debería fundamentar esta propuesta. Una ley que venden como escudo social pero que excluye a personas que no encajan a la perfección en su discurso ideologizado.

Por supuesto que coincidimos con gran parte del articulado en el que se habla de defensa y de ayuda a los vulnerables, en el que no minan con coletillas que delatan su intención de excluir a unas personas en detrimento de otras porque no engastan en su discurso de enfrentamiento entre sexos, de destrucción de la familia o de la patria.

«Ayudas a los vulnerables apoyados en la mesa del tercer sector»: en esa premisa no podemos estar más de acuerdo. Es nuestro deber como responsables políticos garantizar el bienestar y la prosperidad de los catalanes, y de manera muy especial de los más vulnerables, pero nuestra pirámide de prioridades es muy distinta a la suya. Los recursos son limitados, y lo han repetido hasta la saciedad en el debate de política general, y por eso VOX aboga por una prioridad nacional: sí, primero los españoles que lo necesitan, en ayudas, en subvenciones, en vivienda; primero las familias, en apoyo, en amparo, en asistencia, y, por supuesto, que sean hombres o mujeres nos es indiferente (*aplaudiments*), porque nosotros creemos en la igualdad, y eso signi-

fica mismos derechos, sin los favoritismos que ustedes promueven. Es nuestro deber ordenar y priorizar los pocos recursos que tenemos.

Verán, las políticas sociales deben evaluarse por sus resultados, no por sus intenciones, y el producto de las leyes que ustedes promulgan, apostilladas con las mismas premisas, han llevado a la clara discriminación de los españoles, de los varones, de la familia, y esta propuesta va en la misma línea.

Hablan ustedes también de una mesa de diálogo entre entidades, sociedad civil y Administración pública para la toma de decisiones conjunta, no para señalar deficiencias y proponer mejoras, no, no, no: «para la toma de decisiones conjuntas». Mire, señora Cervera, si usted y su departamento carecen de la determinación y de la capacidad para la resolución de problemas y para mejorar la situación de una cuarta parte de los catalanes que se encuentra en riesgo de pobreza extrema, dimita y deje paso, pero no traslade la responsabilidad que le ha sido encomendada por este Parlament a las entidades del tercer sector y a la sociedad civil. Es el cometido del Departamento de Derechos Sociales dar una respuesta a las personas más necesitadas de nuestra sociedad, y esta proposición de ley quiere darle a usted la oportunidad de escurrir el bulto y pasar la pelota a la ONG y a voluntarios. Nosotros no apoyamos esta falta de compromiso que ustedes plantean.

Y, por último, señores de Ciudadanos y del Partido Popular, proponentes también de esta ley, se han dejado ustedes llevar por la inercia de separatistas y la izquierda, que tienen como objeto romper España. De lo contrario, no entendemos que acepten la exposición de motivos, donde se menciona y se aspira a la competencia *exclusiva* de la Generalitat de Catalunya en materia de asuntos sociales. Saben tan bien como nosotros que la competencia es compartida con la legislación estatal. Ejemplo de ello es la Ley estatal 43/2015, del 9 de octubre, del Tercer Sector de Acción Social, la cual tiene por finalidad impulsar el tercer sector a *nivel nacional* en relación con la Administración General del Estado para el cumplimiento de las políticas públicas en el ámbito social. Pero es que, además, según el artículo 148 de la Constitución española, no se otorga carácter de exclusividad a las comunidades autónomas para realizar asistencia o políticas de derechos sociales, excepto en vivienda. Así, el artículo 50 establece que los poderes públicos garantizan un sistema de servicios sociales. En ningún momento, repito, se establece que las comunidades autónomas tengan competencia exclusiva en esta materia.

Señores del Govern, hay 58.930 personas que malviven en infraviviendas o en la calle. Hay 462.000 niños y adolescentes en riesgo de pobreza extrema, y hay más de noventa mil catalanes en lista de espera para una vivienda social, y son todos responsabilidad suya. No quieran trasladar quehaceres a la mesa del tercer sector. Como ya dijimos hace unos meses, agradecemos la labor de la mesa del tercer sector, y creemos que deben financiarse, pero pensamos que el Departamento de Derechos Sociales el que tiene que coger el toro por los cuernos y ofrecer una salida digna a estas personas. ¿Cómo? Pues invirtiendo, que dinero hay en la Generalitat de Catalunya. El problema es que no se dedica a los catalanes vulnerables. Cambien de escala de valores y dejen de poner en la cúspide el separatismo y su ideología excluyente. Dejen de invertir en adoctrinamiento lingüístico, 110 millones de euros con los que se podrían construir, ¿saber cuánto, señora Cervera? Mil viviendas de protección oficial.

Rescaten los 92 millones que nos cuesta la consejería de Feminismos, cuyo cometido es promover el odio entre hombres y mujeres, porque podríamos concertar, ¿sabe cuánto? 3.779 plazas de residencias geriátricas, durante un año, para nuestros mayores dependientes. Y dígame, ¿qué piensan que les importa más a los catalanes? ¿La propaganda del separatismo catalán en Pretoria, y que la consejera de Exteriores conozca mundo a costa de nuestros impuestos, o pagar una beca comedor a 42.922 niños durante todo un año? Que es lo que se podría hacer con los 94 millones que nos cuesta la consejería de Exterior. (*Aplaudiments.*)

Sinceramente, lo que pretende el Govern con esta ley es eludir la responsabilidad que les corresponde desde el mismo momento en el que asumen el control de la Generalitat de Catalunya, y es sencillamente vergonzoso y lamentable que hagan una propuesta para financiar unas organizaciones que están haciendo el trabajo que ustedes deberían hacer, es decir, cubrir y dar respuesta a las necesidades de los catalanes que ustedes han abandonado.

No queremos dejar de felicitar y reconocer la gran labor que se ven obligadas a hacer las entidades del tercer sector, debido a la dejadez del separatismo institucional, que no hace nada para acabar con la emergencia social que padecen miles de catalanes.

Y, por último –y acabo–, me dirijo a las entidades del tercer sector. Si VOX no ha firmado esta propuesta, a la que, por supuesto, hubiésemos puesto alguna que otra pega, como les he dicho, es porque los diputados presentes en esta cámara de Esquerra Republicana, los diputados presentes en esta cámara de Junts, los diputados presentes en esta cámara del PSC y los comunistas, no nos han permitido firmarla, no nos han dejado firmarla. Es por esto. No nos han dejado firmarla. ¿De acuerdo?

Entonces, por supuesto que nosotros, en el momento de hacer enmiendas y presentarlas, las presentaremos y las lucharemos. Saldrán o no, pero las lucharemos.

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, i atès que no s'hi han presentat esmenes a la totalitat, els faig avinent que aquesta iniciativa legislativa pot continuar la seva tramitació.

Suspenem fins demà a les nou del matí.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre.